П'ЯТНИЦЯ, 15 ГРУДНЯ 2006 РОКУ ■ № 238 (3988)

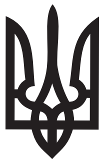

ГАЗЕТА ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

Голос України

СЬОГОДНІ В НОМЕРІ:

Держава та громадянин: виконуючи обіцянки

Після того, як уряд став підзвітний парламенту, з деяких напрямів вдалося домогтися істотних зрушень, передусім зі вступу України до СОТ. На цьому наголосив Голова Верховної Ради Олександр Мороз під час презентації звіту комісії програми розвитку ООН «Блакитна стрічка» під назвою «Держава та громадянин: виконуючи обіцянки».

Звертаючись до міжнародних експертів, глава українського парламенту зауважив, що Верховна Рада завершила розгляд останнього «сотівського» законопроекту, і якість цих документів досить висока. «Хоча вступ до СОТ несе певні ризики для економіки України, але ще більші ризики були б, якби ми не входили до СОТ, — сказав Олександр Мороз. — І це позитивний крок, який зобов'язує і законодавчий орган, і уряд робити кроки для захисту власного виробництва, проводити структурні зміни й інтегруватися у світову економіку».

(Закінчення на 2-й стор.).

Казахстан літатиме на наших Ан-148

Україна й Казахстан домовилися активізувати співробітництво в паливно-енергетичній, транспортній та сільськогосподарській галузях. Про це йдеться у спільній заяві глав урядів країн Віктора Януковича і Даніала Ахметова, підписаній в Астані під час робочого візиту Прем'єр-міністра України до Казахстану, що завершився вчора. Зокрема, обговорювалася можливість участі Києва у створенні транспортного коридору Китай—Західна Європа, а також залучення українських компаній до будівництва на території Казахстану атомних електростанцій, об'єктів електроенергетики й транспортної інфраструктури.

Прем'єр-міністри також домовилися активізувати співробітництво в авіаційній і космічній галузях. Зокрема, Казахстан висловив зацікавленість у постачанні українських літаків Ан-148-100В. Крім цього зазначалося, що країни розширятимуть торговельно-економічне співробітництво й готові підтримувати одна одну в процесі вступу до СОТ. В. Янукович також привітав казахстанський народ з 15-ою річницею незалежності, яку відзначатимуть 16 грудня.

■ ПАРЛАМЕНТСЬКА ХРОНІКА

Громадський контроль за силовиками

Ранкове засідання 14 грудня

Верховна Рада розглянула подання Президента України про звільнення Ігоря Дріжчаного з посади голови Служби безпеки. Однак під час обговорення депутати вказували на те, що глава держави з правової точки зору мав спочатку внести до парламенту подання про звільнення голови СБУ, і лише після рішення Верховної Ради видавати указ про нове працевлаштування І. Дріжчаного (а його вже призначено заступником секретаря Ради національної безпеки та оборони) та про нове керівництво СБУ. Водночас постійний представник Президента України у Верховній Раді Роман Зварич заявив: посади голови СБУ і члена РНБО за законом можна суміщувати, оскільки глава СБУ автоматично, за посадою, входить до складу РНБО, однак глава держави вирішив змінити керівництво СБУ у зв'язку з потребою реформування цієї служби.

(Закінчення на 2-й стор.).

МИТНИКИ ПРОСЯТЬ ЗАХИСТИТИ ЇХ ВІД СВАВІЛЛЯ

Мал. Олексія КУСТОВСЬКОГО.

Робоча група народних депутатів з перших хвилин перебування на Південній регіональній митниці, за словами Ігоря Рибакова, опинилася під пресингом телефонних дзвінків із Києва — «доброзичливці» рекомендували народним депутатам угамувати запал у розслідуванні фактів, викладених у листах і заявах митників з Одеси. Чи не ці самі «доброзичливці» «кришують» контрабанду на Південній регіональній митниці?

Ігор Рибаков навів, як-то кажуть, найсвіжіші факти з тіньової діяльності махінаторів. Замість фактично завезених взуття та одягу, де ставки мита становлять 10 і 12 відсотків відповідно, в офіційних митних документах зазначено рибальські снасті, запасні частини до велосипедів, канцелярське приладдя, штучні квіти. Унаслідок такої, з дозволу сказати, «м'якості» митників Південної регіональної митниці до державного бюджету недонадійшли величезні суми грошей.

(Закінчення на 10-й стор.).

■ НОВИНИ

Розширенню — стоп?

Перегляд політики розширення Євросоюзу — ця тема стане центральною на відкритому вчора в Брюсселі саміті лідерів 25 країн ЄС під головуванням Фінляндії. За менш ніж три тижні до вступу в європейську родину Румунії та Болгарії мало хто в Брюсселі сумнівається в тому, що ці країни стануть останніми на найближчий час «новачками» в ЄС, **повідомляє «Євроньюз»**. Однак рішення «зробити паузу» виникло не вчора. І проблема навіть не в тім, що «Євросоюз — не гумовий», а в тім, що він давно вже потребує фундаментальної реформи, яку його лідери не могли проводити одночасно з розширенням.

(Продовження читайте на 5-й стор.)

Перспективи «Активних зусиль»

У штабі морського компонента Об'єднаних збройних сил НАТО «Південь», що в Неаполі, відбулися урочистості з нагоди 5-ї річниці антитерористичної операції альянсу в Середземному морі «Активні зусилля». У них взяв участь і командувач Військово-Морських Сил ЗС України віце-адмірал Ігор Тенюх. Він провів низку зустрічей з представниками НАТО та обговорив перспективи участі кораблів українського військового флоту в операції «Активні зусилля», **повідомляє прес-служба Міністерства оборони України.**

Смертельна негерметичність

Одна людина загинула через вибух побутового газу, що дощенту зруйнував житловий будинок у Дніпропетровську. Трагедія сталася в приватному одноповерховому будинку в Бабушкінському районі. Попередня причина — порушення герметичності газопроводу, сказано в повідомленні Міністерства з надзвичайних ситуацій і захисту населення від наслідків Чорнобильської катастрофи.

Сьогодні — День працівників суду

Не випадково оголошення вироків і рішень у судах починається словами: «Іменем України». Адже роль та значення судів сьогодні в нашій державі надзвичайно важливі. Це випливає з самої природи правової інституції, що встановлює істину, ставить крапку в розумінні та застосуванні законодавства. Без справедливого, неупередженого і незалежного суду не може відбутися формування правової держави. Але для створення такого суду ще потрібно закінчити розпочату судово-правову реформу. Сподіваємося, що працівники суду, які сьогодні відзначають своє професійне свято, всіляко сприятимуть цьому реформуванню і діятимуть так, щоб кожна людина з повагою ставилася до суддів і суду як надзвичайно важливої ланки державної влади. Редакція газети щиро вітає всіх, хто має стосунок до судової влади в Україні, з професійним святом — Днем працівників суду.

(Матеріали про судову владу читайте на 6-й і 7-й стор.).

■ НАМ ПИШУТЬ

Передплатити «Голос України» всім бажаємо!

Шановні друзі — журналісти газети «Голос України»! П'ять разів на тиждень ви приходите до нас у гості, щоб розповісти найсвіжіші новини. Від вас ми дізнаємося про все, що відбувається в нашій країні і за кордоном. Із газети здобуваємо інформацію про спортивне, культурне, економічне і політичне життя у світі. Спасибі вам, друзі, за те, що даєте нам радість спілкування!

У нашій родині ніколи не постає питання, яку газету передплачувати. Відповідь буде однозначною: «Голос України». Дружимо з ним з моменту виходу у світ першого числа. Бажаємо всім співробітникам улюбленої газети міцного здоров'я і творчих успіхів у нелегкій, але шляхетній праці!

Газету улюблену читаємо, новини важливі здобуваємо.
Передплатити «Голос України» усім бажаємо!

Родина ЗИМИ.

Кривий Ріг, Дніпропетровської області.

КОРОТКО

■ З нового року Львівська залізниця може скоротити кількість електричок на найзбитковіших напрямках (УНІАН).

■ Віктор Ющенко нагородив Юрія Луценка орденом Князя Ярослава Мудрого.

■ У Донецькій області припинено діяльність злочинного угруповання, яке займалося контрабандою простроченої мороженої риби.

■ До 2011 року передбачено перенавчання майже 50 тисяч колишніх військовослужбовців.

■ Титул «Королева Європи-2006» завоювала киянка Діана Старкова; «Королевою світу» міжнародне журі оголосило кубинку Лізетту Гарсія.

■ У 2007 році на Вінниччині буде проведено експеримент з переведення опалення населених пунктів з газу на електроенергію (УНІАН).

■ У НОМЕР

Держава та громадянин: виконуючи обіцянки

(Початок на 1-й стор.).

Голова Верховної Ради зазначив, що багаторічна участь програми ООН на території України — один із проявів долучення нашої держави до світового співтовариства. Особливого значення, за словами глави парламенту, набувають рекомендації програми ООН щодо розвитку місцевого самоврядування в Україні, демократизації суспільного життя та децентралізації влади, що цілком збігаються з прагненнями продовжувати політичну реформу. О. Мороз наголосив, що цей процес в Україні набуває певного політичного забарвлення, політичної гостроти і ознак боротьби. І те, що з боку ООН і міжнародного співтовариства підкреслюють важливість такого процесу, «надихає і озброює», за словами О. Мороза, у продовженні боротьби за політичну реформу. До того ж, підкреслив Голова Верховної Ради, реалізація політреформи в частині посилення самоврядування дасть можливість виконати ще одну програму ООН: боротьби з корупцією.

Водночас Голова Верховної Ради застеріг від того, щоб не переносити «сліпо» досвід європейських країн на терени нашої держави. Зокрема, недоцільними, на його погляд, є рекомендації міжнародної спільноти щодо скорочення соціальних видатків, бо варто враховувати співвідношення зарплати до ВВП в Україні. А говорячи про пропозиції зняти мораторій на продаж землі, глава українського парламенту зауважив: для відкриття ринку землі спочатку треба прийняти цілу низку законів — зокрема, про кадастр землі, ринок землі, земельну іпотеку. А реалізація цих законів передбачає щонайменше шість-сім років. На думку О. Мороза, можна прийняти закони про введення з 2008 року ринку землі, але створивши такі умови, що дали б змогу перенести вартість землі на вартість продукції, яку на ній виробляють.

Комісія «Блакитної стрічки» є цілком незалежним дорадчим органом, ініційованим та підтриманим програмою розвитку Організації Об'єднаних Націй (ПРООН). До її складу входять провідні національні та міжнародні експерти. Аналітично-дорадчий центр «Блакитної стрічки» в Україні було створено 2005 року для надання допомоги українському уряду в реалізації рекомендацій комісії в Україні. Цей проект фінансує Європейський союз. Останній звіт комісії «Блакитної стрічки» — «Держава та громадянин: виконуючи обіцянки» — відбувся у Верховній Раді з метою розширення співпраці між законодавчою владою та провідними експертами задля проведення пріоритетних соціально-економічних реформ. «Цей звіт вироблено з метою допомогти Президенту, уряду та Верховній Раді України сформувати пакет законодавчих та політичних заходів на майбутнє», — зауважив, вітаючи учасників «круглого столу», координатор системи ООН в Україні, представник ПРООН пан Френсіс М. О'Доннелл.

Олександра КУЧЕРЯВА.
Фото Анастасії СИРОТКІНОЇ.

Обговорювати проблеми, а не розгрібати завали інтриг

Усі заяви про можливе скасування політичної реформи повинні ґрунтуватися виключно на юридичних підставах, правових основах, а не залежати від якихось суб'єктивних оцінок. Так прокоментував в інтерв'ю журналістам Голова Верховної Ради України Олександр Мороз висловлювання Президента України на прес-конференції для вітчизняних і зарубіжних ЗМІ щодо конституційної реформи та політичної ситуації в державі **(див. стор. 4)**. За словами Олександра Мороза, він здивований змістом та інтонацією глави держави. «Всі тертя, які спостерігаються сьогодні між Кабінетом Міністрів та інститутом Президента України, викликані не змінами до Конституції, а небажанням дотримуватися цих змін», — сказав Голова Верховної Ради. Голова парламенту висловився за те, щоб Президент України проводив щотижня зустрічі з прем'єром та Головою Верховної Ради щодо нагальних питань. Олександр Мороз підкреслив, що керівники трьох гілок влади «повинні обговорювати ключові проблеми політичного життя, а не розгрібати завали інтриг, джерело яких відоме вже всім політикам».

Юліана ШЕВЧУК.

Громадський контроль за силовиками

■ ПАРЛАМЕНТСЬКА ХРОНІКА

Ранкове засідання 14 грудня

(Початок на 1-й стор.).

А голова Комітету ВР з питань національної безпеки та оборони Анатолій Кінах у своєму виступі наголосив на потребі, у зв'язку з переходом до парламентсько-президентської форми державного устрою, посилення контролю з боку парламенту за діяльністю СБУ та інших силових структур. Проте за відповідну постанову парламенту про звільнення І. Дріжчаного з посади голови СБУ проголосували лише 183 депутати. І Голова Верховної Ради України Олександр Мороз, який вів засідання, відклав це питання до з'ясування всіх обставин.

Парламент проголосував за дострокове припинення повноважень народних депутатів Віктора Коржа у зв'язку з його призначенням міністром у справах сім'ї, молоді та спорту і Василя Цушка, котрий перейшов працювати до уряду міністром внутрішніх справ.

Потім у сесійній залі виникло невелике непорозуміння. Фракція «Наша Україна» наполягала на підписанні главою парламенту попереднього рішення ВР про обрання народного депутата Володимира Шкляра членом Комітету з питань правосуддя. На це О. Мороз відповів, що дав доручення регламентному комітетові розібратися, чи дотримано квоти представництва фракції «НУ» в цьому комітеті. Й на прохання двох фракцій — Партії регіонів та КПУ — оголосив позапланову перерву для консультацій. Після перерви Голова ВР пообіцяв поставити питання про обрання В. Шкляра членом комітету після доопрацювання відповідного проекту постанови.

Від імені фракції Партії регіонів народний депутат Василь Кисельов заявив: політична та економічна ситуація в Україні дійшла до критичної межі, країна перебуває на краю прірви, чиниться тиск на членів антикризової коаліції. Про це, зокрема, свідчить недавній прикрий інцидент, коли невідомі обстріляли вікно робочого кабінету депутата-«регіонала» Юлії Ковальової. А оскільки вікна цього кабінету розташовані поруч з робочим кабінетом лідерки парламентської коаліції Раїси Богатирьової, «регіонали» розцінюють це як провокацію проти коаліційного лідера і вимагають від право-охоронних органів жорсткого контролю за ходом розслідування. О. Мороз доручив депутатам підготувати протокольне звернення до міністра внутрішніх справ, котрий уже поінформував голову ВР, що обставини цього інциденту майже з'ясовано.

Майже одностайно (402 — «за») парламент призначив відомого юриста Анатолія Селіванова, професора, доктора юридичних наук, постійним представником Верховної Ради в Конституційному Суді. Його кандидатура не викликала заперечень у жодної політичної сили. Тим часом неоднозначну реакцію викликала пропозиція народного депутата від фракції Партії регіонів Валерія Бондика про відкликання Олександра Нечипоренка з посади члена Вищої кваліфікаційної комісії суддів. В. Бондик пояснив цю ініціативу тим, що О. Нечипоренка обирала за квотою парламенту Верховна Рада попереднього скликання, а після обрання нового парламенту є невдоволення його поведінкою в комісії. Тож новий парламент має за-твердити нову кандидатуру. Проте депутати з фракції «Наша Україна» називали це «політичним свавіллям». Зрештою, пропозиція про відкликання О. Нечипоренка не знайшла підтримки в сесійній залі (224 «за»).

Фото Олександра КЛИМЕНКА.

Олександр Галуненко, Віктор Корж — міністр України у справах сім'ї, молоді та спорту.

Депутати проголосували за проведення у квітні 2007 року дня уряду з порядком денним «Про стан соціальної захищеності та забезпечення життєдіяльності громадян, які постраждали внаслідок Чорнобильської катастрофи». Другим питанням на дні уряду в квітні наступного року буде стан розвитку культури на селі.

Зранку депутати вітали з днем народження свого колегу Олександра Лещинського **(на знімку)**. Глава парламенту Олександр Мороз повідомив про рішення фракції Соціалістичної партії про переобрання керівництва фракції: головою обрано Івана Бокого, а заступниками голови — Геннадія Савосіна та Євгена Філіндаша.

Народні обранці вирішили провести парламентські слухання «Техногенно навантажені регіони України: шляхи виходу з екологічної кризи» не в сесійному залі, а у профільному комітеті. За пропозицією голови Комітету з питань науки і освіти Катерини Самойлик вирішено провести парламентські слухання «Захист прав інтелектуальної власності в Україні: проблеми законодавчого забезпечення та правозастосування».

Депутати також утворили тимчасову слідчу комісію Верховної Ради з питань вивчення ситуації у зв'язку з проведенням 26 листопада 2006 року позачергових виборів міського голови Кіровограда та забезпеченням конституційних прав громадян під час виборів і виявленням фактів порушення виборчого законодавства.

Юліана ШЕВЧУК.

Заради розпуску парламенту?

Антикризова коаліція, Президент і Прем'єр-міністр досягнуть компромісу стосовно Державного бюджету на 2007 рік. Таке сподівання висловила координатор коаліції Раїса Богатирьова. «Ми сподіваємося, що вже 1 січня будемо мати підписаний Президентом закон про держбюджет», — зазначила лідер регіоналів.

А повернення Президентом закону, наголошувала народний депутат, це — «спільний етап» глави держави і БЮТ «у плані розпуску парламенту навесні 2007 року». Раїса Богатирьова попередила, що такі дії загрожують політичною нестабільністю. «Як координатор парламентської більшості, я впевнена, що і Президент, і політики нині мають ледь не єдину можливість домовитися», — заявила вона.

Антикризова коаліція, нагадала Раїса Богатирьова, звернулася до глави держави з пропозицією провести спільну зустріч з урядовцями для обговорення ситуації навколо держбюджету. Основний фінансовий документ країни, на її переконання, став результатом продуктивної дискусії між гілками влади. Тому й була впевненість, що глава держави його підпише. До того ж більшість пропозицій Президента були враховані.

А ті ініціативи, які надійшли від глави держави після ветування, не можуть бути враховані в повному обсязі, пояснила народний депутат. «Тому ми пропонуємо дискусію, щоб досягти спільної мети і порозуміння», — сказала вона.

Фото Олександра КЛИМЕНКА.

Вето — право глави держави

■ КОМЕНТАР

Президент скористався своїм правом вето на Державний бюджет 2007 року. На його думку, уряд мало уваги приділив соціальному захисту малозабезпечених і пенсіонерів. Особливо при розробці прожиткового мінімуму і визначенні рівня мінімальної зарплати. У свою чергу, Кабінет Міністрів назвав ціну цього питання — 10 мільярдів гривень. Зокрема, Прем'єр-міністр Віктор Янукович заявив, що уряду запропонували знайти ці кошти на папері. А їх, мовляв, немає, і він не бачить, де можна знайти компроміс. І попередив: не буде бюджету, не буде й пенсій, не проводитимуться соціальні виплати.

(Закінчення на 10-й стор.).

Стріляли...

Позавчора до приміщення Комітету Верховної Ради України з питань бюджету, в робочий кабінет народного депутата Юлії Ковальової, залетіла куля. На щастя, на момент інциденту в кабінеті нікого не було.

Сама Юлія Вікторівна не називає причини, з якими може бути пов'язана ця пригода: «Я їх просто не бачу».

За фактом, за словами Ю. Ковальової, відразу було порушено кримінальну справу.

Правоохоронці вже затримали місцевого жителя. Попередньо встановлено, що він, перебуваючи в стані наркотичного сп'яніння, з вікна своєї квартири з незареєстрованого мисливського карабіна здійснив декілька пострілів у напрямку будинку, де розташовані комітети Верховної Ради України, одним з яких пошкодив шибку вікна та стіну в кабінеті народного депутата.

Вл. інф.

Заява фракції «Наша Україна» щодо рішення Президента України про накладення вето на Закон України «Про Державний бюджет України на 2007 рік»

Фракція Блоку «Наша Україна» підтримує рішення Президента України повернути зі своїми пропозиціями для повторного розгляду Верховною Радою Закон «Про Державний бюджет України на 2007 рік»

11 грудня, Президент України наклав вето на цей закон.

У своїй заяві від 6 грудня 2006 року наша фракція звернула увагу суспільства на численні недоліки підготовленого урядом та антикризовою коаліцією документу, а також на нелегітимність процесу його ухвалення.

Нагадаємо, що проект закону містив положення, які негативно позначаються на рівні соціального забезпечення населення, фінансуванні видатків на оборону, ведуть до непрозорих схем управління державними фінансами, втручання у діяльність органів місцевого самоврядування, неефективного використання державних коштів. Серед таких положень слід назвати такі:

1. Використання для розрахунків занижених показників розміру прожиткового мінімуму для осіб, які втратили працездатність. Це призведе до зменшення пенсій майже 12 мільйонам пенсіонерів, зменшення виплат інших видів соціальної допомоги найбільш незахищеним верствам населення: інвалідам, дітям, одиноким матерям тощо.

2. Суттєве зменшення темпів зростання мінімальної заробітної плати у порівнянні з минулими роками.

3. Невиконання Основних напрямків бюджетної політики на 2007 рік стосовно фінансування Збройних сил України.

4. Вилучення перед другим читанням статті, котра забороняла проведення розрахунків з бюджетом у негрошовій формі. Уряд, таким чином, прагне відновити «тіньові» схеми взаємозаліків, бартеру тощо.

5. Незважаючи на прийняте Верховною Радою рішення про відновлення соціальних гарантій державним службовцям, рівень видатків на оплату їхньої праці у порівнянні з першим читанням не збільшився. Це означає, що уряд продовжує слідувати своїй політиці деградації державної служби.

6. Втручання у діяльність органів місцевого самоврядування шляхом обмеження їх права на визначення власних штатів, втручання у право громад на використання свого майна, нецивілізовані, незаконні спроби втручатись у господарську діяльність комунальних підприємств та в орендні відносини стосовно комунального майна.

7. Впровадження непрозорих схем закупівель за державні кошти для окремих розпорядників. Закупівля без тендерної процедури, використання не передбачених законодавством експертних рад — це шлях до підвищення рівня корупції.

8. Нерозподілені субвенції, заліки, спрямування сотень мільйонів державних коштів на створення недержавного пенсійного фонду — ще один напрям «тіньового» розподілу коштів.

9. Ми не можемо погодитись і з необгрунтованим, непрозорим розподілом субвенцій по різних регіонах.

10. Недофінансування сільської медицини, вливання сотень мільйонів державних коштів у новобудови замість введення в експлуатацію вже збудованих об'єктів — це прямий удар по здоров'ю нації.

Можна наводити ще багато прикладів антисоціальної, антинародної спрямованості бюджету. Бюджету, який приймався коаліцією з порушенням регламентних норм і процедур.

Намагаючись «проштовхнути» даний закон, уряд і антикризова коаліція пішли на те, щоб дати дрібного хабара депутатам, знявши з них, єдиних, обмеження щодо пенсійного забезпечення. Водночас деякі члени уряду через заяви прес-служб Кабінету Міністрів, Міністерства фінансів вдалися до прямого шантажу Президента України, погрожуючи, що не будуть профінансовані видатки, визначені ним як першочергові.

Фракція Блоку «Наша України» заявляє, що такі підходи неприйнятні для цивілізованого суспільства, вони свідчать про непрофесійність уряду, про його намагання «погіршити життя народу вже сьогодні».

Ми підтримуємо рішення Президента України про ветування закону про бюджет. Ми закликаємо уряд і народних депутатів України відкинути свої політичні амбіції, разом розглянути і доопрацювати бюджет з урахуванням зауважень Президента України. Наша фракція готова до співпраці з тим, щоб країна до нового року отримала збалансований головний фінансовий документ.

Заступник голови фракції
В'ячеслав КОВАЛЬ.

Протест заради... протесту?

■ РЕПЛІКА

Остання сесія Полтавської обласної ради розглянула відразу два протести прокурора області. Не вдаючись у подробиці, варто лишень зауважити, що стосувалися вони питань регламенту, а також кількості заступників голови облради. Як відомо, депутати свого часу обрали двох заступників, хоча «положено» одного, з приводу чого й «запротестував» прокурор. Депутати на те не зважили, відхиливши протест («Голос України» про це вже повідомляв).

Але цікаво інше: головуючий оголошує результати голосування, більшість радіє... А в залі сидить сам прокурор області Віктор Войцишен і... не протестує. Ні пари з вуст! Ну відхилили, то й відхилили...

Через кілька днів щось подібне відбувається на сесії Полтавської міської ради. Розглядають відповідний протест прокурора міста з приводу передачі під забудову однієї із земельних ділянок. У прокурора — свої аргументи, у депутатів — свої. «Традиційно» депутати більшістю голосів протест відхиляють. До того ж голова постійної комісії міськради з питань місцевого самоврядування, законності, правопорядку, інформації та депутатської етики Олексій Гавриков напередодні голосування привселюдно звинувачує прокурора міста в «замовному характері» цього протесту. Він навіть пересвідчується: а чи є в залі прокурор міста? Прокурор Іван Кінашевський устає, щоб продемонструвати депутатам свою присутність. І... спокійно сідає на місце.

Автор не збирається тут аналізувати, хто правий, хто ні. Але якщо виходити з точки зору логіки, то варіантів може бути не так і багато. Якщо депутати відхиляють протест, а прокурор мовчить, то чи означає це, що... мовчання — знак згоди? Виходить, прокурор «здався», апріорі погоджуючись, що саме він закони знає гірше від депутатів? Чи його служба дала маху? А якщо ні, то чи має він право мовчати?

Але все, здається, набагато простіше. Подібні протести прокурорів — не що інше, як гра в котика і мишку. Такий собі юридичний пінг-понг, де в підсумку крайніх зазвичай не знайдеш: депутати ухвалили — прокурор опротестував — депутати відхилили...

Депутати порушили? Прокурор вважає, що так. Він опротестував? Опротестував! Депутати відхилили? Відхилили. Формально всі свою місію виконали. І всі задоволені!

А як же закон? Виходить, він і справді, як дишло... Бо двох правд не буває.

Віталій СКОБЕЛЬСЬКИЙ.

■ ФОТОФАКТ

Пікети виробників сільськогосподарської техніки біля Верховної Ради України з вимогами підтримати вітчизняне сільгоспмашинобудування, зокрема збільшити видатки на потреби галузі в держбюджеті-2007.

Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

■ БОЙКОТ

Слову — свободу, главу парламенту — «на килим»

Крим. Прокуратура Криму вимагає спростувати рішення про нові правила акредитації журналістів у Верховній Раді автономії, які викликали ажіотаж у пресі.

Вона вважає, що закону не відповідає, зокрема, вимога надавати документи, не передбачені законодавством, а також заборона на отримання інформації з інших джерел, крім прес-центру ВР АРК. Голові Верховної Ради Криму направлено вимогу привести у відповідність із законом порядок акредитації. Одночасно прокуратура нагадує про кримінальну відповідальність за умисне перешкоджання журналістській роботі й переслідування кореспондентів під час виконання їх професійних обов'язків.

Як ми повідомляли, днями півсотні кримських журналістів влаштували акцію протесту під стінами Верховної Ради автономії. Акредитовані співробітники ЗМІ зав'язали собі роти, щоб у такий спосіб продемонструвати заборону чиновників на свободу слова. Найбільше обурили журналістів три пункти документа: заборона на спроби запису інтерв'ю депутатів без їхньої згоди, дозвіл акредитувати не більше двох осіб від однієї редакції та право президії Верховної Ради позбавляти журналіста акредитації у разі, якщо члени цього органу вважатимуть, що у їх діяльності є порушення. Останнє, на думку мас-медіа, є привласненням президією повноважень суду. Під час акції медійники написали звернення до прокуратури.

Заяву, під якою підписалося більш як півсотні журналістів, зачитати на сесії доручили депутату ВР АРК Тетяні Красіковій. Але Голова ВР АРК Анатолій Гриценко цього зробити не дозволив.

...До речі, після цієї резонансної події Анатолій Гриценко побував «на килимі» у Прем'єр-міністра у Києві. Як передає прес-служба Кабміну, В. Янукович дуже розсердився на незграбні дії кримського депутатського корпусу й соратників по партії. Він підкреслив, що процеси розширення свободи преси в Україні є необоротними.

Віктор ХОМЕНКО.

Постанова Верховної Ради України

Про посилення охоронних заходів щодо збереження культурних цінностей

З метою посилення охоронних заходів щодо об'єктів культурної спадщини та запобігання викраденню з музеїв, архівних установ і заповідників України культурних цінностей, здійснення їх належного обліку, збереження та відповідного використання Верховна Рада України **постановляє:**

1. Кабінету Міністрів України:

забезпечити протягом 2007—2010 років звірення наявності культурних цінностей, що перебувають на обліку в музеях, заповідниках та архівних установах України;

в період формування Державного бюджету України та місцевих бюджетів на 2007 рік та на наступні роки відповідно передбачати та/або забезпечувати спрямування необхідних коштів на охорону, збереження, інвентаризацію і паспортизацію об'єктів культурної спадщини, створення комп'ютерної бази даних, мікрофільмування книг обліку в усіх музеях, заповідниках, архівних установах України;

завершити до 1 березня 2007 року роботи зі створення програмного забезпечення Державного реєстру національного культурного надбання, об'єднаної комп'ютерної мережі музеїв України з розробкою електронного каталогу Музейного фонду України;

забезпечити виконання Указу Президента України «Про невідкладні заходи щодо розвитку музеїв України» від 22 березня 2000 року № 489/2000 щодо зберігання культурних цінностей, виготовлених з використанням дорогоцінних металів та дорогоцінного каміння;

організувати проведення обліку недержавної частини Музейного фонду України;

доручити відповідним органам виконавчої влади здійснити переміщення унікальних пам'яток Музейного фонду України, що зберігаються у приміщеннях, де не створено належних умов їх зберігання, до спеціально обладнаних музейних закладів або передбачити виділення коштів для забезпечення належних умов їх зберігання;

розробити і впровадити систему інформування музеїв, антикварних магазинів, галерей та інших аналогічних закладів про культурні цінності, що перебувають у розшуку;

вжити заходів щодо посилення уваги до стану збереження об'єктів культурної спадщини національного значення;

забезпечити з урахуванням пропозицій місцевих органів виконавчої влади та органів місцевого самоврядування розроблення комплексу заходів з охорони об'єктів культурної спадщини, у тому числі в акваторіях водойм та морів, а також у місцях проведення археологічних розкопок.

2. Рекомендувати Генеральній прокуратурі України вжити заходів щодо посилення нагляду за додержанням вимог законодавства з охорони об'єктів культурної спадщини.

3. Контроль за виконанням цієї Постанови покласти на Комітет Верховної Ради України з питань культури і духовності.

Голова Верховної Ради України
О. МОРОЗ.

м. Київ,
28 листопада 2006 року.
№ 384-V.

Постанова Верховної Ради України

Про відзначення 100-річчя з дня народження С. П. Корольова

З метою гідного вшанування пам'яті всесвітньо відомого вченого, академіка, конструктора ракетно-космічної техніки Сергія Павловича Корольова та з нагоди відзначення 12 січня 2007 року 100-річчя від дня його народження, підтримуючи ініціативу громадськості, Верховна Рада України **постановляє**:

1. У січні 2007 року урочисто відзначити на державному рівні 100-річчя від дня народження Сергія Павловича Корольова.

2. Рекомендувати Кабінету Міністрів України:

1) забезпечити:

виконання Плану заходів з підготовки та відзначення 100-річчя від дня народження С. П. Корольова;

фінансування проведення заходів з відзначення 100-річчя з дня народження видатного вченого, академіка, конструктора ракетно-космічної техніки С. П. Корольова;

здійснення упорядкування об'єктів та установ, яким присвоєно ім'я Сергія Павловича Корольова;

видання та введення в обіг в установленому порядку поштової марки і конверта, присвячених 100-річчю від дня народження С. П. Корольова;

2) доручити Державному управлінню справами забезпечити в межах повноважень проведення в Українському культурному центрі в Москві урочистого заходу, присвяченого 100-річчю з дня народження С. П. Корольова.

3. Рекомендувати Раді міністрів Автономної Республіки Крим, обласним, Київській та Севастопольській міським державним адміністраціям здійснити заходи з благоустрою об'єктів, пов'язаних з життям та діяльністю С. П. Корольова, оновлення відповідних експозицій у музеях, а також сприяти організації та проведенню в навчальних закладах науково-практичних конференцій, «круглих столів», семінарів тощо з нагоди відзначення 100-річчя від дня народження С. П. Корольова.

4. Контроль за виконанням цієї Постанови покласти на Комітет Верховної Ради України з питань науки і освіти.

Голова Верховної Ради України
О. МОРОЗ.

м. Київ,
6 грудня 2006 року.
№ 428-V.

НОВИНИ

П'ЯТНИЦЯ, 15 ГРУДНЯ 2006 ▪ № 238 (3988)

Діти з Новобогданівки проведуть в «Артеку» Ярмарок милосердя, гроші від якого підуть на будівництво «Лікарні майбутнього» *(УНІАН)*

Представник України при Європейському союзі Роман ШПЕК вважає, що ЄС має активніше брати участь у вирішенні Придністровського конфлікту

■ У НОМЕР

Конституційну реформу треба продовжити

«Це — моя ключова вимога. І я проводитиму її всіма доступними ключовими засобами». Про це заявив Президент України Віктор Ющенко на вчорашніх конференціях, присвячених дню спілкування з пресою, «Україна: рік політреформи». Глава держави відзначив, що країні вдалося уникнути загострень відносин усередині суспільства, які назрівали через недосконалі конституційні зміни. Однак ситуація досі залишається напруженою.

«Давайте не будемо кривити душею і визнаємо, що останні зміни до Конституції були неконструктивними», — закликав В. Ющенко. Серед проблем, які є результатом недосконалості політичної реформи, Президент назвав кадрову політику, питання зовнішньополітичних пріоритетів, імперативного депутатського мандата, загального нагляду прокуратури та багато інших.

Нині, на його переконання, є два варіанти розвитку подій. Перший — це формування конституційної комісії, яка напрацює фундаментальні зміни до Основного Закону. Другий — скасування реформи і затим напрацювання цих самих змін. Президент зауважив, що підтримує перший варіант: він конструктивний, коротший і дешевший. І вже найближчим часом можна створити конституційну комісію. «Але якщо цього не відбудеться, доведеться вдаватися до іншого варіанта», — припустив глава держави. І додав, що в будь-якому разі доведеться сідати за «круглий стіл».

Основним здобутком 2006 року Президент назвав проведення демократичних виборів, утвердження в Україні демократії і свободи слова. А «порядок денний 2007 року» має формуватися «на подоланні політики протистояння, політики самознищення». «Необхідно крок за кроком змінювати її на політику діалогу», — зазначив В. Ющенко.

Нині, за його словами, розгортається боротьба за перетягування повноважень. Президент підкреслив, що треба напрацьовувати спільний план роботи всіх політичних сил. А новий закон про Кабінет Міністрів, на його переконання, має вирішити всі суперечливі питання та створити умови для конструктивної і безконфліктної співпраці між Президентом та урядом.

Говорячи про незмінність зовнішньополітичних пріоритетів країни, В. Ющенко підтвердив незворотність європейської та євроатлантичної інтеграції. Серед головних досягнень зовнішньої політики Президент назвав встановлення прагматичних відносин з ЄС, розвиток діалогу з Російською Федерацією, досягнення у співпраці зі Сполученими Штатами.

Президент також привітав ухвалення Верховною Радою всіх 22 законів, необхідних для вступу до СОТ.

■ ФОТОФАКТ

В Українському домі триває виставка «Gallery Масок», на якій представлено 47 масок, виготовлених відомими українськими художниками та дизайнерами. Відвідувачі можуть проголосувати за ту, яка їм сподобалася. Потім маски продаватимуться на благодійному аукціоні на користь дитячих будинків-інтернатів.

Фото Анастасії СИРОТКІНОЇ.

Серце підлікують удома

Хмельницький. Дві перші операції на відкритому серці успішно проведено в кардіохірургічному відділенні обласної лікарні. Цьому передувало дворічне навчання лікарів і створення належної матеріально-технічної бази. До того ж перші операції були для пацієнтів безплатними. Лікарі запевняють, що і на найближчі операції відділення майже стовідсотково забезпечене протезами та витратними матеріалами.

Вл. інф.

Наші миротворці в Косово: цінний досвід плюс імідж

У миротворчій місії в Косово сьогодні служать 189 українських контрактників. На їхнє утримання наступного року передбачено 3 млн. 900 тис. доларів. Міністр оборони України Анатолій Гриценко вважає, що це невелика сума порівняно з тим досвідом, який отримують тут наші миротворці. Адже підготовка одного військового професіонала за натовськими стандартами коштує приблизно сто тисяч доларів.

Фото автора.

Патрулювання в населеному пункті Берзовице, Косово.

Український національний контингент УКРПОЛБАТу дислокується на американській військовій базі «Бон стіл» і на базі «Бреза». За словами командира нашого контингенту підполковника Олександра Павлюка, завданнями його підлеглих є патрулювання зони відповідальності, забезпечення безпеки пересування місцевих жителів, охорона пам'ятників, перевірка автотранспорту, надання гуманітарної допомоги. Зі своєю місією наші миротворці справляються. Про що свідчить ставлення до них місцевого населення: і албанці, й серби довіряють і поважають українських військовослужбовців. Без місії, кажуть вони, тут було б небезпечно жити. Адже етнічний конфлікт на Балканах триває...

Високу оцінку українському контингентові під час візиту міністра оборони України в Косово дав в. о. командувача Міжнародних стабілізаційних сил (КФОР) у Косово генерал-майор Роберто Бернардіні. Можливо, наш контингент тут буде збільшено, якщо американці переконять частину своїх миротворців до Афганістану. Але для цього, за словами Анатолія Гриценка, необхідний відповідний запит ООН і політичне рішення України.

Сьогодні на Балканах служать 16 тисяч миротворців із 36 країн світу, 24 з яких — члени НАТО. База «Бон стіл» — найбільша в Європі. Вона нагадує військовий об'єкт із сучасної комп'ютерної гри. Замість звичних для нашої армії солдатських казарм — контейнери для проживання особового складу (кімнати на кілька осіб з кондиціонерами, холодильниками і комп'ютерами). Їдальня з меню із сотні страв. Кінотеатри, магазини, спортивний зал із тренажерами і більярдом... Над базою кружляють вертольоти. Територією їздить броньована техніка і ходять військовики з автоматами. Зброю тут треба носити, як школяреві ручку. З автоматами ходять навіть на обід.

Перший рік український контингент служить тут по 6 місяців. До цього було 12. Основа нашої місії (і це теж нововведення) — це 1-й батальйон 30-ї Гвардійської окремої механізованої бригади з Новограда-Волинського. Раніше контингент формували з контрактників окремих військових частин. Це провокувало корупцію і кумівство, каже А. Гриценко. Від такої хибної практики за час його перебування на посаді міністра оборони відмовилися. Ще одне ноу-хау: кожен миротворець підписує контракт, відповідно до якого він зобов'язаний після повернення на батьківщину відслужити п'ять років в українській армії. У такий спосіб зберігається і передається цінний досвід, отриманий у таких місіях. Військові вважають подібну практику доцільною і тактично правильною.

На Балканах український миротворець носить зброю лише як обов'язковий елемент екіпірування. На ділі він виконує тут гуманітарну місію. Спілкування і допомога місцевому населенню — ось головне його завдання.

Наші контрактники в Косово працюють на імідж своєї країни і, звичайно ж, на себе. Адже для більшості — це єдина можливість заробити за фахом. Хоча одержують українці менше, ніж інші колеги по місії. Рядовий — 500 доларів, командири — 900. У серпні валютне забезпечення збільшили на 10 відсотків.

У квітні 2007 року на зміну підлеглим підполковника Павлюка прибуде 13-й батальйон 95-ї окремої аеромобільної бригади 8-го армійського корпусу Сухопутних військ ЗС України. Їхня підготовка до миротворчого десанту на Балкани вже розпочалася.

Ольга ВАУЛІНА.

Київ—Косово—Київ.

Новосілля ліквідаторів

У шахтарському Нововолинську введено в експлуатацію 25-квартирний житловий будинок. Ордери від десяти квартир вручено двом ліквідаторам та восьми сім'ям, члени яких стали інвалідами через хвороби, отримані внаслідок аварії на ЧАЕС. Вдова ліквідатора, інвалід I групи Валентина Тимощук цієї радісної події чекала майже вісім років. Відтепер сім'я Тимощуків з шести осіб проживатиме в трикімнатній квартирі площею 73 кв. м.

Зазначимо: за двадцять років, які минули після аварії, області на фінансування Чорнобильських програм з державного бюджету виділено два мільярди гривень. Усього за ці два десятиліття квартири на Волині отримали 567 сімей чорнобильців. Проте ще 2179 сімей і надалі перебувають на квартобліку.

Микола ЯКИМЕНКО.

Волинська область.

Земля через конкурс

Саме за конкурсним принципом надаватиме земельні ділянки в оренду Хмельницька міська рада. Спочатку потенційним орендарям потрібно буде пройти відбір для участі в конкурсі. Претендентами на землю можуть стати лише ті установи і підприємства, які не мають заборгованості перед своїми працівниками із заробітної плати і своєчасно здійснюють всі відрахування до бюджету. А вже потім переможцем стане той, хто запропонує найбільшу орендну плату за виділену ділянку.

Ірина КОЗАК.

Хмельницький.

Харків споживає заражену воду?

Санітарно-епідеміологічні служби Харківської області встановили наявність забруднення джерел водопостачання та водогінних мереж у регіоні. За інформацією головного державного санітарного лікаря області Івана Кратенка, аналізи, зроблені Державною санепідемслужбою області, свідчать про наявність ентеровірусів у воді річки Сіверський Донець та у воді каналу Дніпро—Донбас. У питній воді комунального водогону Харкова виявлено антиген гепатиту «А». Крім того, є випадки виявлення у воді джерел питного водопостачання збудників паразитарних захворювань та токсичних хімічних речовин. І. Кратенко переконаний, що необхідно привернути увагу органів місцевого самоврядування до цієї проблеми, а також розробити необхідні заходи щодо поліпшення ситуації та добитися їх виконання, щоб убезпечити населення.

Невідомий газ

Студенти та викладачі Чернігівського інституту Героїв Крут МАУП днями відчули в аудиторіях різкий неприємний запах, який швидко поширювався. Довелося припинити заняття, персонал і студенти залишили приміщення. Співробітники МНС та газової служби зафіксували наявність газу невідомого походження. У будівлі навчального закладу немає газових мереж, побутовий газ у ній не використовують. Проводиться розслідування інциденту.

Сергій ПАВЛЕНКО.

Чернігів.

Сумка листоноші

Десять років працює листоношею у поштовому відділенні «Юнком-1» міста Єнакієвого (Донецька область) Олена Лузякіна. Її дільниця — близько 300 дворів, це вісім вулиць. Тут живуть переважно шахтарі-пенсіонери. Серед них — і передплатники «Голосу України». Олена Антонівна допомагає мешканцям селища оформити передплату на улюблені видання. Адже від читацької активності залежить, наскільки важчою буде сумка листоноші.

Ліна КУЩ.
Фото Олександра КЛИМЕНКА.

Розширенню — стоп?

(Початок на 1-й стор.)

Передумови для цього виникли за кілька днів до зустрічі у верхах, коли глави зовнішньополітичних відомств ЄС вирішили заморозити переговори про вступ Туреччини в ЄС через її небажання відкривати свої порти й аеропорти для транспорту Кіпру — члена ЄС, не визнаного Анкарою. Ідею подальшого розширення ЄС підтримують зараз 45% європейців. У Брюсселі підкреслюють, що двері перед Туреччиною не закриті. Тим часом їй дали зрозуміти, що доки в нині багатодітній родині ЄС не все гаразд, Анкару готові бачити в європейському домі тільки як гостя.

А Україну в родині європейців поки що розглядають як далекого родича. Єдина країна, що дійсно зацікавлена в якнайшвидшому вступі нашої держави в ЄС, — Польща, яка не бажає бути крайнім «оплотом західної цивілізації». Але її голос на тлі таких країн, як Франція й Німеччина, звучить не дуже переконливо.

■ ФОТОФАКТ

Париж готується до Різдва. Єлисейські поля прикрашені святковими вогнями.

Фото надано агентством БелТА\Укрінформ.

Плутоній дістався Сумщини

Аварія сталася на одній з газових свердловин Рибальського родовища Охтирського нафтогазовидобувного управління.

Під час геофізичних досліджень фахівці Карпатського управління геофізичних робіт «загубили» на глибині 3380 метрів хвостовик вимірювального приладу з іонізуючим джерелом випромінювання — радіонуклідом плутоній-238. Неодноразові спроби витягти «втікача» на поверхню за допомогою магнітів виявилися марними. Втішає, що проведені виміри засвідчили: небезпечний хвостовик не пошкоджений.

Згідно з планом, затвердженим на засіданні комісії з питань техногенно-екологічної безпеки та надзвичайних ситуацій Охтирської райдержадміністрації, карпатським геофізикам належить терміново встановити у свердловині, безпосередньо над небезпечним приладом, спеціальний цементний міст, який має захистити довкілля від забруднення небезпечним радіонуклідом.

Владислав ЖМУРКОВ.

Бельгійців зацікавив ріпак

Тернопільський завод «Ватра-Шредер», створений з участю бельгійського капіталу, утвердився на українському та міжнародному ринках. Його профіль — освітлення вулиць, промислових підприємств, тунелів, доріг, декоративне і прожекторне освітлення.

Генеральний директор СП Володимир Дубовський намагається залучити бельгійський капітал і в інші галузі області. З його ініціативи в Тернополі побували співробітники Посольства Королівства Бельгії в Україні на чолі з Надзвичайним і Повноважним Послом Марком Вінком. Інтерес гостей спричинили посіви ріпаку, який використовують для переробки на біопаливо. Мова йшла й про налагодження спільного швейного виробництва. Деталі планують обговорити наступного року, коли область відвідають представники ділових кіл Бельгії.

Любов ЛЕВИЦЬКА.

Тернопільська область.

Близьке зарубіжжя подорожчає

«Укрзалізниця» ініціює підвищення вартості пасажирських перевезень до країн СНД і Балтії на 60%.

Причина — істотна різниця у цінах за проїзд на Російських Залізницях та «Укрзалізниці». Проект уже погоджено з Міністерством транспорту і зв'язку, повідомляє УНІАН. Додатковий дохід відомства 2007 року становитиме не менш як 269,3 мільйона гривень. Їх керівництво «Укрзалізниці» обіцяє вкладати у капремонт і оновлення парку пасажирських вагонів. Крім того, за рахунок дорожчих квитків обіцяють прискорити впровадження швидкісного сполучення.

Тим часом уже сьогодні має поновитися рух поїздів у Молдову залізничним мостом через Дністер на 116 км дільниці Могилів-Подільський (Україна) — Окниця (Молдова). Цей міст було закрито на капремонт на початку вересня 2006 року. Заміна дефектних елементів залізобетонних прогонових споруд знизить навантаження на міст. Капітальний ремонт споруди коштував майже 4 млн. грн. Поки що поїзди рухатимуться через міст із зниженою швидкістю — 25 км/год.

■ ФОТОФАКТ

У КМДА вручили нагороди представникам однієї з найпотрібніших у будь-якому місті професій — двірникам.

На знімку: **двірник ЖЕКу № 509 Оболонського району столиці Надія Конюх з помічником — сином.**

Фото Андрія НЕСТЕРЕНКА.

Акцент — на захисті прав людини

У Луганській області з грудня починає працювати проект ОБСЄ «Розвиток громадянського суспільства в Україні».

Основою для його реалізації стануть більш як тисяча громадських організацій та 200 благодійних фондів. Проект передбачає можливість проведення досліджень з вивчення потреб і проблем громадського життя регіону, надання міжнародної допомоги у вигляді залучення іноземних фахівців та їхнього досвіду з розвитку громадянського суспільства. Акцент буде зроблено на захисті прав людини, забезпеченні прозорості та звітності влади. Програма розрахована на два роки і фінансується урядом Данії. Крім Луганської, цей проект реалізовуватиметься на територіях ще чотирьох областей України.

Алла АНТІПОВА.

Луганськ.

«Темне» майбутнє Андріївського узвозу

Андріївський узвіз — це те суто «київське та українське», що кияни передовсім показують гостям столиці. Словом, це — наш Арбат і Монмартр, з якими його порівнюють. З часом ця вуличка, як і кожен живий організм, «зносилася».

Тяганина навколо чи то реконструкції, чи то реставрації вулиці триває вже кілька місяців. Ще у серпні цього року Подільська райдержадміністрація столиці провела громадські слухання на тему «Чи потрібна розробка комплексної стратегії розвитку Андріївського узвозу?». Захід мав неабияку популярність: городяни, фахівці та просто небайдужі зійшлися на думці, що вулицю необхідно «лікувати». Адже інженерна мережа не замінювалася вже понад 100 років, не працюють зливостоки, дощі розмивають бруківку. Занедбане й освітлення, фасади будинків у жалюгідному стані, годі говорити про невпорядкованість стихійної торгівлі.

Але вже тоді склалося враження, що влада й сама не знає, що потрібно Андріївському. На початку осені голова Подільської РДА сказав «Голосу України», що узвіз «регенеруватимуть» — відновлюватимуть історичне обличчя, та пообіцяв, що ані висотки, ані підземні парковки там не будуватимуть. Але на прес-конференції, котра днями пройшла у Києві, голова об'єднання «Київські митці» Олександр Мацкевич і представники громадянської мережі «ОПОРА» говорять про інше. За їх словами, по вулиці Андріївський узвіз, 11-16, начебто планується збудувати готель, а за адресою Фролівська, 9-11 — торговельно-офісний комплекс із підземною парковкою. Чи такого «оновлення» хотіли кияни?

Створена кілька місяців тому робоча група з цього питання абсолютно недієздатна, сказав Олександр Мацкевич і запропонував до кінця грудня організувати таку, яка зможе пролити для городян світло на майбутнє узвозу. Крім того, митці переконані: вуличка буде ласим шматочком для забудовників, аж поки їй не буде надано статусу «Заповідника народних ремесел». Адже на Андріївському чимало галерей і художніх майстерень, узовж всієї вулиці просто неба митці продають картини, рукоділля та інші приємні дрібнички, які мають чималий попит у гостей міста та киян.

Мешканці вулиці кажуть, що дух «перлини Києва» не лише у фасадах будівель, а й у людях, які тут працюють, тож побоюються, що коли на Андріївському з'являться шикарні готелі та ресторани, зникне не лише знайомий на вигляд узвіз, а й місцеві «митці».

Організатори прес-конференції представили проект рішення Київської міської ради «Про реставрацію вулиці Андріївський узвіз у Подільському районі м. Києва», який дозволить «підлікувати» узвіз, не шкодячи йому. Та навіть якщо рішення затвердять, каже Олександр Мацкевич, потрібно від тендеру на проект регенерації і аж до закінчення робіт стежити за діями влади, щоб рішення не залишилося лише на папері.

Анна БОЙКО.

Київ.

■ СВІТ КОРОТКО

УКРАЇНА—ПОЛЬЩА

Забракували польське м'ясо

Держдепартамент ветеринарної медицини України негативно оцінює роботу перевірених польських м'ясокомбінатів, повідомив голова ветслужби Іван Бісюк. За його словами, при в'їздах на територію окремих підприємств, де вирощується худоба, немає дезинфекційних бар'єрів, на м'ясокомбінатах не проводять дослідження на цистоцирков. Він також уточнив, що про необхідність усунення порушень українські фахівці говорили полякам і раніше, підкресливши, що перевірка 10 підприємств показала: ці вимоги було виконано менш ніж на 30%. Голова ветслужби повідомив, що незабаром українські інспектори поїдуть до Молдови, щоб провести аудит її ветслужби, а після цього — до Білорусії для перевірки п'яти підприємств.

США

А Бушеві все мало

Президент США Джордж Буш збирається запросити близько 100 млрд. дол. додатково на ведення війни в Іракові й Афганістані. Така величезна сума означає зростання вартості війни в Іраку на тлі песимістичних настроїв громадськості й вимог про виведення військ із країни. У доповіді працівників Комітету з асигнувань від партії демократів відзначено, що конгрес уже виділив майже 379 млрд. дол. на війну в Іраку.

ІРАК

Масове викрадення людей

Учора в одному з торговельних кварталів Багдада викрадено десятки людей. Прибулі на 10 поліцейських автомобілях озброєні люди у військовій формі силоміць вивели людей, посадили в машини і повезли в невідомому напрямку, захопивши при цьому кількох перехожих. Викрадено, за різними даними, від 30 до 70 душ.

ІЗРАЇЛЬ

Дозволили вбивати?

Верховний суд Ізраїлю відхилив позов правозахисників, що вимагали заборонити ізраїльській армії вбивати палестинців, підозрюваних у тероризмі. Подавачі позову, ізраїльський Комітет проти катувань і палестинське Товариство з захисту прав людини й довкілля, вважають, що практика «точкових ліквідацій» грубо порушує міжнародне право й суперечить базовим принципам моралі. Правозахисники звертають увагу на те, що внаслідок «точкових ліквідацій» з 2000 року загинули десятки випадкових перехожих.

ЧІЛІ

Відповів за слова

Онука покійного чилійського диктатора Аугусто Піночета Моліну звільнили з армії за політично забарвлену мову на похороні діда. Президент Чилі Мішель Бачелет заявила, що Піночет-молодший, будучи капітаном армії, не вправі робити політичні заяви при виконанні й у військовій формі. Моліна Піночет поставив у заслугу покійному силове придушення «марксистської моделі» й усунення законно обраного уряду соціаліста Сальвадора Альєнде в 1973 році. Онук диктатора піддав критиці суддів, які намагалися притягти Піночета до відповідальності за злочини проти людяності.

«Недоторканні, але доступні»

Голова Верховного Суду Василь ОНОПЕНКО

Майже два роки тому судова гілка влади, розсудивши двох претендентів на президентське крісло, зіграла історичну роль у житті України, адже фактично не допустила кровопролиття і подальшого перенапруження політичного «вольтажу». Наступні події докорінно змінили кадровий склад і характер законодавчої гілки, перерозподілили повноваження на урядово-президентській ниві. І тільки судова влада, консервативна і до певної міри корпоративно замкнута гілка державного древа, тривалий час залишалася непохитною. Але, схоже, вітри змін додмуть нарешті й до неї. Чи є предтечею цих вітрів обрання новим Головою Верховного Суду України — попри «бачення сильних світу цього» — Василя Онопенка?

Саме це та інше ми хочемо з'ясувати у самого керівника судової влади, скориставшися нагодою привітати служителів Феміди з професійним святом.

— Василю Васильовичу, ваші колеги в мантіях серед інших одержать, вочевидь, і святкові вітання від глави держави. Це ще один привід нагадати: Віктор Ющенко нещодавно привселюдно в одному із звернень до народу заявив про рішучий намір реформувати правоохоронну і судову системи, хоч би чого це йому коштувало. На вашу думку, які ризики він мав на увазі, скільки «айсбергів» чатують на цьому фарватері?

— Без справедливого, незалежного й неупередженого суду не може відбутися правова держава Україна, а вітчизняне суспільство не може стати розвиненим і громадянським. Це аксіома, яку, на жаль, ті, хто керував державою, тривалий час або не розуміли, або розуміли, але прагнули підлаштувати суд під себе та під свій інтерес.

Я вже наголошував на цьому неодноразово, але повторю ще раз: колишні керманичі держави дуже помилялися, прагнучи зробити суд ручним та залежним. Вони вважали, що визначатимуть долю країни і людей вічно. Насправді в житті все змінюється. Незмінними мають залишатися роль і значення суду як соціальної та правової інституції, що встановлює істину.

Отже, один із основних ризиків, що виникають на шляху здійснення судової реформи, — це спокуса багатьох можновладців, які не бажають вчитися на помилках, прагнуть використати можливості суду на свою користь, на користь своєї політичної сили, свого бізнесу. Ще одним з таких ризиків є байдуже ставлення до цього певної частини високопосадовців, а також представників судової влади, яких цілком задовольняє нинішня ситуація у сфері правосуддя і які не прагнуть жодних змін.

Але для успішного реформування судової системи сьогодні є два найголовніші чинники: об'єктивна потреба (сьогодні навіть той, хто ніколи не мав справу з судами, нарікає на їх діяльність) і політична воля керівництва держави, керівництва судової влади. Питання — у концепції реформи, у тому, щоб зробити правосуддя доступним для людей, щоб система судів була ефективною, а саме судочинство — справедливим. І якщо виходити саме з цього, а не керуватися суб'єктивними міркуваннями, то успішно провести реформування судової системи можна досить швидко і просто.

— Ваш попередник Василь Маляренко зізнався журналістам, що побажав своєму наступникові «не розслаблятися, бо колектив Верховного Суду — складний механізм». Мабуть, нелегко працювати в постійно напруженому стані?

— Я добре знав, куди йду. Хоча, коли щоденно і предметно опікуєшся проблемами правосуддя, то ситуація «вимальовується» далеко не приваблива. Однак зовсім не безнадійна.

Стосовно безпосередньо Верховного Суду, то мушу сказати, що колектив у ньому здоровий, і я високо його ціную. Знаю вищу судову інстанцію зсередини ще з часів, коли почав працювати тут суддею. Звісно, багато чого змінилося, але основа залишилася. І це добре. А складнощі є скрізь, де під одним дахом збираються люди з різними характерами і звичками. Але мені вдається бути «розслабленим», бо я не прагнув і не прагну стати начальником над суддями. Голова Верховного Суду — це менеджер, який має ефективно організувати його діяльність, гідно представляти Верховний Суд і систему судів загальної юрисдикції у зносинах з іншими органами влади, сприяти належному забезпеченню функціонування судової влади. Судді довірили цю надзвичайно тяжку, але водночас і надзвичайно потрібну для суспільства ношу. Я їм за це вдячний.

Хотів би зауважити, що Голова Верховного Суду не вирішує конкретних судових справ (хоча за законом може головувати в судових засіданнях). Як посадова особа він не може впливати на ухвалення тих чи тих судових рішень. Правосуддя — це процес, чітко регламентований законом. І воно має здійснюватися тільки за визначеними законом правилами. Розумію, що сьогодні в багатьох випадках цього, на жаль, ще немає. Але так мусить бути. І цього слід прагнути, а не «виходити» на Голову Верховного чи іншого суду, щоб «вирішити справу». Це для правосуддя глухий кут.

Тому хочу скористатися можливостями своєї високої посади лише на користь суду: він має стати справді інстанцією правосуддя, котрій би люди довіряли, справедливість і законність рішень якої були б поза сумнівом. Вкрай потрібно повернути повагу до судді як носія влади. Розумію, що це надзавдання, проте колись, якщо не помиляюсь, Наполеон сказав: «Прагни недосяжного, досягнеш максимуму».

Коли одразу після обрання мене Головою Верховного Суду я зателефонував мамі (вона живе в селі на Вінниччині), щоб сказати про це, мама, яка вже якимось чином знала про новину, з тривогою і турботою сказала: «Синку, тобі ж буде дуже важко на цій посаді». Я відповів: «Знаю, мамо. Але витримаю».

— Марно і навіть незручно запитувати після вже сказаного вами, чим найперше має керуватися у будь-якій ситуації правник Онопенко: законом чи політичною доцільністю. Одначе дуже доречно з огляду на залізну дисципліну в команді БЮТ запитати про це політика Онопенка…

— По-перше, моя політична кар'єра завершилась, і я не належу тепер до жодної політичної партії! Очолення вищого органу влади є вершиною службової кар'єри. Це однозначно. Тому з урахуванням обставин, про які я сказав вище, будь-який тиск — партійний, владний — не має жодної перспективи.

По-друге, в мене від зовнішнього втручання є найнадійніший захист — Закон. Якщо хтось і захоче спробувати себе в ролі «ляльковода» — провал неминучий: ми діятимемо виключно на підставі закону. Державі не потрібен суд, який, наче маятник, коливається від однієї політичної сили до іншої. Гадаю, що вже і політики, і суспільство переконалися, до чого призводить таке коливання судової влади. Цього ми прагнемо? Ні! Всі — і влада, й опозиція — кажуть, що зовсім іншого — правової держави, утвердження законності, соціальної справедливості, розвинутої демократії. Якщо це насправді так, то давайте не лише проголошувати правильні декларації, а й діяти відповідно. Взагалі потрібно виходити з того, що не право має йти за політикою, а навпаки.

— Ви маєте унікальну можливість компетентно оцінити новели українського судочинства одразу з двох боків — як учорашній професійний законодавець і сьогоднішній, якщо можна так сказати, правозастосовник. У вашому теперішньому статусі, як ви оцінюєте розвиток вітчизняного законодавства, зокрема, того, що стосується функціонування судової влади та здійснення правосуддя?

— Розвитку вітчизняного законодавства бракує системності, комплексності, наукової обґрунтованості. Цей процес позбавлений відповідного цілеспрямування. Власне, як і розвиток країни загалом.

Ухвалюється дуже багато законів, але вони не завжди якісні, не завжди потрібні, не завжди їх прийняття означає удосконалення законодавчої бази. Хоч як це парадоксально, але часто нові закони не лише не розв'язують наявних проблем, а навпаки — породжують нові. А за недосконалим законом і жити складно, і здійснювати правосуддя непросто. Крім усього іншого, це створює передумови для ухвалення неправових судових рішень, для судових помилок і для зловживань суддів, послаблює судовий захист прав і свобод людини.

Вольтер свого часу сказав: якщо у країні багато лікарів, то це означає, що в ній щось не так. Оцінюючи нинішню ситуацію з розвитком вітчизняного законодавства, цілком можна дійти аналогічної думки — те, що в нас ухвалюється багато законів, свідчить, що у країні далеко не все гаразд і з якістю законодавчого регулювання суспільного життя, і з самим життям.

Закон буде якісний і, скажімо так, життєздатний, якщо під час його розробки й ухвалення враховуються всі обставини, всі можливі життєві ситуації. Мені дехто закидає, мовляв, очоливши судову владу, я змінив позицію з деяких питань судоустрою, процедури розгляду справ тощо. Справді, так воно і є. Але така зміна відбулася тоді, коли я зсередини побачив і відчув, як ця система сьогодні функціонує, куди вона прямує і, головне, — якими будуть суспільні наслідки її функціонування.

— Чи не йдеться, зокрема, про розвиток системи адміністративних судів? Здавалося б, реалізація абсолютно правильної ідеї запровадження адміністративної юстиції мала посилити судовий захист громадянина від сваволі чиновників, спростити його процедуру. А насправді в системі адміністративних судів, у підсудності справ таким судам сьогодні, даруйте, дідько ногу зломить. А що робилося і робиться зі справами про виборчі спори? Люди не можуть зорієнтуватися, до якого суду їм іти зі скаргами на рішення чи бездіяльність органів влади, посадовців, які їх скривдили. Збільшується кількість судів, а толку з цього поки що мало…

— І ситуацію з утворенням адміністративних судів у тому числі. Виділення судів такої юрисдикції, запровадження відповідної спеціалізації у судах, поза сумнівом, потрібне. Але питання полягає в тому, які межі такої юрисдикції, яким чином має визначатися спеціалізація розгляду справ про порушення з боку органів влади, місцевого самоврядування, їх посадових осіб.

Свого часу законодавець ухвалив рішення про утворення адміністративних судів — окружних, апеляційних, Вищого адміністративного суду України. Однак реалізація цього рішення потребує великих фінансових, матеріально-технічних витрат, збільшення кількості суддів, працівників апарату судів. Лише фінансові потреби на це становитимуть кілька мільярдів гривень. Сьогодні вже виникли істотні проблеми в діяльності цих судів. Ви правильно кажете, що люди не знають, до якого суду звертатися, а судді не завжди правильно визначають підсудність справ.

Отже, закономірно постають запитання: а чи вивірене рішення ухвалив законодавець, чи зможе держава впоратися із забезпеченням такої системи, а головне — чи зробить це адміністративне судочинство ефективнішим та доступнішим для людей і чи не можна було мети досягти простішим і дешевшим способом?

Хіба можна говорити про доступніше правосуддя, наприклад, якщо людині замість свого районного центру доведеться їхати до окружного адміністративного суду, який буде один на область, за 100—200 кілометрів? Як основний аргумент потреби в утворенні окружних судів наводиться такий: оскарження у своєму районі дій, рішень чи бездіяльності голови держадміністрації не гарантує об'єктивності. Але за такою логікою, для забезпечення об'єктивного розгляду скарги на неправомірні дії, приміром, міністра потрібно звертатися до суду іншої країни чи міжнародного суду, бо міністр живе і працює в Києві, знайомий з керівництвом та суддями київських судів. Знаєте, незалежність і неупередженість суду не може і не повинна визначатися місцем його розташування.

Більшість моїх колег, з якими довелося обговорювати ці проблеми, схиляються до того, що для запровадження адміністративної юрисдикції в судах першої інстанції та на апеляційному рівні оптимальним є інший шлях — спеціалізація суддів у місцевих судах та утворення судових палат в адміністративних справах в апеляційних судах. Це простіше, доступніше, зрозуміліше і набагато дешевше. Чому не обрати цей шлях? Чому ми завжди ускладнюємо життя собі і людям?

— Тоді виникає ще одне важливе питання: чи буде змінюватися система судоустрою загалом. Якщо відверто, то з реформуванням судової влади діється щось незрозуміле. Вочевидь у будь-якій системі, у тому числі судовій, має бути відповідна логіка побудови, ієрархічність. Однак складається таке враження, що в Україні вже є не одна судова влада, а щонайменше три — така собі триголова Феміда: одну голову уособлює Верховний Суд, дві інші — Вищий господарський та Вищий адміністративний. Скажімо, постановляє Вищий адміністративний суд рішення, в якому зазначає, що воно є остаточним і оскарженню не підлягає. Але як так може бути, якщо над ним є ще Верховний Суд. Яка тоді його роль у здійсненні правосуддя, якщо останню крапку у справі ставить не він? А створять за Концепцією судівництва, яку затвердив Президент з подачі Мін'юсту, ще Вищий цивільний та Вищий кримінальний суди, то «третя влада» взагалі стане п'ятиголовою. Щось тут не те, чи, може, ми помиляємося, не розуміємо глибини цього надто «закрученого» реформування?

— Гадаю, що ви не дуже помиляєтесь, бо якщо щось створюють для людей, а люди цього не можуть зрозуміти, то значить — робиться воно не так. За Радянського Союзу, коли я починав роботу суддею, і в перші роки незалежності України, на мій погляд, досить ефективно (принаймні у процесуальному плані) діяла триланкова судова система: перша ланка — районний (міський) суд, друга — обласний, третя — Верховний. Усім було зрозуміло, до якого суду йти і що в якому вирішується. Останніми роками відбувається «тихий» перехід до чотириланкової системи, який пояснюють необхідністю реалізації принципу спеціалізації судів. Але нинішній стан здійснення правосуддя, як на мене, переконливо свідчить — таке реформування судової системи не робить її ефективнішою, воно ускладнює її функціонування.

До речі, на цю обставину звернула увагу Рада суддів України, яка ще у травні цього року, обговоривши згадану вами Концепцію вдосконалення судівництва, наголосила в заяві, що ідея суцільної спеціалізації судової системи і перетворення її на чотириланкову не узгоджується з Конституцією України, і її запровадження обмежить доступ громадян до правосуддя. А триланкова судова система відповідатиме вітчизняним традиціям, стандартам більшості європейських країн. Скажу від себе, що множинність структурно відокремлених юрисдикцій — це завжди загроза єдності судової системи.

Вищий орган суддівського самоврядування також констатував, що «пропозиція про утворення Вищого цивільного і Вищого кримінальних судів України, які здійснюватимуть касаційні повноваження замість Верховного Суду України, є деструктивною. Її реалізація поряд з іншими негативними наслідками призведе до того, що найвищий судовий орган у системі судів загальної юрисдикції не зможе забезпечити однакового застосування ними законів».

Скажу категоричніше — Верховний Суд уже на сьогодні позбавлений належних процесуальних можливостей із забезпечення однакового застосування судами законодавства. Хоч як це дивно звучить, вищий судовий орган держави далеко не завжди може вплинути на рішення господарських та адміністративних судів, навіть за умови їх очевидної незаконності.

Взагалі останнім часом роль Верховного Суду України як вищої судової інстанції істотно послабилася. І в результаті ми маємо, скажу так, надмірно вільне розуміння і вельми специфічне застосування закону багатьма судами різних інстанцій і різної спеціалізації. Крім того, порушено фундаментальний для функціонування судової системи принцип — її єдність. Судова система не має, образно кажучи, єдиного центру, єдиного вивершення. У судовій системі чітко намітилась автономізація трьох складових (загальних, господарських та адміністративних судів), які відокремлюються одна від одної не лише процесуально, а й організаційно. Система роздвоюється, розтроюється, можна навіть сказати, що вона певною мірою розпадається. При цьому певними особисто зацікавленими у використанні можливостей судової влади особами й далі стимулюються такі процеси.

По-іншому не можна оцінити прагнення завершити кадрове та організаційне відокремлення спеціалізованих судів. У результаті країна отримає кілька судових влад з усіма негативними наслідками, що з цього випливають, — до «перетягування канатів» з повноважень між законодавчою та виконавчою гілками влади додасться «війна судових влад». Те, що робиться сьогодні деякими судами в так званих рейдерських справах, не йтиме в жодне порівняння з тими наслідками, які нас чекають від порушення єдності судової системи.

Я мав робочі зустрічі з Президентом, Головою Верховної Ради, Прем'єр-міністром, на яких звертав увагу на ці та інші проблеми судової влади. Їх неодмінно і невідкладно потрібно розв'язувати спільними зусиллями, повністю абстрагуючись від вузькополітичних інтересів. Хоча хочу ще раз наголосити: ці проблеми не є проблемами власне судової влади. Це — загальнодержавні проблеми.

— Василю Васильовичу, але є й інша проблема системного функціонування судової влади. Напевно, ви не будете заперечувати той факт, що сьогодні місцеві суди відірвані від апеляційних, апеляційні від Верховного. Це також позначається на якості правосуддя…

— Ні. Цей факт не заперечуватиму. Проблема взаємодії судів різних інстанцій з питання організації правосуддя, однакового застосування закону справді є. Раніше цим питанням приділялося більше уваги. До їх розв'язання підходили предметніше і відповідальніше. А в останні роки сталося певне роз'єднання і відособлення.

Це потрібно змінити, і певною мірою ситуація вже виправляється. Надання предметної і дійової методичної допомоги суддям судів нижчих ланок, узагальнення судової практики з відповідними рекомендаціями має стати нормою.

Загалом потрібно виходити з того, що всі суди мають працювати як єдиний механізм на досягнення єдиного результату — правильний і справедливий розгляд судової справи. Треба прагнути до того, щоб такий розгляд у всіх випадках забезпечував суд першої інстанції. Тоді менше буде апеляцій та касацій. Хоча зрозуміло, що навіть за абсолютно законного рішення оскарження зовсім не виключається, бо результатом вирішення спору одна зі сторін майже завжди буде незадоволена. Однак, якщо рішення суду грунтується на законі, належно обґрунтоване і мотивоване, тоді менше підстав для незадоволення у тих, хто не виграв справи.

Я пішов далі. З тим, щоб побачити на власні очі, як функціонують місцеві та апеляційні суди, з'ясувати, які проблеми найбільше турбують працівників суду, я вирішив, по можливості, побувати в усіх областях. За неповні три місяці вже вдалося відвідати За-

У судовій системі чітко намітилась автономізація трьох складових, які відокремлюються одна від одної не лише процесуально, а й організаційно

Шановні судді!

Радий нагоді привітати вас із професійним святом — Днем працівників суду.

Основною складовою іміджу будь-якої країни є дотримання прав і свобод громадянина. Поряд із Конституцією саме правосуддя може гарантувати людині основні права.

За останні роки вітчизняне судочинство зробило значний крок уперед у напрямі прогресивних світових стандартів. Відрадно розуміти, що до оптимізації судового процесу долучилися й численні представники суддівського корпусу.

Щоденною копіткою роботою ви разом з усіма без винятку працівниками суду робите надзвичайно делікатну, складну і важливу справу — вирішуєте долю людини. Ви робите свій вагомий внесок у зміцнення позицій України як розвиненої держави з міцним і прогресивним законодавством. Кожне судове рішення — вмотивоване, обгрунтоване і таке, що базується виключно на Законі, — є тією цеглиною, з котрої мурують підвалини правової держави. Служачи закону, ви день у день піднімаєте авторитет суддівської влади, а відтак зміцнюєте національну безпеку України!

Той величезний обсяг роботи, котрий випав на долю судової системи в незалежній Україні, — дуже непросте випробування для професійного, морального рівня та громадянської позиції судді.

Керуватися в роботі Законом — ось найпростіший і водночас найскладніший спосіб бути справжнім суддею. Не просто працювати в умовах реформування законодавства, політичної нестабільності та падіння рівня довіри громадян до влади загалом і її судової гілки зокрема. Однак лише щоденна праця — саме те, що ви сьогодні й робите, — здатна знову підняти авторитет і довіру до судів і суддів.

Нехай робота ваша буде цікавою і результативною. Нехай ті, хто приходить до суду в пошуках правди, неодмінно її там знайдуть.

Нехай вашими діями керує виключно Закон.

Сергій КІВАЛОВ,
народний депутат України,
голова Комітету Верховної Ради України
з питань правосуддя.

Високоповажні судді, мої колеги юристи, друзі!

Від щирого серця вітаю вас і у вашій особі всіх працівників судів України з професійним святом — Днем працівників суду!

Важко переоцінити роль судової гілки влади в забезпеченні захисту прав і свобод людини та громадянина, в утвердженні принципу верховенства права, у становленні та зміцненні України як незалежної, демократичної і правової держави.

Упевнений, що переважна більшість українських суддів — це високоосвічені професіонали-правники з великим досвідом практичної роботи, які сумлінно служать законові і народу України. Разом з тим ми добре знаємо: необхідно докласти ще багато зусиль, щоб зробити правосуддя справедливим і доступним для кожної людини, позбутися проявів корупції у суддівському середовищі, відновити довіру громадян до судів.

Йдеться, перш за все, про докорінне вдосконалення судівництва, для чого потрібно закласти науково обґрунтовану методологічну основу розвитку правосуддя в Україні, усунувши тим самим непослідовності здійснення попередньої судової реформи, якнайшвидше визначити шляхи удосконалення законодавства у цій сфері. Необхідно послідовно посилювати гарантії незалежності суддів, підвищувати їх фаховий рівень, поліпшувати умови професійної діяльності. Треба впровадити, нарешті, дієву систему виконання судових рішень.

Віддаючи належне здійсненому і розуміючи, що попереду чимало роботи з розбудови дійсно демократичної судової влади, бажаю всім суддям і працівникам судів України подальшого поглиблення позитивних тенденцій, наснаги та енергії для нових звершень.

Зичу вам і вашим родинам та близьким щастя, добра, здоров'я і благополуччя!

Микола ОНІЩУК,
народний депутат України, перший
заступник голови Комітету Верховної
Ради України з питань правосуддя, перший
заступник голови Союзу юристів України.

карпаття, Івано-Франківщину, і щойно я зустрічався з суддями Харківщини. Наскільки мені відомо, такі зустрічі раніше не практикувалися. Але вони вкрай потрібні для поліпшення ситуації.

— Ви згадали про перетягування канатів довкола повноважень між законодавчою та виконавчою гілками влади. Складається враження, що судовий інститут держави публічно дистанціювався від цього, залишивши процес на поталу двох сусідніх гілок… Скажіть, будь ласка, а судовій владі для державотворення достатньо тих важелів, що вже має, чи вона у ході конституційної реформи воліє одержати додаткові без «гри на публіку» — тихо і системно?

— Перше. Суд має колосальну владу, якою він зобов'язаний правильно розпорядитися в інтересах суспільства. Такої влади не має жоден інший державний орган. Це випливає з природи суду, який ставить крапку у розумінні й застосуванні закону, і рішення якого є обов'язковим для виконання. Сьогодні в Україні спостерігається посилення впливу суду на всі суспільні процеси, у тому числі економічні та політичні. Що, до речі, притаманно правовій державі, в якій вирішення судом як останньою інстанцією спору вважається нормою.

Друге. Якщо говорити про систему влади взагалі, то сьогодні суд намагається посісти в ній належне йому місце. Багато хто називає судову владу третьою. Насправді вона не третя, як законодавча та виконавча не є першою та другою. У своїй сукупності вони утворюють єдину державну владу. І тільки в такій сукупності, з чітко визначеними відповідно до своїх природи і призначення місцями та ролями вони можуть ефективно функціонувати. У цьому процесі важливо, щоб усі зрозуміли призначення незалежного і неупередженого суду і не перешкоджали його становленню.

А стосовно додаткових важелів для суду, то в нинішній ситуації корисним для загальної справи було б наділити Верховний Суд правом законодавчої ініціативи. Судді найкраще відчувають недосконалість законодавства, прогалини у ньому. А узагальнення нами судової практики прямо виводить на законодавчі пропозиції. Відповідний законопроект уже зареєстровано у парламенті — оскільки це потребує внесення змін до Конституції, то його підписали 153 народні депутати. Хоча й за нинішнього стану речей ми намагаємося реалізувати свої законодавчі напрацювання через інших суб'єктів законодавчої ініціативи. За останній час п'ять підготовлених з ініціативи і з участю Верховного Суду законопроектів, які стосуються важливих питань здійснення правосуддя, внесено на розгляд парламенту.

Зараз Верховний Суд серйозно працює над удосконаленням двох базових для судової системи законів — про судоустрій та статус суддів.

— А чи є в цих проектах ваша пропозиція змінити підвідомчість розгляду адміністративних справ про порушення правил дорожнього руху? Коли у 2001 році парламент ухвалював рішення про те, щоб усі справи з ДТП розглядав суд, то нібито ініціатори такої ідеї керувалися благими намірами. Але на практиці вийшло, «як завжди». Чого найближчим часом очікувати водіям, які проштрафляться на дорогах?

— Ця пропозиція підтримана іншими вищими посадовими особами держави. Схвалюють її і депутати з різних фракцій. 30 листопада у парламенті зареєстровано відповідний законопроект. Справи про такі правопорушення цілком можуть розглядати працівники міліції. Але у водія чи іншого учасника ДТП залишатиметься можливість оскаржити рішення працівника міліції у суді.

Таким чином буде істотно розвантажено суддів, які сьогодні просто захлинаються від цих справ. Щорічно в Україні місцеві суди розглядають їх понад 3 мільйони. Зрозуміло, що тут кількість негативно впливає на якість. Позбувшись «валу», судді матимуть більше часу на вивчення багато складніших справ — кримінальних, цивільних та адміністративних. А взагалі підхід до розгляду справ про адміністративні правопорушення слід змінювати кардинально, над чим ми також зараз працюємо. Адже доходить до правового абсурду, коли Голова Верховного Суду та його заступники здійснюють перегляд справ про адміністративні правопорушення, в яких розмір стягнення на порушника становить 3 гривні 40 копійок.

— Але ж набила оскому й надмірна завантаженість Верховного Суду, зокрема його цивільної палати, де «залежі» справ уже сягнули 40 тисяч. Ця цифра виведе з рівноваги будь-кого. Недарма народ прирівнює «чиновників-тяганинників» різних мастей до «повільних душогубів»…

— Мені нема чим вам заперечити. Справді, люди чекають роками на касаційний розгляд своєї справи. Кому потрібна така касація? На моє переконання, в розумні терміни має відбуватися не лише розгляд справи, а й перегляд постановлених у ній рішень для виявлення та усунення судової помилки. Для цього й існує касаційна інстанція. Хіба може термін у два-три роки вважатися розумним? Верховний Суд став заручником непродуманих законодавчих рішень під час проведення так званої малої судової реформи.

Виправлення ситуації знову ж таки потребує внесення змін до процесуального закону. Пропозиції напрацьовані, відповідний законопроект на розгляд парламенту вже внесено. Розуміння проблеми у керівництва парламенту та фракцій є. Справа за ухваленням закону.

— Заради цього самого розвантаження судових установ ви ще за часів депутатства ініціювали запровадження парламентом таких незвичних для нашої практики європейських норм ЦПК, як судовий наказ чи заочне рішення? Не боїтеся, що за нашої правової культури — як звичайних громадян, так і служителів Феміди — це додасть системі зайвої мороки, а то й зловживань?

— Знаю одне — там, де процедуру можна спростити без шкоди для якості розгляду справи, це потрібно робити обов'язково. Зловживання можуть бути за будь-якої процедури, за будь-якого, навіть найдосконалішого закону. Не на зловживання маємо орієнтуватися — запобіжників від них завжди бракуватиме. Потрібно виходити з позитиву — як зробити правильно, просто, доступно, без необґрунтованої тяганини. Треба пам'ятати, що людина, як правило, не від добра йде до суду. І в ньому її проблема не повинна поглиблюватися. Вона має там розв'язуватися — оперативно, справедливо і по-людяному. Скажіть, яка потреба за повною громіздкою процедурою розглядати справу про стягнення нарахованої, але не виплаченої працівникові суми заробітної плати? Адже у цій ситуації з правової точки зору все зрозуміло і безспірно. Чому не можна обійтися судовим наказом як особливою формою судового рішення? А чому мають потерпати позивач і держава в особі суду лише через те, що хитрий чи несумлінний відповідач просто не з'являється на судові засідання, хоч його туди запрошено належним процесуальним чином? Чому не практикувати на такі випадки можливість винесення заочного рішення?

— Слухаючи вас про взаєморозуміння законодавчої і судової гілок влади у питанні спрощення доступу громадянина до судового захисту, не можемо збагнути, чому з року в рік гальмується один з найдійовіших елементів — бюджетне забезпечення діяльності судів. Як побороти ту саму корупцію, якщо цьому заважає «урізаний» бюджет на судову систему?

— Суд — це судді. Якщо у служителя Феміди немає на робочому столі комп'ютера, доступу до електронної законодавчої бази, а часом і самого стола чи окремого кабінету, то як з нього вимагати «розумних термінів» розгляду справ? А низькі зарплати чи прорíхи у забезпеченні законодавчо закріплених пільг, що штовхають суддів до отримання незаконної винагороди? Звичайно, можна покарати якогось суддю за хабарництво чи за низький професіоналізм. Це може налякати його ближчих колег, але навряд чи допоможе докорінно змінити ситуацію. Щоб рішення суду було правовим і справедливим, суддя має бути незалежним і неупередженим. Необхідною умовою для цього є належне фінансове, матеріально-технічне забезпечення суду, високий соціальний статус судді. У цивілізованих правових державах серед державних службовців статус суддів є найвищим. Це не випадково і це не данина традиціям чи моді, а об'єктивна потреба. І вітчизняний політикум, і наше суспільство це мають розуміти. Якщо ми не захистимо суд, то і він нікого не захистить.

Упродовж тривалого часу має місце хронічне й істотне недофінансування судової влади. Для справжньої її самостійності потрібне чітке виконання ст. 130 Конституції, яка гарантує фінансування та належні умови для функціонування судів. Судячи ж з ухваленого парламентом нового державного бюджету, судова система не матиме потрібних коштів і наступного року. Хоча я переконував у необхідності забезпечити максимально можливим судову владу всіх, від кого залежало складання та ухвалення бюджету.

Значна частина українських судів здійснює свою діяльність у непридатних для цього умовах. Про яке правосуддя може йтися? А якщо ще згадати, що суддя за день змушений розглядати по десять-п'ятнадцять справ, то це не об'єктивне судочинство, а сковорідка для випікання млинців. Так не може бути в правовій державі! До речі, жодна з інших гілок влади не працює в таких умовах. Уявіть собі голову райдержадміністрації чи райради, які туляться в кімнатках-комірчинах разом із помічником і секретарем.

Ще понад півтора року тому мною на розгляд парламенту було внесено проект закону «Про тимчасовий порядок фінансування судової влади». Його ухвалення допомогло б розв'язати цей застарілий гордіїв вузол, що зашморгом стискує нашу систему. Він передбачає кілька важливих моментів: перше — виключає суб'єктивний чинник (не чиновник визначає, скільки і коли дати коштів суду, а закон), друге — встановлює стабільну систему фінансування судової влади та здійснення контролю за використанням бюджетних коштів. Але в цілому цей закон не приймається. Гадаю, з однієї основної причини — у такому разі виконавча влада втратить важіль впливу на суд.

— Хтось з відомих сказав: «Щоб вчинити справедливо, треба багато знати, а щоб чинити повноправно несправедливість — достатньо досконало вивчити право». Ми — про моральне обличчя нового покоління суддівського корпусу. На ньому, як загалом на нашій молоді, не могли не позначитися нинішні звабі життя, підігріті відвертою ескалацією аморалі ззовні. Хоча, напевно, це стосується не лише молодих кадрів. Корупції, зокрема, як і коханню, вік не заважає…

— Не хочу і не буду виправдовувати або покривати тих суддів, які допускають аморальну та протиправну поведінку. Такі факти є, і вони, на жаль, непоодинокі. Дехто із суддів суддівську незалежність зрозумів як незалежність від закону і втратив почуття відповідальності. Від суддів, які порушили присягу, а тим більше вчинили злочин, потрібно рішуче позбавлятися.

Хоча при цьому слід акцентувати увагу на кількох таких важливих моментах. По-перше, переконаний, що переважна більшість суддів працює сумлінно. По-друге, наші судді перебувають у суспільному середовищі, яке, м'яко кажучи, є далеким від ідеального. У суспільстві, де є великий попит на корупційні послуги, а з урахуванням можливостей суду — на корупційні судові послуги. Суди не ізольовані від загальної системи і у своїй діяльності вони стикаються, можливо, з деякими особливостями з тими ж проблемами, що й інші державні інституції. Як мовиться у прислів'ї: «Що у котлі, те й у черпаку». Тому радикальне виправлення ситуації зі зловживаннями суддів можливе лише в контексті загального хірургічного лікування «корупційної» хвороби. По-третє, до їх покарання потрібно підходити надзвичайно виважено і відповідально. Часто до мене звертаються з категоричною вимогою покарати конкретного суддю, бо «він ухвалив неправильне рішення». Я хочу сказати, що незгода із судовим вердиктом сама по собі ще не є підставою для ініціювання службового розслідування. Процесуальними законами передбачені апеляційний та касаційний перегляд такого рішення, і якщо воно виявиться завідомо неправосудним, стосовно судді має бути винесена окрема ухвала і вжито відповідних заходів.

По-четверте, слід зважати на те, що сьогодні в Україні не діє ефективна система притягнення працівників нашої системи до відповідальності.

Зі свого боку обіцяю: якщо будуть докази криміналу, порушення суддею присяги, то й пальцем не ворухну заради корпоративної солідарності. Більше того, ініціюватиму питання про відповідальність порушника. Нещодавно, до речі, я вніс подання до парламенту про надання згоди на арешт одного судді з Миколаївської області: прокуратура його звинуватила у системному хабарництві — процесуально задокументовано майже двадцять фактів отримання ним хабарів. Також порушив питання про дисциплінарну відповідальність кількох суддів, які вочевидь відступили від закону. Звертаюся до всіх моїх колег, хто наділений правом ініціювання дисциплінарного провадження стосовно суддів чи звільнення їх за порушення присяги: якщо такі випадки встановлені і не викликають сумніву в тому, що такий-то умисно і грубо порушив закон, повною мірою використовуйте свої повноваження. Якщо ми не будемо самоочищуватися, то рано чи пізно це зроблять інші суб'єкти, але й з іншими наслідками.

— Нам відомо, що на останніх засіданнях Вищої ради юстиції за порушення присяги звільнено понад десять суддів. За що саме, не уточните?

— Якщо точно, то Вищою радою юстиції прийнято рішення про внесення подань Президенту та парламенту про таке звільнення. Здебільшого йдеться про порушення суддів у справах, що стосуються так званого рейдерства. Між іншим, як член Вищої ради юстиції, я ініціював прискорення розгляду питань про відповідальність таких суддів. Тим, хто постановляє вочевидь упереджені судові рішення, хто свідомо робить із суду засіб для неправомірного захоплення чужої власності, не місце в судовій системі.

Хоча, задля істини, слід зазначити, що рейдерство — це проблема не тільки і навіть не так суду, як загальнодержавна. Її витоки слід шукати у загальній ситуації, яка склалася у суспільстві, у неналежному законодавчому регулюванні відповідних правовідносин.

— Ви задоволені рівнем кваліфікації суддівського корпусу?

— Питання добору на посаду судді та навчання кадрів вважаю проблемою номер один. Саме з неї потім «виростають» усі інші труднощі, про які ми з вами вже говорили сьогодні.

— Зневірившись у вітчизняній Феміді, наші громадяни дедалі більше звертаються до Європейського суду з прав людини. Професійну честь нового Голови Верховного Суду не зачіпає «масове шукання справедливості в Страсбурзі»?

— Так. Але це зачіпає інтереси вітчизняного правосуддя загалом і престиж Української держави. Це, крім усього іншого, характеризує якість нашого правосуддя, а зрештою, і стану справ у країні. Часто предметом розгляду Європейського суду з прав людини стають скарги українських громадян на довготривале судове провадження та на затягування виконання рішень судів. Вважаю за доцільне здійснити моніторинг заяв, які перебувають на розгляді у Європейському суді. Треба думати, чи не можемо ми знайти правовий механізм для перегляду таких справ вітчизняними судами, у тому числі Верховним Судом. Погоджуюся з вами, слід досягти такого порядку, щоб усі проблеми розв'язувалися — оперативно і кваліфіковано — в національних судах. Хоча, розумію, це нелегке завдання. Але і над ним будемо працювати.

— Василю Васильовичу, що ви побажаєте працівникам суду в день їхнього професійного свята?

— Як своїм колегам — поважати і цінувати свій високий статус. Кожним рішенням, вчинком утверджувати справедливість. Як людям — добра, здоров'я, родинного затишку, завжди гарного настрою і віри у кращу долю України.

— Дякуємо за розмову.

Анатолій БЕНЬ,
Людмила КОХАНЕЦЬ.

Щоб вчинити справедливо, треба багато знати, а щоб чинити повноправно несправедливість — достатньо досконало вивчити право

Україна як спостерігач бере участь у сесії країн—учасниць Конвенції ООН проти корупції

У болгарських водах Дунаю зафіксовано нафтову пляму довжиною 8 кілометрів

■ ТРАДИЦІЇ

Дідо йде до хати, а всяке зло — з хати

В Івано-Франківську вже витає передчуття свят. І створює його чудова виставка різдвяно-новорічної атрибутики, на яку з усіх кінців краю майстри народної творчості привезли своїх дідухів.

Дідухи — це святкові снопи, які за давнім звичаєм ставлять у кутку карпатської оселі перед Різдвом. Їх сплітають з найкращих колосків пшениці, жита, вівса, дбайливо відібраних по закінченню жнив. Тепер вони в руках майстрів перетворилися в різноманітні солом'яні композиції. Дідух Ганни Росипайло з села Фитькова Надвірнянського району — найбільший. Майже такого зросту, як сама Ганна Василівна. Дідух стоїть коло стіни, а жінка сидить біля нього поважно, святково вбрана, ніби стала на знімок біля чоловіка. Дідух пані Ганни не схожий, як інші, на «букет», а має фігуру солом'яного діда: кругла голова, пшенична сорочка навипуск та темніші за кольором штани з житнього колосся. За поясом кілька дерев'яних ложок — від великої до найменшої. «Навіщо дідуху ложки?» — запитую майстриню.

— Дідух ніби належить до нашої родини. Він сідає з нами за святкову вечерю і мусить мати ложку. А після Святвечора вся родина ставить свої ложки за його пояс, бо ця перев'язь ніби з'єднує наш рід в одне.

За словами пані Ганни, зі сходом першої зірки святково одягнений господар заносить дідуха до світлиці, де родина зібралася на Святвечір. Без дідуха ніхто не сідає за стіл, бо він представляє дух предків, які мають прийти на свята до своїх живих родичів. Глава сім'ї переступає поріг, скидає шапку і вітається з газдинею, потім ставить дідуха у кут під образи й каже: «Дідо в хату, а всяке зло — з хати». Далі господар стелить сіно під стіл, а отаву — під скатертину. Діти залазять під стіл і починають мекати, кукурікати, квоктати, мукати, щоб у господарстві велася маржина, неслися кури, плодилися вівці. «Тоді молимося і сідаємо за вечерю, — розповідає пані Ганна. — Дідух з нами перебуває всі свята аж до Йордана. Потім частину його спалюють, а з колосків іншої беруть зернини, якими засівають навесні ниву, щоб був добрий урожай».

— А чому дідуха треба спалювати?

— Коли заносимо до хати сніп, то з ним наче впускаємо душі наших предків, щоб святкувати разом Різдво. Присутність дідуха означає, що ми пам'ятаємо і шануємо своїх попередників до сьомого коліна. Протягом всього різдвяного тижня запрошуємо до себе всіх, хто відійшов на той світ, і залишаємо для них на столах кутю, узвар або й до ранку не прибираємо зі столів. Вважається, душі померлих допомагають нам у господарстві, бережуть від хвороб, стежать, щоб був мир і лад. Але вони оберігають лише ті сім'ї, де їх шанують. Тому ми й ставимо у світлицях дідуха. Він приносить у родини піднесений настрій, затишок. А на Йордан виносимо дідуха надвір і спалюємо — з димом душі повертаються на небо, ми наче відпускаємо їх.

Колядники у Фитькові теж ходять на Святвечір з дідухом і вітають господарів словами:

«Ми прийшли у вашу хату
Землі щедрі дари дати.
І принесли вам до свята
Дідуха з вівса й пшениці.
Аби малася в достатку
Вся сім'я у будень й свята».

Свій дідух майстриня творила два дні. Вона сама навчилася робити їх — пам'ятає з юності, як сплітали святкову косицю з зажинкового снопа і несли її до хати. Дехто свого дідуха прикрашає позолотою, блискітками. А Ганна Василівна вважає, що справжній дідух має бути натуральним: «Він має пахнути хлібом і сонцем, — каже майстриня. — Лише тоді він має чудодійну силу».

Дарина НАЗАРЧУК.

Івано-Франківська область.

Фото автора.

Любить борщ, Софію Ротару і Новий рік

Узагальнений «портрет» пересічного донеччанина представила соціологічна компанія «ДІАЦ». Під час чергового дослідження, проведеного в першій декаді вересня, соціологи намагалися з'ясувати, крім усього іншого, також смаки й уподобання мешканців області, їхні погляди на життя і на самих себе. Загалом було опитано 1200 осіб.

Хто ж вони, «донецькі»? Соціологи стверджують: незважаючи на численні закиди у регіоналізмі і сепаратизмі, донеччани перш за все відчувають себе громадянами України (48 відсотків), і вже потім — мешканцями регіону чи області (32 відсотки). «Безумовно, половина мешканців області, які ідентифікують себе як громадяни України, — це недостатня кількість респондентів для незалежної самостійної держави, — відзначає Анастасія Коломієць із компанії «ДІАЦ». — Однак це може пояснюватися молодістю української держави та історичним минулим цього регіону, який протягом тривалого часу ідентифікував себе із російською державою». 78 відсотків респондентів зізналися, що пишаються тим, що є мешканцями Донбасу. І лише 46 відсотків відчувають те ж саме стосовно України.

На прохання назвати риси, найбільше притаманні мешканцям регіону, опитані змалювали образ «донбасівця» у таких барвах: працелюбство, широта душі, терпимість, сила духу, оптимізм, пияцтво, покірність, співчуття. Позитивні якості набрали найбільше відсотків, однак заради справедливості деякі респонденти називали й негативні риси земляків: крім зловживання алкоголем, ще байдужість та лінощі. Міф про «донецьких бандитів» на південному сході підтримки не знайшов...

Середньостатистичний донеччанин — швидше консерватор і ностальгує за минулим. У хіт-параді виконавців перші три місця посідають Софія Ротару, Микола Басков і Таїсія Повалій. Більшість опитаних віддають перевагу сучасній «попсі» та радянській естраді. Прихильників «шансону» виявилося лише 2 відсотки (готова битися об заклад, вони представляють прошарок водіїв таксі і «маршруток»). А ось питання про улюблених письменників у багатьох респондентів викликало розгубленість. Чверть мешканців області не визначилися із відповіддю, ще стільки ж заявили, що не мають улюбленців-літераторів. Найбільше прихильників виявилося у Пушкіна, Толстого та Шевченка. На четверту сходинку літературного рейтингу несподівано вирвалася авторка детективів Дар'я Донцова. Випередивши при цьому Шолохова, Булгакова, Єсеніна та інших класиків. У соціологічній компанії висловлюють припущення, що після вивчення класиків за шкільною програмою донецького читача ніщо не вразило так, як легеньке чтиво пані Донцової.

Але найбільш несподівані результати дало, здавалось би, простеньке запитання: які у мешканців області улюблені герої, риси котрих могли б стати прикладом для сучасної молоді? Майже 60 відсотків респондентів вагалися з відповіддю на це питання. Ще понад 30 відсотків заявили, що таких героїв немає. Серед небагатьох названих прізвищ найчастіше повторювалися... Штірліц та Павка Корчагін.

— Виросло нове покоління, але не виросли нові герої, — так прокоментував відповіді директор компанії Євген Копатько. — Так, герої радянського часу — це здебільшого міфи, образи. Але були люди, на яких хотілося бути схожим. Гагарін, наприклад. Зараз ми втрачаємо свою історичну пам'ять. А Штірліц — це більше звучить як анекдот.

Свято номер один на Донеччині — Новий рік (95 відсотків опитаних). Із другим місцем сталися зміни у дусі часу. Якщо раніше це був День Перемоги, то тепер — Великдень. І вже далеко внизу в «рейтингу» опинився традиційний «чоловічий» день 23 лютого.

Найулюбленішою стравою мешканці області назвали борщ. На другому і третьому місцях — відповідно пельмені та картопля. У любові до українського сала зізналися лише 3 відсотки респондентів. А ось закордонних гостей донеччанин частував би здебільшого борщем, варениками і картоплею. Майже половина опитаних пропонувала б «зміцнювати» міждержавні відносини горілкою (решта обрали б вино, шампанське, пиво, самогон і коньяк). Соціологи зауважують: ще сім-вісім років тому найпопулярнішим алкогольним напоєм у мешканців регіону був самогон. Який сьогодні істотно здав позиції.

Ліна КУЩ.

Сила віри і покаяння

Для парафіян церкви Воскресіння Христового ці слова мають особливе значення. З молитвами каяття і вірою в нове життя приходитимуть сюди люди, за чиїми плечима чимало тяжких гріхів. Адже храм розташований на території Райковецької виправної колонії № 78 на Хмельниччині. Одночасно тут відбуває покарання близько півтори тисячі засуджених. Здебільшого ті, хто потрапляє за грати вже вдруге. Є й такі, що мають по п'ять—шість судимостей. Покарання несуть як за банальні вуличні бійки, так і за тяжкі вбивства, грабежі, згвалтування.

За стандартними мірками колонія ця вважається середнього рівня безпеки. Але хіба виведеш середній рівень гріха чи покаяння за нього? Отож молитись і просити прощення будуть усі.

Церквами, що виростають на загратованих територіях, уже навряд чи кого здивуєш. Серед чотирьох установ в області райковецька стала останньою, де збудована церква. Але для кожної тюрми це особливе місце, яке зводиться спільними зусиллями як засуджених, так і тих, хто виконує покарання. Тут ніхто не має права ні судити, ні карати. Тут усі рівні перед Богом і вірою. У Райківцях силу цього смирення і рівності продемонструвало ще й те, що богослужіння в мирі та злагоді проводитимуть і православні, і католицькі священики.

Перший камінь нового храму заклали чотири роки тому. Потім шукали спонсорів, котрі б допомогли з матеріалами та грошима. А практично вся робота лягла на руки ув'язнених. Навіть настінний розпис та ікони робив один із них, Анатолій Лаус. Цікаво, що раніше він ніколи не брав пензля до рук. Сільському трактористові було не до малювання. А ось тут, у колонії, розкрився його художній талант.

Утім, перш ніж приступити до іконописання, мав би попросити дозволу і благословення у священика. Для ув'язненого це проблематично. Тому довелось запитувати в замполіта, а вже той показував перші зразки і просив благословення у церковних отців.

Нічого не вдієш. І надалі в цій церкві будуть існувати свої правила: сюди не прийдуть парафіяни у святковому вбранні, на них завжди буде тюремний одяг. Тут не відзначатимуть родинні свята, не приходитимуть з дітьми... Але хто знає, може, саме тут шепотітимуть найщиріші молитви покаяння і народжуватиметься надія на нове життя.

Освячення храму зібрало на тюремній території чимало гостей. Серед них — священики православної та римо-католицької церков, представники влади, освітяни, столичні гості, серед яких і голова Держдепартаменту з питань виконання покарань Василь Кощинець (**на знімку — другий ліворуч**). Маленька церква за колючим дротом — велика подія для всіх тих, хто вірить, що тюрма повинна не просто карати, а справді давати шанс на нове життя.

Ірина КОЗАК.
Фото автора.

Вкладена державою гривня повертається десятьма

■ РЕГІОН

36,6 відсотка території Рівненщини займають ліси. Найбільша частина лісових угідь — понад 700 тисяч гектарів — під опікою держлісгоспів. У цій стратегічній галузі (з точки зору зайнятості населення) тільки у виробничих підрозділах, підпорядкованих Рівненському обласному управлінню лісового господарства, працює 6,8 тисячі людей. Про проблеми і здобутки лісівників бесіда з начальником цього управління Володимиром ГРИЦАЙЧУКОМ.

— Володимире Пилиповичу, головне завдання працівників вашої галузі, крім охорони лісів, — лісовідновлення та лісорозведення, адже якщо не робити цього на належному рівні, через певний час не буде чого і рубати. Як із цим у Рівненській області?

— Останніми роками лісівники області проводять лісовідновлення за принципом розширеного відтворення лісів. З 2006 року ми відновили роботи зі створення захисних насаджень на землях, які вилучені з сільськогосподарського користування. Ці роботи проведені на площі 1129 гектарів, а наступного року плануємо залисити 1,5 тисячі гектарів таких земель.

— Як мені відомо, садити ліс недешево: один гектар коштує до двох тисяч гривень. А як держава фінансує лісовідновлення та взагалі вашу галузь?

— Рівень фінансування державою на ведення лісового господарства в нашій області — у межах трьох відсотків від потреби, або у грошовому виразі це всього-на-всього 4,5 мільйона гривень. А у ведення лісового господарства вкладаємо майже 140 мільйонів гривень.

— Тобто левову частку грошей заробляєте самі?

— Саме так. Украй недостатнє фінансування державою змушує нас ефективно займатися лісокористуванням. І це вдається, бо на сьогодні у нас стала розрахункова лісосіка — вона становить 50 відсотків від приросту. У перспективі, враховуючи вікову структуру насаджень, прогнозуємо збільшення обсягу рубок головного користування майже у півтора разу.

— Але ж лісовий ресурс небезмежний — дерево росте багато років...

— Кому, як не нам, це розуміти. Саме тому активно займаємося лісовідновленням і, звичайно, генетико-селекційною роботою. Ми маємо одну з кращих в Україні лісонасіннєву плантацію. Ліси, посаджені з такого елітного матеріалу, будуть на 15—20 відсотків продуктивніші.

— І все-таки за постійного обсягу лісозаготівель, за таких само лісових ресурсів лісівникам Рівненщини вдається щороку на понад 20 відсотків збільшувати обсяги реалізації продукції.

— Цього досягаємо за рахунок комплексного і раціонального використання лісосировинних ресурсів, випуску конкурентоспроможної продукції. За цим стоїть справді титанічна праця з вивчення ринку, маркетингу, а також з навчання робітничих кадрів. Більшості наших держлісгоспів вдалося втілити народну мудрість: сім раз відміряй, а раз відріж. Адже ціна кубометра продукції сьогодні істотно відрізняється: від 30 гривень за дрова паливні до 500 євро за фанерну сировину з дуба. Тому намагаємося в області самі більше переробляти деревини. Отож маємо більший зиск, продаючи вироби з дерева та заготовки.

Навіть відходам, які раніше спалювалися, знаходимо застосування. В цьому може бути показовим приклад співпраці з Костопільським ТзОВ «Свіспан-Лімітед», який є одним з основних наших ділових партнерів (він використовує майже 30 відсотків заготовленої в області деревини). Нині із згаданим підприємством реалізуємо спільний проект щодо більш повного використання відходів деревообробки та лісозаготівель, за яким плануємо використовувати щороку 100 тисяч кубометрів відходів (раніше вони здебільшого утилізувалися) для виробництва деревостружкових плит. Підприємство провело реконструкцію біржі сировини, де встановило лінію із сортування тріски на технологічну і паливну, а нашим лісогосподарським підприємствам надало на дев'ять місяців 1,2 мільйона гривень безвідсоткового кредиту для закупівлі рубальних установок та спецмашин для транспортування сипучих матеріалів, навантажувачів.

Проведення Державним комітетом лісового господарства України стратегічної лінії щодо легалізації ринку, а звідси проведення відповідних торгів з продажу деревини, дало змогу нам визначити ринковий рівень ціни на кожен із видів продукції. Отже, одержувати більші прибутки.

— Володимире Пилиповичу, мабуть, не останню роль у збільшенні обсягів реалізації продукції також відіграло підвищення продуктивності праці. Як це позначилося на заробітній платі лісівників?

— Ви маєте рацію. Щодо заробітної плати, то за десять місяців нинішнього року вона становить 1193 гривні, на кінець року очікуємо 1250, а у 2007-ому — 1500 гривень. Це дає нам можливість витримувати конкуренцію стосовно прийому людей на роботу, починаючи від лісника, лісоруба і закінчуючи керівниками виробничих підрозділів. До нас ідуть кращі фахівці. Та й ми самі плекаємо не лише ліс, а й кадри. Базовими у цій справі є Березнівський лісний коледж та Надслучанський лісний інститут. Під нашою опікою 21 шкільне лісництво. Та й конкурси професійної майстерності, які проводимо регулярно, заохочують людей до підвищення свого фахового рівня.

А ось майстер лісу Сопачівського лісництва ДП «Володимирецький лісгосп» (нині студент лісного вузу) Сергій Панасюк виборов перше місце у міжнародному конкурсі професійної майстерності в Молдові, в якому взяли участь представники тринадцяти європейських лісних держав.

— Перебуваючи на Рівненщині в рамках звіту уряду про сто днів діяльності, голова Державного комітету лісового господарства назвав цифру: в цілому в Україні вкладена в галузь державою гривня окупається в 2,5 разу. А що на Рівненщині?

— У нас співвідношення один до десяти. Самі порахуйте: держава дає нам 4—4,5 мільйона гривень, а до зведеного бюджету за нинішній рік плануємо заплатити майже 38 мільйонів, до Пенсійного фонду —32 мільйони, а з відрахувань до державного бюджету маємо зростання порівняно з минулим роком у півтора разу.

— Як відомо, лісом опікується не лише очолювана вами структура. Адже на Рівненщині 120,3 тисячі гектарів лісів як користувачам належать МінАПК, трохи більше 12 тисяч гектарів — військовому лісгоспу. Чи передбачає концепція, затверджена постановою Кабміну, об'єднання усіх лісних угідь під опікою системи Державного комітету лісового господарства? Іншими словами, чи буде в лісів один господар? Адже у семи няньок і дитя недоглянуте...

— В області розпорядженням голови Рівненської ОДА створено робочу групу з вивчення доцільності такого об'єднання. Проведені інвентаризація лісів, аналіз ефективності ведення лісового господарства всіма користувачами засвідчили його доцільність. Але є чимало відомчих неузгоджень, з'ясування яких не в нашій компетенції.

— І наостанок про болючі для Рівненщини теми: підпільні пилорами та незаконний видобуток бурштину, що дуже шкодять лісу.

— Справді, це дуже актуальні проблеми, з якими ми боремося. Але наших зусиль мало. Щодо вирішення проблеми з незаконними копачами бурштину, після яких ділянки лісу перетворюються на пустелю, то перші кроки у законодавчому плані вже є. Народний депутат України минулого скликання Микола Шершун ініціював поправки до законодавства, які дають можливість вивести з тіні видобуток бурштину. Однак не кожному по кишені придбати ліцензії на розробку родовищ. Тому потрібно на вищому рівні вирішити і цю проблему.

Щодо підпільних пилорам, де переважно переробляється крадена деревина, то Рівненська ОДА через Кабмін вийшла із законодавчою ініціативою з ліцензування такого виду діяльності, як переробка деревини. Загроза скасування ліцензії, на думку обласної влади, має стримувати переробників від використання краденого лісу. Цьому могло б завадити і запровадження сертифікації походження всієї сировини. Адже на сьогодні так регламентуються лише експортні операції.

Інтерв'ю взяла Олександра ЮРКОВА.

Рівне.

На знімку: начальник Рівненського обласного управління лісового господарства Володимир ГРИЦАЙЧУК.

Фото автора.

■ ЯК ВИРОСТИТИ ДИНАСТІЮ

ШКОЛА... З ЛІСУ

Багаті діти

Тепер я точно знаю, що робити з родинним земельним паєм: на цих незатребуваних довгими роками жодним орендарем гектарах слід посадити ліс!

Це рішення мені підказали, ні, щедро обдарували ним учні Кадієвецької загальноосвітньої школи, що в Кам'янець-Подільському районі. Якби ви бачили, які щасливі хлопці та дівчата, котрі навчаються в цьому сільському закладі освіти, що майже 35 років має власне лісництво! Ось вона, багата школа: у їхньому віданні 10 гектарів лісу, майже три — дендропарку, 0,4 — розсадника, 5 — під лісовими культурами і найрізноманітніша лісова фауна на 500 гектарах! Більшість школярів ростуть у справжніх династіях, що працюють у місцевому державному лісництві. А народилися в оселях під самим лісом, й іншого життя, ніж у щоденному єднанні з великим світом природи, ніхто із юних кадиївчан не уявляє. Школа в селі відкрита ще за російського царя, тож виходить, що в її стінах гризли граніт науки діди-прадіди сьогоднішніх учнів. Свідки цього — 120-літня липа та інші старі-престарі дерева на подвір'ї школи.

— У 1976-му, — розповідає директор Кадієвецької ЗОШ Анатолій Борисович Гарбар, — наше шкільне лісництво було учасником Виставки досягнень народного господарства СРСР. У той час кожна школа мала спеціалізацію, закріплені за нею гектари землі, техніку, на жаль, цю традицію забуто, тож профорієнтацію з наголосом на розвиток аграрного сектору проводити важко. Хтось же має виконувати біля землі й чорнову роботу! Ми зберегли шкільне лісництво, і в результаті наші учні вміють працювати: виростити саджанець, прополоти шкілку молоденьких дубів, запасти якісні жолуді, сіно, лікарські рослини, виготовити шпаківню чи огорожу для мурашника. Ця турбота про природу змалку робить їх добрішими, уважнішими, ласкавішими... Такі риси дедалі більше стають дефіцитом. А природа — головний герой їхніх творів та малюнків. Ось загляньте до нашого філіалу дитячої художньої школи. Бачите, суцільні пейзажі!

Аліна-Вересень, Аліна-Грудень

В одному класі вчаться дві дівчини-тезки, у них збігаються не лише імена, а й прізвища, по батькові — Аліна Олександрівна Мосорик. Ще й рік народження — той самий. І обидві до того ж — шкільні лісничихи. Тож однокласники та вчителі придумали, як розрізняти кадиєвецьких «Мавок». Кличуть їх любовно: Вересень та Грудень. Це місяці народження Алін. І, певно, що кожна змогла б успішно командувати юними лісничими у «своєму» місяці. Бо навіть найменші кадіївчани добре знають, що, коли і як треба робити.

— Найбільше справ у нас навесні, — каже Олег. — Тоді клопочемося біля саджанців дубів, самшиту, ялинок. А ще прокладаємо екологічні стежки, всі рослини, занесені в Червону книгу, що ростуть уздовж цих стежин, під нашою охороною. Цієї весни ми посадили дві з половиною тисячі дубків. А шпаківні знаєте, з чого кращі? З ялини: її пиляти легше, і птахи до цього дерева швидше звикають. І не тільки пташки. Шпаківню на білій березі біля самісінької школи облюбувала... білка. Он її носик стирчить із отвору. Поки немає власників, хай живе, лузає сховані в хатку горіхи. А що буде навесні, як повернуться господарі?! Треба будувати нові «квартири»!

Агов, кабане!

— В Олега дядьки лісники, а в мене тато, — вступає до розмови Вадим Шидловський. — Вони нам розповідали, що колись у наших краях водилося багато лосів, кабанів, тепер майже немає, хіба козулі зустрічаються. Те ж саме з рослинами. Ми досліджуємо зникаючі види, оберігаємо їх. А щоб у краю шуміли ліси, ми зібрали більше тонни жолудів восени, вистачить на всі лісництва області. У нас і військове лісництво жолуді бере. Як буде більше лісів — тваринам стане затишніше і спокійніше.

Дубовий ліс, дізналась я, можна виростити за сто літ, тож турбота про посаджені деревця стимулює жити довше!

— Ще дуже хотілося б, — кажуть старшокласники, — щоб люди не поводилися по-свинськи: не засмічували ліс, не вивозили сюди непотріб. Юні лісничі його завжди прибирають, але краще б ми замість цього запасли більше сіна, обсапали більшу площу насаджень. Хоч сапати ніхто особливо не любить.

Невдовзі розпочнеться операція «Ялинка», тут треба пильне око, бо ж дармової ялинки комусь таки забагнеться. З ними юні лісничі дуже суворі: посади, вирости, а тоді й рубай! Ні ялинка, ні беззахисний пролісок самі себе оборонити не в змозі.

Під надійним патронатом

Валентина Шевцова та Наталя Вербова, вчителі біології, розкривають секрети:

— Наша мрія — створити школу нового типу. А запроваджений природничий профіль навчання у нашому закладі дуже доречний, виправданий, бо з дитинства близький кожному учневі. Школа має договір із Кам'янець-Подільським держлісгоспом. Наставник, лісничий Станіслав Чорний, проводить інструктаж та керує всіма роботами. Директор лісгоспу Анатолій Миколайович Швець — великий друг нашого колективу. Саме завдяки Анатолію Швецю у Кадиївцях не занедбали, а розвивають шкільне лісництво, яке вчить бути перш за все громадянами своєї держави. А патрон завше дбає про чудові призи переможцям природничих, літературних, мистецьких конкурсів, допомагає вирішувати й господарчі питання.

Охайна будівля школи ніби змагається з підрозділом лісгоспу — Кадієвецьким лісництвом: ану ж, де кращі квіти, дерева? Гостей тут ведуть аж у три шкільні музеї — історії школи, краєзнавчий, ляльок, де є чому подивуватися. А вже прийшов час і четвертий відкривати — шкільного лісництва. У школі вже з'явився Інтернет, якого кадиївчани прагнуть давно — щоб знайти собі партнерів в Україні та за кордоном. Гуртом планету оберігати легше!

Віра ШПИЛЬОВА.

На знімку: юні друзі лісу з Кадієвець.

Фото автора.

Вето — право глави держави

(Початок на 2-й стор.).

Одначе прем'єр забув, що відповідно до Бюджетного кодексу у разі відсутності головного фінансового документа країни усі програми, зокрема соціальні, фінансуються у розмірі одна дванадцята від бюджету попереднього року. З другого боку, Президент України звернув увагу на те, що зупиняється дія закону про податок на додану вартість. Але тільки для газопостачальних компаній, які не можуть розраховуватися податковим векселем. Водночас ця норма чомусь не стосується групи постачальників нафти. Віктор Ющенко підкреслив, що ці постачальники платять ПДВ живими грішми, завдяки чому у 2006 році до казни надійде понад 4 мільярди гривень. Окрім того, є й інші можливості перерозподілити державні кошти для посилення соціального захисту населення.

Тобто можна стверджувати, що в умовах політичної реформи глава держави скористався своїм конституційним правом (стаття 106 Основного Закону) і не дав змоги перерозподілити фінансові потоки на користь певних груп. Власне, це — свідчення того, що у глави держави достатньо повноважень навіть після внесення змін до Конституції, щоб зупиняти незрозумілі для нього кроки уряду й коаліції та не говорити про ймовірність узурпації влади.

Але вето на проект Державного бюджету — не привід для емоційних заяв. Тим більше, що неухвалення головного фінансового документа у відведені терміни не тягне за собою нічого. А розпуску парламенту й поготів. Тож політикам можна порадити лише одне: читати й виконувати Конституцію, а в разі потреби просити Конституційний суд дати тлумачення тих статей, довкола яких виникають суперечки.

Володимир КОРОЛЮК.

Декларація — початок спільної турботи про Карпати

Як уже повідомлялося в нашій газеті (12 грудня), у Києві відбулася Перша зустріч Конференції сторін Карпатської конвенції. В ній взяли участь делегації України, Польщі, Румунії, Сербії, Угорщини, Словацької та Чеської республік, які очолювали міністри довкілля цих країн. Присутні були також представники міністерств довкілля Австрії, Італії, Франції — країн, що підтримали Карпатську конвенцію, а також Європейської комісії, Альпійської конвенції, Програми ООН щодо охорони довкілля (UNEP), екологічних неурядових організацій і українських громадських рухів екологічного спрямування.

У підсумку триденної роботи конвенції під головуванням міністра охорони навколишнього природного середовища України Василя Джарти підписано заключний акт —Карпатську декларацію. Цей документ — лише наміри про проведення збалансованої політики та співробітництва щодо збереження та відтворення унікальних природних комплексів Карпат і поліпшення життя людей, що проживають на цій території. Після цього в кожній з країн— учасниць конвенції будуть створені робочі групи, які розроблятимуть конкретні заходи й механізми реалізації їх. Це стосуватиметься збереження і розширення лісових площ, іншого рослинного світу, створення робочих місць для населення, транспортного й побутового обслуговування людей тощо. Чимало цікавого досвіду набуто, приміром, у Словаччині, 70 відсотків якої — територія Карпат.

Учасники конференції закликали Європейський союз приєднатися до міжнаціональної платформи Карпатської конвенції, а європейську спільноту і надалі підтримувати сталий розвиток карпатського простору за допомогою відповідних інструментів і програм.

Яків ГАЛЬЧЕНКО.

На знімку: під час підписання декларації.

Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

■ ФАКТ І КОМЕНТАР

Формула від шоку

Кабінет Міністрів і нафтотрейдери ухвалили запровадити формульний підхід до цін на нафтопродукти.

Краще пізно, ніж ніколи. Адже, домовившись із власниками АЗС про фіксацію роздрібних цін (з 12 листопада роздрібна ціна А-95 — 3,65 гривні за літр, дизпального — 3,6 гривні за літр) , уряд так і не створив передумови для зниження закупівельних цін від виробника. А тим часом цінові обмеження на деякі марки бензинів, запроваджені урядом і погоджені нафтотрейдерами, м'яко кажучи, не відповідали коливанню світових цін на нафтопродукти. Це означало поступову втрату рентабельності виробників і операторів роздрібного ринку нафтопродуктів. Нафтопереробні заводи або припиняли відвантажувати свою продукцію, або виставляли ціни, які змушували АЗС торгувати собі на збиток. За даними консалтингової компанії «НТЦ «Психея», середня ціна на високооктановий бензин А-95 по країні вже перевищила 3,7 гривні за літр, що на 1,5 відсотка більше за рівень, який складався на 1 грудня. Цінові рекорди встановлює Донбас, найпомірніші ціни — у столиці. У Волинській, Івано-Франківській, Дніпропетровській, Львівській, Херсонській областях середня вартість найбільш ходового пального становить 3,75 гривні за літр.

Першим забило на сполох Міністерство економіки. Воно ж і запропонувало з нового року запроваджувати формульний розрахунок цін на засіданні експертно-аналітичної групи з питань функціонування ринку нафти і нафтопродуктів. Він спиратиметься на світові котирування агентства Platts — тож видаватиме економічно обґрунтовану ціну (з урахуванням рівнів рентабельності виробників і торговців) раз на місяць. А в разі суттєвого коливання світових цін на нафту (більш як на 10 відсотків) — раз на тиждень. До формули додаватиметься десятиденний прогноз ціноутворення в оптовому і роздрібному сегментах ринку на декаду. Чи гарантує це споживача від цінових шоків, покаже вже весна, коли почнуться весняно-польові роботи.

Сергій ВЛАД.

Митники просять захистити їх від свавілля

(Початок на 1-й стор.).

Парламентарії прибули до Одеси після того, як на адресу Комітету Верховної Ради з законодавчого забезпечення правоохоронної діяльності надійшли листи, заяви, скарги від співробітників Південної регіональної митниці. Їхні автори обурені свавіллям, зловживаннями, які чиняться, на їхню думку, з вини керівництва Південної регіональної митниці. В Одесу для вивчення викладених у листах і зверненнях фактів прибула і почала роботу група народних депутатів на чолі з народним депутатом Ігорем Рибаковим, котрий очолює підкомітет з питань законодавчого забезпечення і парламентського контролю за діяльністю податкової міліції і дізнання в органах Державної митної служби.

У складі робочої групи — народні депутати Ігор Рибаков, Андрій Шкіль, Володимир Ландик, Валерій Шаманов.

— Основна мета робочої групи, — розповів «Голосу України» народний депутат України Ігор Рибаков, — полягає в перевірці фактів, викладених одеськими митниками. Результатом роботи народних депутатів в Одесі стануть конкретні пропозиції і рекомендації стосовно знищення тіньових схем, а також зловживань і з боку митної служби, і з боку суб'єктів експортно-імпортних операцій.

Парламентарії зазначили: що сьогодні негативні процеси, що відбуваються на Південній регіональній митниці, притаманні й іншим митницям України. Чому зменшуються платежі до держбюджету? Чому Одеська обласна прокуратура відкриває справу за фактом контрабанди на митниці, а Приморська районна прокуратура міста Одеси успішно цю кримінальну справу закриває? Чому, на яких підставах було звільнено вісім оперативних працівників Південної регіональної митниці? Чому так часто відбувається зміна керівного складу митниці? Як викоренити корупцію, контрабанду на митниці? Таких запитань у членів робочої групи Верховної Ради накопичилося чимало.

Народні депутати в ці дні зустрічаються з рядовими митниками, вивчають процес організації переміщення вантажів через митний простір, проводять моніторинг роботи Південної регіональної митниці. Судячи з перших, поки що попередніх, результатів роботи групи народних депутатів на Південній регіональній митниці, висновки будуть більш ніж серйозні та невтішні. Зокрема, і для керівників Держмитслужби.

В'ячеслав ВОРОНКОВ.

Одеса.

■ СПОРТ

Переходи реальні і можливі

Футбол. Київське «Динамо» таки віддало свого нападника і гравця збірної Латвії Маріса Верпаковскіса в оренду на півроку іспанському клубові «Гетафе». Раніше президент клубу Ігор Суркіс казав, що за це «Динамо» отримає 250 000 доларів.

Як повідомив офіційний сайт донецького «Шахтаря», цей клуб підписав п'ятирічні контракти з воротарем «Ворскли» Андрієм Пятовим і півоборонцем донецького «Металурга» Олексієм Полянським. За першого «вуглярі» заплатили 6 600 000 гривень, за другого — 2 252 000 гривень. При чому Пятов до кінця сезону буде на правах оренди виступати ме за полтавський клуб.

А от 27-річний оборонець збірної України і київського «Динамо» Андрій Несмачний може продовжити кар'єру в англійському «Блекберні». Це підтвердив спортивний директор столичного клубу Леонід Буряк. «До Великої Британії Несмачний вирушить на медогляд. І, якщо не станеться нічого незапланованого, то, найімовірніше, він підпише особистий договір с «Блекберном», — сказав пан Буряк. — Не виникне проблем і з робочою візою. Адже 75 відсотків матчів за збірну протягом останніх двох років Андрій відіграв».

Ще один футболіст національної збірної нашої країни і московського «Спартака» Максим Калиніченко отримав запрошення від київського «Динамо».

— Цю ситуацію нехай вирішує «Спартак», — прокоментував ситуацію сам футболіст. — Але на кубку Першого каналу в Ізраїлі я таки, можливо, гратиму вже в іншій формі...

Турнірна хроніка

Кубок УЄФА. Груповий раунд. 13 грудня.

Група Е. «Блекберн» (Англія) — «Нансі» (Франція). 1:0. «Фейєноорд» (Нідерланди) — «Вісла» (Польща, Краків). 3:1. **«Блекберн» — 10 очок, «Нансі» — 7, «Фейєноорд» — 5,** «Вісла» — 3, «Базель» (Швейцарія) — 2.

Група F. «Еспаньол» (Іспанія) — «Аустрія» (Австрія, Відень). 1:0. «Варегем» (Бельгія) — «Аякс» (Нідерланди). 0:3. **«Еспаньол» — 12, «Аякс» — 7, «Варегем» — 6,** «Спарта» (Чехія) — 4, «Аустрія» — 0.

Група G. ПСЖ (Франція) — «Панатінаїкос» (Греція). 4:0. «Хапоель» (Ізраїль, Тель-Авів) — «Болеслав» (Чехія). 1:1. **«Панатінаїкос» — 7, ПСЖ, «Хапоель» —по 5,** «Рапід» (Румунія) — 4, «Болеслав» — 3.

Група Н. «Палермо» (Італія) — «Сельта» (Іспанія). 1:1. «Фенербахче» (Туреччина) — «Айнтрахт» (Німеччина). 2:2. **«Ньюкасл» — 10, «Сельта» — 5, «Фенербахче» — 4,** «Палермо» — 4, «Айнтрахт» — 3.

По три команди з кожної групи продовжать виступи на наступному етапі турніру.

Біатлон. Хошфільцен (Австрія). Етап Кубка світу. Індивідуальні перегони на 15 км у жінок. Українка Оксана Хвостенко на фініші була третьою. Перше і друге місця дісталися німкеням — Хенкель та Глагов.

Підготував Віктор БРАНИЦЬКИЙ.

А якщо без фанфар?

■ ТЕМА

Українські ЗМІ засурмили у фанфари: «Країна одержала законодавство, потрібне для вступу в СОТ»! Деякі з них у зв'язку з цим навіть надрукували порівняльну таблицю зниження в Україні цін на товари.

Коротка довідка: процес приєднання України до СОТ триває 12 років. Членами організації є 149 країн, на які припадає 95% світового експорту, а українського —70%. Тобто ми й без вступу в СОТ торгуємо з ними та відкрили для їхнього експорту всі власні кордони?

Але це — відступ. Повернуся до «благ», що обрушаться на нас дешевими товарами. Кажуть, покупцеві байдуже, де вони виготовлені, головне, щоб були на прилавках. Але ж для того, щоб щось купити, треба спочатку щось заробити або продати. А ми спроможні продавати щось, крім сировини, хімічної і металургійної продукції та текстильних виробів? Адже інші наші товари неконкурентоспроможні на світовому ринку. З наслідками, що звідси випливають: українці й зараз — покупці переважно заморського секонд-хенду, а після вступу до СОТ їхні товари хлинуть до нас, дешевий імпорт задавить нашу слабку економіку. Тож її криза нам, як, утім, і всім іншим державам, котрі вступали до СОТ, забезпечена. І теж з відповідними наслідками: на заморську дешевизну в населення не буде грошей.

Щоб заробити, потрібно, щоб працювали підприємства. Якщо ж товар будемо завозити, то свої виробничники можуть залишитися без роботи.

Ми так поспішаємо до СОТ, ніби тільки там — наш порятунок. Так, хімічна й металургійна промисловість зможе збувати продукцію на світовому ринку. Тільки в нас є й інші галузі, приміром, сільськогосподарська, в якій зайнята чимала кількість населення. Виробництво це дороге, бо бракує коштів на дорогу техніку. Хто з наших керманичів пояснив, що буде з цими людьми, з селами, яких і без СОТ нині гине по 100 щороку (офіційна статистика. — **Авт.**)?

Зрештою, чому такий поспіх — ніби завтра без СОТ ми вимремо з голоду? Не поспішайте звинувачувати автора в тому, що він туди не хоче. Але я також хочу знати, що нас, громадян, там чекає, що здобудемо, а що втратимо? «Крамольне» запитання: ми готові до вступу, навіть незважаючи на ухвалені «сотівські» закони? Скажімо нині, коли не прийнятий бюджет-2007 — обставина, яка багато про що говорить, зокрема про те, що економіка країни не може працювати в нормальному режимі? Нині, коли підприємства — в боргах, як у шовках, бо кредиторсько-дебіторська заборгованість становить кілька річних бюджетів країни, що свідчить про системну фінансову кризу? Нині, коли ми стали свідками знецінення національної валюти по відношенню до євро — сигнал і неприємний, і промовистий...

Що з цим робитиме наш уряд і Президент? Зрештою, чому не оприлюднено жодного документа про те, що робитимемо ми, коли станемо членами СОТ — маю на увазі неминучу економічну кризу? Втім, незважаючи на ухвалені закони, наш вступ до СОТ — ще вилами по воді писаний. Принаймні після заяви керівника соціально-економічної служби секретаріату Президента Олександра Шлапака про те, що СОТ ще «прошерстить» наші закони, зокрема, й на вчорашній зустрічі з українськими експертами в Женеві, та дасть відповідь, «чи є там речі, які ми не врахували». Що є, він певен уже нині. До того ж, за його словами, Президент Ющенко підготував листа до Кабміну з проханням привести у відповідність з нормами СОТ ще чотири урядові постанови.

Запитання: не можна обійтися без штурму? Приміром, спочатку розгребти внутрішні завали, з'ясувати наші плюси і мінуси. Та пояснити їх населенню, водночас розробивши систему соціального захисту від можливих криз, а вже потім, задерши штани, як закликав колись відомий поет, та до СОТ...

Валентина ПИСАНСЬКА.

Нафтопереробні заводи або припиняли відвантажувати свою продукцію, або виставляли ціни, які змушували АЗС торгувати собі на збиток

Хто «замовив» канал?

■ ТОЧКА ЗОРУ

Про судноплавний шлях з Дунаю в Чорне море за п'ять років тільки ледачий не висловився: кількість публікацій, телефільмів, телесюжетів промовисто свідчить про те, що проблема ця — аж ніяк не місцевого масштабу.

Мал. Олексія КУСТОВСЬКОГО.

Про що пишуть? Вирішують шекспірівське питання: бути чи не бути каналу в гирлі Бистре. Але відповідь на це запитання давно дала сама природа: гирлом споконвіку ходили мореплавці, рибалки, військові флотилії. Шлях з Дунаю в Чорне море успішно служив «на славу Батьківщини», у тім числі й у радянські часи.

У 50-ті роки гирло Бистре набуло статусу військово-стратегічної артерії, а торговий флот змушений був шукати обхідні шляхи. Коли відкрилася «залізна завіса» і почалася епоха світового партнерства, військові з гирла пішли. У 70—80-ті роки була ідея почистити канал (Дунай — річка з характером і з найбільшим умістом сумішей, що осідають в гирлі), але її не підтримали у «верхах», а вже в 90-ті взагалі загубили.

Але і сам Дунай, і гирло Бистре, і, тим паче, Чорне море, незважаючи на потрясіння в геополітичному просторі, продовжували існувати. А коли у влади дійшли руки до цієї проблеми, почали відбуватися дивні події.

Моряки та їхні суміжники гаряче доводили: треба використовувати природні умови гирла Бистрого, котре має природну глибину і ширину для проходу морських суден і суден «ріка—море» в українські морські порти Рені, Ізмаїл і Кілія. А розчищення зробити тільки на морському барі — це дасть економічну і політичну вигоду державі загалом і всьому півдню Одеської області зокрема. Розрахунки, діаграми, порівняльні таблиці додавалися. Різні НДІ, всілякі експертизи і численні комісії підтверджували: Україні цей водний шлях з Дунаю в Чорне море потрібен.

Але тут раптом з'ясувалося, що зручний судноплавний шлях, який існував споконвіку, — це, на думку екологів, «смертельна загроза» унікальній природі Дунайського біосферного заповідника. Ось так. Спробуємо розібратися в міфах і реальності. Те, що природа Дунайської дельти унікальна, зрозуміло всім. Узагалі-то природа будь-якого куточка землі унікальна, і її треба берегти. Але все добре в міру. Румунія, наприклад, з трепетом ставиться до навколишнього середовища, однак без істерики. Підтвердженням того служить і стан її біосферного заповідника «Дельта Дунаю», і три румунські судноплавні канали з Дунаю в Чорне море, які успішно працюють. Фахівці стверджують, що ці канали побудовано не в найсприятливіших з погляду гідрографії місцях, але Румунію чомусь це не бентежить: канали — це не тільки вихід з Дунаю в море, а і потоки грошей до бюджету, й інфраструктура регіону, і міжнародний імідж, і внутрішня стабільність. Екологи в Румунії теж є, але вони не перекрикують політиків, не заважають роботі транспортників, не звинувачують всіх і вся у гріхах і злочинах.

Отже: у Румунії є три штучні канали, і будують четвертий, а в Україні не треба нічого будувати у дельті, і тим паче — у заповіднику, а потрібно прорити канал у морській частині гирла Бистрого. Тобто Румунії вихід з Дунаю в Чорне море потрібен, і не один, а декілька. Для цього переносяться кордони зон заповідника, будуються штучні канали, перерозподіляється водний потік — і все це в ім'я національних інтересів.

А що ж ми? Виявляється, у своєму домі ми — не господарі! Тільки-но було заявлено, що наша країна планує розчистити морський бар, як одразу стрепенулася «світова громадськість»: як так? Природа гине, рибки дохнуть, пташки марніють.

Але ми ж, всього лише, у своєму домі розчищаємо власний куток! Хочете порадити? Послухаємо. Не більше. І взагалі, чому весь галас навколо українського суднового ходу? Чи в румунській частині біосферного заповідника хвилюватися екологам уже немає про що? Подвійні стандарти, однак...

Недобрі чутки про те, що українські екологи «відпрацьовують» якісь іноземні гранти, не повторюватимемо: під час передачі грошей не були присутні, у час переговорів екологів з будь-ким — теж, тому стверджувати не маємо права. Можна лише припустити, що боротьба наших захисників природи з нашим же каналом — результат фатальної омани.

Тепер трохи подробиць. Пам'ятаєте: «Як ви човен назвете, так він і попливе»? Щось подібне маємо в Бистрому. Його назва — найбільш повна характеристика природних якостей ідеальної (за твердженням фахівців) транспортної артерії в гирлі Дунаю: швидкість течії тут така, що швидкість замулювання мінімальна. Довжина — також мінімальна, що вигідно мореплавцям (це було підтверджено на практиці, але про це трохи нижче). А ширина така, що Бистре може «працювати» в обох напрямках цілодобово. І головне — природна глибина не менше десяти метрів, тобто поглиблення робити не треба.

І все було б «по-бистрому», якби проект розчищення каналу хтось (для солідності? через незнання?) не назвав би будівництвом глибоководного суднового ходу. Звучить? Так. А луна яка! Захвилювалися і свої, і сусіди. І навіть Америка занервувала: а що це там будують у дельті Дунаю? Напевно, Дунай з Міссісіпі переплутали.

Але повернімося до подальших подій. Перша черга «глибоководного суднового ходу» завершилася урочистим відкриттям каналу, майже одразу після Дня незалежності України. Це стало головною подією нового тисячоліття і початком справжньої незалежності нашої країни в цьому регіоні.

П'ять років досліджень, випробувань, дебатів, експертиз (зокрема, наукових, науково-технічних, економічних, екологічних), що передували події, довели: ГСХ «Дунай—Чорне море» у гирлі Бистрому — проект державного значення й оптимальний варіант поновлення судноплавства в українській частині Дунайської дельти. Водночас жодної копійки із держбюджету на проект витрачено не було. Його реалізовано винятково на кошти держпідприємства «Дельта-Лоцман» та інших підприємств морської галузі, а також за рахунок банківських кредитів. Саме тоді, після завершення першого етапу робіт, не раз наголошувалося на міжнародному значенні поновлення судноплавства в українській частині дельти Дунаю.

«Україна, яка має найвищий в Євразійському просторі коефіцієнт транзитності, може покрити політичні та економічні дивіденди тільки в тому разі, якщо створить необхідні умови для проходження транзитного товарообміну між Сходом і Заходом. Такими умовами мають бути реалізація проектів із транспортних інфраструктур. Проект «Дунай — Чорне море» є одним з таких амбіційних проектів України. Потрібна ціла програма реалізації проектів для оптимізації проходження транзитних вантажів через наземні й водні шляхи України», — переконаний директор ДП «Дельта-Лоцман» Віктор Бездольний.

...Перший етап розчищення каналу пройшов за чотири місяці 2004 року, після чого почалася стадія дослідної експлуатації. І Бистре запрацювало «по-бистрому»! З серпня 2004 року до весни 2006-го (при цьому в 2005-му і 2006 роках жодних будівельних робіт не вели) канал дав такі показники. Ним пройшли 954 великотоннажні судна, загальний модуль суднопроходів становив 6 млн. куб. м. Бізнес-план суднопроходу вже на другий місяць роботи каналу перевищив планові показники на 64 відсотки, у травні 2005 року — на 280. А у травні Бистре обігнало конкурента (румунський Сулинський морський хід): у нас — 133 суднопроходи, у Сулині — 110. Прямі фінансові показники (канальний і лоцманський збори) досягли 24 відсотків проектної потужності на повний розвиток цього проекту з прибутків і перерахувань у місцевий і державний бюджети. Кількість новостворених у регіоні робочих місць, пов'язаних з роботами у поновленні судноплавства та експлуатації каналу, наблизилася до тисячі!

Крім прямого економічного ефекту був і, так званий, опосередкований. Так, Ізмаїльський морський торговий порт до кінця 2005 року збільшив вантажообіг на 18 відсотків, обсяги платежів у бюджети всіх рівнів зросли на 27 відсотків, а середньомісячна зарплата портовиків — на 17 відсотків. Нічого собі, «непрямі» показники! Морський торговий порт Усть-Дунайський поліпшив свої показники на 65 відсотків. Нове життя прийшло в порт Кілія: тут вантажообіг зріс у дев'ять (!) разів, чисельність робітників — вдвічі, при цьому кілійські портовики вперше за багато років почали одержувати гідну зарплату.

Вітчизняні суднобудівники (Кілійський судноремонтно-суднобудівний завод) побудували для роботи на каналі п'ять несамохідних зерновозів, а нині добудовують два морські сухогрузи для цієї самої мети. Українські національні перевізники — ВАТ «Українське Дунайське пароплавство» (Ізмаїл) і АСК «Укррічфлот» завдяки Бистрому відкрили нові вантажні лінії «Угорщина—Кілія—Греція» (угорське зерно), Маріуполь — Галац (українське вугілля), Новоросійськ — Угорщина (російський алюміній), Австрія — Греція (австрійські мінеральні добрива), а також контейнерну лінію «Роксолана» (Іллічівськ — Ізмаїл — Стамбул). Кількість пасажирських суднозаходів в українську частину Дунайської дельти збільшилася вдвічі!

Нагадаємо: йдеться про результати роботи незавершеного об'єкта, який не одержав жодної копійки від держави й експлуатується в режимі експерименту. Сам же проект перебуває в початковій фазі реалізації. А якщо його доведуть до розуму? Дехто вже давно прорахував, чим обернеться завершення реалізації цього проекту. І почав діяти.

Саме тому канал знову «накрило» мутним потоком обвинувачень («пташки, рибки, ікринки»), грошей, як і раніше, не дають, а зменшення глибин (канал уперто не чистять!) викликає в «екологічних патріотів» крокодилові сльози, якщо не сказати зловтіху. І знову незрозуміло: так хто ж у домі господар?

Край рибалок, мореплавців, корабелів уже не сподівається, що Україна, заявивши себе транзитною державою, хоч щось зробить, щоб нею стати. Ну, прямо як в анекдоті про людину, котра мріяла про виграш, але не купила лотерейного квитка...

Нинішній уряд голосно заявляє про бюджет розвитку, але грошей практично не дає. Бо заплановані крихти на канал — це не гроші. Бистре — проект «бистрий»: окупиться за сім років, а побічно принесе неймовірні прибутки, авторитет всесвітній і любов усенародну.

Що ще потрібно? Начебто і віце-прем'єр А. Клюєв, і Перший віце-прем'єр, міністр фінансів України М. Азаров кажуть: канал потрібен, і його добудують (разом з дамбою), і гроші будуть. Але чому все в майбутньому часі? З'ясувалося, знову хтось вимагає чергових громадських слухань, вже і заплановані вони на середину грудня. Що вчергове обговорюватимемо? Бути чи не бути? Адже мова не про пташок-рибок. Про 300 тисяч населення півдня Одеської області. Чи людина як вид не входить до зони уваги «екологів-патріотів»?

Олена ІВАШКО,
Ірина КОРОЛЬКОВА.
Одеса—Миколаїв.

■ ПОДРОБИЦІ

Без змін… поки що

Імпорт деяких продуктів української сталі в країни ЄС у 2007 році залишиться на рівні, аналогічному 2006 року. Таке рішення було прийнято в Брюсселі на засіданні Ради ЄС з внутрішніх питань і зовнішніх відносин. Зокрема, Рада попередньо прийняла положення, відповідно до якого кількісне обмеження імпорту деяких продуктів сталі, виготовленої в Казахстані, Росії й Україні в 2007 році залишиться на рівні, аналогічному 2006 року. Така ситуація збережеться до укладання нової угоди з цими країнами на наступні роки, **повідомляє «Інтерфакс-Україна».**

Постраждало восьмеро людей

Внаслідок аварії на 279-му кілометрі траси Київ—Чоп біля села Самостріли Корецького району постраждало восьмеро осіб. Великотоннажний автомобіль «Вольво», за кермом якого був 33-річний громадянин Польщі Тадеуш, наїхав на мікроавтобус «Мерседес-Бенц», що рухався за маршрутом Рівне—Корець. Водій маршрутного таксі саме рушав після висадки пасажирів, коли його наздогнала вантажівка. Другого підмінного водія з «Вольво» 22-річного громадянина Польщі Лукаша визволяли рятувальники, оскільки кабіна зазнала пошкоджень, і водій практично потрапив у металеві «лещата». Всі постраждалі перебувають у Корецькій центральній районній лікарні.

Олександра ЮРКОВА.
Рівне.

Благодійні побори

■ ДО УВАГИ МІНІСТРА

Міністерство освіти і науки активізує боротьбу зі зловживаннями, протекціонізмом, поборами та хабарництвом в освіті.

Незаконні дії окремих керівників та працівників закладів освіти сприймаються суспільством узагальнено і формують негативну, а головне — неправдиву громадську думку про реальний стан справ в освітянській галузі загалом, зазначили учасники засідання Колегії Міністерства освіти і науки, на якій йшлося про викорінення, профілактику та запобігання правопорушенням.

Розуміючи, що негативні явища не лежать на поверхні й часто замовчуються та приховуються навчальними закладами, міністерство спрямувало свої дії на те, щоб зробити діяльність галузі максимально прозорою. Для цього створили при МОН та місцевих органах управління освітою громадські колегії і ради, Всеукраїнську студентську раду тощо.

Водночас сьогодні, як зазначив міністр Станіслав Ніколаєнко, 27 відсотків студентів державних ВНЗ готові дати хабара за успішну оцінку, а 22 відсотки згодні платити у приватних вузах. «Тому боротьба з корупцією і правопорушеннями в освіті не може зменшувати обертів, — вважає головний педагог країни. — Це є питанням моралі суспільства».

Тепер збережемо пафос для іншого високого зібрання й спустимося на землю. Колегія МОН заборонила незаконний збір коштів працівникам навчальних закладів, зобов'язала забезпечити лише добровільний внесок до благодійних фондів та обов'язково контролювати використання грошей. «А також вжити заходів до більш широкої участі органів учнівського та студентського самоврядування до роботи із запобігання правопорушенням, посадовим зловживанням, хабарництву»...

...Володимир, студент-п'ятикурсник столичного вузу, ректор якого вважає себе птахом високого польоту, показав мені вбивчі для доктора наук і головного бухгалтера документи-квитанції. Одна цілком законна — про сплату 2 725 гривень за навчання, за договором №... Інша — речовий доказ брутального вимагання під назвою «благодійний внесок» у сумі 2 725 гривень.

— Не сплативши його, студент не став би п'ятикурсником, тобто не навчався б на магістра, — стверджує хлопець.

Він, член студради одного з інститутів університету, ще влітку осмілився використати задеклароване міністром право долучитися до «широкої участі... в роботі із запобігання правопорушенням, посадовим зловживанням, хабарництву». Він поцікавився у знайомої працівниці бухгалтерії, кім і як використовуються так звані добровільні «благодійні» внески, про які повідомили четвертокурсникам під час написання ними заяв про зарахування на магістерський курс. Відповіла дівчина більш ніж прозоро: «Воно тобі треба?» І показала пальцем угору.

«Угорі» не менш прозоро відповіли і на мій телефонний запит: «Звертайтеся до ректорату». Звернусь. А поки що запитання до міністерських чиновників, членів численних громадських рад, органів студентського самоврядування: хіба ви не знаєте про такі «благодійні» побори? Чи не бачили квитанцій про примусову сплату тисяч гривень?!

З оплатою за навчання нині повний безлад: в периферійному вузі вивчитися на юриста, скажімо, можна за 3,5 — 4,9 тисячі гривень на рік, а в класичному київському — за 10 тисяч доларів. Міністр обіцяв упорядкувати ці суми. Потім, напевне, візьметься за загальноосвітні заклади. Бо є, наприклад, на столичному Подолі елітна дванадцятирічка, в якій батьки «нових школярів» щорічно платять тисячу «зелених». Щоправда, талановиті діти із малозабезпечених вчаться безоплатно. До них належать, не повірите, улюблені чада державних мужів вищого ешелону влади. Мабуть, керівництво закладу боїться образити «податком на школу» поважних чинуш... Про високі здібності окремих дітей-«пільговиків» не йдеться. Аби виросли вони достойними мужами Вітчизни...

А це ще питання. Як і те, чи правильний висновок зробить мій добрий знайомий Володимир, жертва благодійницької діяльності любителів поборів.

У школі, підсумовуємо, не беруть з багатих, у вузі — деруть з бідних. Несправедливість в обох випадках.

А тим часом МОН «активізує боротьбу зі зловживаннями, поборами та хабарництвом в освіті»...

Іван ІЛЛЯШ.

■ ПІДВОРІТТЯ

На цигарку — крізь пальці

Палити не можна в усіх громадських місцях, крім шкільних підворіть.

Такого висновку доходиш, відвідавши будь-яку дванадцятирічку. В Ужгороді, скажімо, 98 відсотків учнів ліцеїв та училищ викурюють 5—20 цигарок на день. Про це, посилаючись на дані анонімних опитувань, повідомила лікар-нарколог Закарпатського обласного наркодиспансеру Елеонора Шпак.

За її словами, діти починають палити вже з третього класу.

А за даними Міністерства охорони здоров'я, загальний рівень поширення паління серед дорослого населення України становить 41 відсоток (15,5 млн. осіб). Це один з найвищих показників у світі.

Серед курців понад 100 тисяч дітей. Близько 100 тисяч осіб в Україні щороку помирають від хвороб, спричинених нікотином. За рік дії закону, який забороняє палити в громадських місцях, заплатили штраф 20 порушників.

А як у них?

У 1655 році вперше в Англії зробили спробу науково обґрунтувати шкідливість тютюну. На засіданні Лондонського королівського товариства повідомили, що одна крапля тютюнового масла вбиває кішку, але певного ефекту це попередження не дало. І тільки в кінці XIX століття боротьба з палінням починає зростати. В авангарді, хоч як дивно, були США. В 1890 році в деяких штатах було заборонено (вперше в світі) продавати тютюн неповнолітнім. Фахівці підрахували, що від хвороб, пов'язаних з палінням, у промислово розвинених країнах щороку помирає понад два мільйони осіб. Колись в Індії, Ірані та Туреччині за паління тютюну страчували. В штаті Айова США передбачено штраф 160 доларів або виконання примусових робіт особі, котра почала палити до 18 років. Найменше курців серед населення Європи. У Швеції — 20 відсотків, Греції, Туреччині та Росії — по 60.

Метод проектів підтримали діти

■ ДОСВІД КИЯН

Проектна педагогіка нині поширена в американських та японських школах, а в нашій країні вона виходить із забуття. Зміст її полягає в тому, що школярі індивідуально чи в групах за певний час виконують пізнавальну, дослідницьку, конструкторську чи іншу роботу на задану тему. Їхнє завдання — одержати новий продукт, розв'язати наукову, технічну чи іншу проблему.

Чи можна цей метод застосовувати з шестирічками у початковій школі? Можна, стверджує вчитель-методист Київської гімназії східних мов №1, науковий кореспондент Інституту педагогіки АПН України Ольга Соломонюк **(на знімку)**.

Нині вона працює у третьому класі. За попередні роки разом із учнями розробила і реалізувала три проекти.

Найскладнішим, вважає Ольга Вікторівна, був проект у першачків. Вони прийшли у гімназію і, що називається, з порога почали «гризти» складні східні мови, які їм вибрали батьки (китайська, перська, гінді). Що зробити, аби їх вивчення сприяло пізнанню світу взагалі? Так народився проект «Країна, мову якої ти вивчаєш». Його діти і батьки (!) впроваджували п'ять місяців і завершився він у травні великим спільним святом.

На ньому лунали національні пісні та вірші мовою оригіналу, демонструвались костюми індусів та персів, інсценувалась індійська казка, виставлялись малюнки тощо.

Дорослі були не лише глядачами. Вони ділилися враженнями від поїздок до Китаю, Індії, Ірану; показували сувеніри та відеофільми.

У другому класі проект назвали «Ми шукаємо друзів сільської школи». Завдяки дитячій газеті «Я сам(а)» гімназисти знайшли їх у Софіївській Борщагівці, що під Києвом. Відбулося дві зустрічі (два етапи проекту). Перша — у селі, де столичні діти презентували себе перед ровесниками. Друга — у стінах гімназії. Друзі разом співали, танцювали, робили обереги, відгадували загадки, інсценували казку, мандрували станціями.

Невдовзі Ольга Соломонюк запропонувала другокласникам тему «Чи знаєш ти країни Євросоюзу?». Актуальний проект, чи не так?

Заочно мандруючи землями Європи, діти зробили (знову-таки з батьками) три стрічки Миру, взяли участь у вікторині. Шестеро її переможців незабаром побувають на відкритті районного євроклубу, де і передадуть стрічки Миру організаторам...

«Подружись з "Веселкою"» — так називається черговий проект невтомної вчительки. Мета його — познайомитись із видавництвом «Веселка», зустрітися з дитячими поетами і письменниками, глибше «пірнути» в дитячу літературу.

— Впровадження методу проектів забирає багато часу, — зазначає Ольга Вікторівна. — Але результат вартий того. Діти отримують більше знань, стимул до самостійної роботи, пошуку. Формуються такі риси, як наполегливість, ініціатива, винахідливість, почуття взаємодопомоги.

Олена ДОРИЧЕНКО.
Фото автора.

■ ЗАПИТАННЯ ВОВОЧКИ

Усе про хобі

Віднедавна я збираю інформацію про захоплення співвітчизників — знаних і не дуже, політиків і «зірок», багатих і бідних. Та ось заковика — дані про хобі потрапляють на очі дуже рідко. А, може, є видання, з якого можна дізнатися про улюблені заняття українців і не тільки?

Валентин ЗБАНАЦЬКИЙ, десятикласник.

Гуляйполе
Запорізької області.

На щастя школяра і щонайменше 60-тисячної читацької аудиторії, таке видання є. Щомісячник, чи не єдиний в країні глянцевий україномовний кольоровий журнал, так і називається — «Хобі». За рік існування він оприлюднив десятки чудово ілюстрованих статей про захоплення політичних і державних діячів, художників і артистів, багатьох нетитулованих колекціонерів. Запевняю: це не менш захоплююче чтиво, ніж знаменита Книга рекордів Гіннесса.

Хіба не цікаво почитати, скажімо, про доктора філологічних наук президента Києво-Могилянської академії, який завдяки хобі виграв одну з аудиторій. До того ж В'ячеслав Брюховецький звозить з-за кордону звичайнісінькі каміння і мріє створити кам'яну мапу світу...

А Мирослав Попович, директор Інституту філософії імені Григорія Сковороди знавець, виявляється, не лише політичної, а й домашньої кухні...

Хатні ікони збирає професор Ольга Богомолець... Київський підприємець, глава Торгового дому Шереметьєвих Олексій Шереметьєв створив музей, в якому зберігаються унікальні речі часів Кримської війни 1853—1856 років. У ньому, вважаю, мають побувати всі школярі, а хлопці обов'язково. Колекція музею пробуджує почуття честі та гідності, патріотизму і колективізму, чого часом так бракує частині молоді...

Журнал, за словами головного редактора Валерія М'ятовича, розширюватиме географію. Зростатиме і чисельність членів клубу «хобістів», що зробить видання, безумовно, ще читабельнішим і кориснішим. Бо що розкриває особистість яскравіше, ніж її уподобання поза робочим місцем?!

То ж, Валентине, у тебе (і не тільки) є чудова нагода постійно занурюватися в чарівний світ захоплень, читаючи «Хобі».

Іван ШИЛЛІ.

■ КЛАСНІ НОВИНИ

Стипендія без грошей

Її видають в Подільському районі столиці. Суть починання, яке гідне повсюдного впровадження, в тому, що «Стипендія глави райради» не передбачає грошових виплат.

— Ми уклали з п'ятьма вузами договори, згідно з якими 16 випускників району навчаються безоплатно, — розповідає голова РДА Євген Романенко. — У свою чергу, ці навчальні заклади звільняються від платні за проходження студентами практики в райраді, адміністрації, на комунальних об'єктах. До того ж сприятимуть працевлаштуванню молодих фахівців в органах влади і на підприємствах Подолу.

Наступного року стипендії без грошей отримають уже 50 випускників — діти-інваліди, учні з багатодітних, неповних і малозабезпечених сімей.

За ветеранів замовте слово

■ ПРОБЛЕМА

Цього місяця в далекому звідси Куала-Лумпурі, сонячній столиці Малайзії, відбудеться подія, до якої з надією на гідне життя буде прикута пильна увага багатомільйонної армії ветеранів усієї нашої землі.

Саме туди, на 25-ту сесію генеральної асамблеї Всесвітньої федерації ветеранів (ВФВ), зберуться делегати від ветеранських об'єднань 74 країн, що входять до цієї високоавторитетної міжнародної організації.

Їм належить прийняти рішення з найважливіших питань діяльності ВФВ на сучасному етапі. У числі таких на порядок денний сесії генеральної асамблеї буде винесено:

— добробут світового співтовариства і здоров'я ветеранів;

— робота серед ветеранів-жінок;

— примирення ветеранів, що були протиборчими сторонами у війнах;

— безплатне членство у ВФВ;

— поняття «ветеран» без додавання до нього слова «війни»;

— асоційоване членство у ВФВ і ще багато чого іншого.

Одним словом, мова йтиме про кардинальне реформування ВФВ у цілому. Ця обставина далеко не байдужа для Організації ветеранів України (ОВУ), що нараховує у своїх лавах майже 12 мільйонів членів. Адже ОВУ досі не є членом ВФВ. І з цієї прикрої причини зелене світло семафора на шляху до Куала-Лумпура їй не ввімкнено.

Парадокс? Саме так! Згадаймо про те, що втрати України за період Другої світової війни становили понад 10,5 мільйона чоловік. У числі цих громадян — убиті на фронтах, померлі від хвороб і голоду, вивезені гітлерівцями на каторгу до Німеччини (газета «Голос України» № 225, 28 листопада 2006 р., стор. 12).

Україна за ті роки втратила більше людей, ніж будь-яка інша країна світу. Я впевнений, що ОВУ не тільки може, а й повинна нагадувати про це сьогодні скрізь і всюди. І насамперед на міжнародних форумах. Тому порядок денний 25-ої сесії генеральної асамблеї ВФВ був би тут до речі.

Правда, статус членства у ВФВ має таке авторитетне об'єднання ветеранів, як Міжнародна українська спілка учасників війни (МУСУВ). Її керівництво у вересні 2006 року приймало президента ВФВ пана Абдула Хаміда Ібрагіма, який перебував з візитом у Києві. Його приїзд до нашої країни для ветеранів — пам'ятна подія. Особисто мені, приміром, випала нагода під час однієї з зустрічей пана Ібрагіма з активістами ОВУ та МУСУВ (на фото) привернути його увагу до явно ненормального становища, коли представники ветеранських об'єднань України через відсутність фінансових можливостей для поїздки за кордон часто не беруть участі в заходах ВФВ. Наші ветерани настільки скуті в даному питанні, що не можуть дозволити найпростішого: оплатити свій проїзд до місця проведення такого заходу і проживання в готелі. От і в майбутньому відповідальному заході ВФВ за рубежем участі не братимуть.

Все через те ж безгрошів'я поїздка до Куала-Лумпура залишається нездійсненною мрією. Запрошення голові МУСУВ генерал-полковнику Володимирові Воронцову на участь у роботі сесії генеральної асамблеї, яке надійшло з ВФВ, реалізовано не буде. І тому наявні у ветеранів України гострі проблеми і пропозиції з перших вуст почуті там також не будуть. Але, схоже, таке прикре становище мало хвилює наш уряд...

Анатолій ВАСИЛЬЄВ,
член комісії з міжнародних зв'язків ОВУ, учасник Великої Вітчизняної війни, полковник у відставці.

Київ.

Фото з архіву автора.

На фото (справа наліво): президент ВФВ пан Абдул Хамід Ібрагім, голова комісії з міжнародних зв'язків Організації ветеранів України, капітан І рангу Іван Савін, член Комісії з міжнародних зв'язків ОВУ Валерій Любимий, президент Міжнародної української спілки учасників війни генерал-полковник Володимир Воронцов і автор цих рядків полковник Анатолій Васильєв.

Ми захищали країну, а не місце прописки!

Я ветеран праці, учасник Великої Вітчизняної війни, маю статус «Діти війни». Зараз живу в селі В. Лісівці Житомирської області, але прописаний у Києві. Дуже прошу «Голос України» допомогти мені розібратися із ситуацією, в якій я опинився.

Звернувся в поліклініку нашого Попільнянського району, щоб мені поставили коронки на три зуби. Маючи посвідчення учасника війни, я повинен оплатити 50 % від вартості. Але з мене вимагають 100-процентної оплати, тому що я прописаний у Києві. Мені говорять, що під протезування виділяють гроші, і я маю їхати в Київ і там протезувати чи прописатися тут — у селі. А я с цим не згоден.

По-перше. Коли була війна, і я працював, це було для перемоги над фашизмом, а не для того місця, де я прописаний. Зараз є закон, що дозволяє жити, де я хочу.

По-друге. Є закон про учасників війни, але в ньому немає такого, щоб я був прив'язаний до того місця, де прописаний. Якщо є закон — його треба виконувати.

Місцева міськрада видає свої закони: чи постанову, чи розпорядження, а може ще щось. І закон Верховної Ради не діє, як належить. Так що ж це за закон такий, що його можна «стригти», як хочеш?

Виходить, що маючи посвідчення учасника ВВВ, я не маю права скористатися ним. Хоча закон діє на всій території України. А мені словами доводять протилежне.

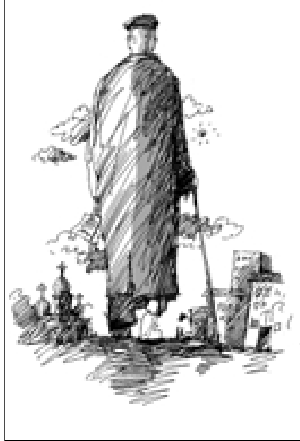

Моя коронка на зуб готова, потрібно тільки одягти, але лікар сказав, що ставити не буде. Як це розуміти?

P. S. З 1992 року працював я токарем у селі В. Лісівцях, і всі відрахування йшли в бюджет міста Попільня. Так невже я не заслужив на пільгове обслуговування?

Болеслав СОКУРЕНКО.

В. Лісівці Попільнянського району Житомирської області.

Поверніть на ліки

Дякую колективові «Голосу України» за цікаву газету. У ній ви справедливо описуєте все, що відбувається в нашій країні. Прикро лише, що наші чиновники цього не бачать і піклуються тільки про свої кишені, а про людей забувають. Ферми розкрадені, поля позаростали бур'янами, багато заводів стоять і ніде нашій молоді працювати. Навколо процвітає пиятика та самогоноваріння, але нікому до цього справи немає. Наш уряд зайнятий боротьбою за портфелі.

Ми, коли за президента голосували, думали, що він людина чесна і підтримуватиме людей праці. Адже після війни ми трудилися з ранку до ночі за ложку баланди і шматочок хліба, та за «паличку», на яку платили наприкінці року. А на подяку за це в мирний час купка бандитів при владі украла всі важко зароблені заощадження. Ми дуже сподівалися, що Віктор Ющенко дотримається своєї обіцянки на майдані і посприяє в поверненні наших заощаджень, хоча б на ліки...

Р. ОДАРЧЕНКО.

Воздвиженське Ямпольського району Сумської області.

Геноцид тих років

Нещодавно я дивився одну телепередачу. У ній представники компартії відстоювали свою точку зору з приводу того, що за Сталіна ніякого голодомору не було і нічого вважати його актом геноциду.

Інша сторона, що була присутня на цій передачі, до пуття не змогла довести зворотне. Тим більше, що супротивників голодомору (з числа людей старшого покоління) зовсім не було.

Особисто мені в 1932—1933 роках було 6—7 років. І я бачив, як комуністи ходили по дворах бідних селян і за допомогою металевих прутів шукали скрізь залишки зерна і забирали абсолютно все їстівне. Цікаво, що навіть після закінчення голодомору кілька комуністів разом із двома-трьома піонерами (дітьми членів партії) аж до 1935 року продовжували обшукувати двори.

...Під час і після війни я був за кордоном, у діючій армії. Тому в 1947 році про голод нічого не знав. Але батьки і родичі писали, щоб хоч якось прохарчуватися, доводиться робити коржі з лободи і кураю. І вмирав той, хто їх переїдав.

Будучи в армії до 1954 року, я знав, що США надавали матеріальну допомогу країнам, що особливо постраждали у війні.

Сталін від такої допомоги відмовився. Гордість переможця? Небажання вимазатися грішми капіталістів? Не знаю. Знаю тільки те, що в 1947-му був голод, якого могло не бути.

Тож до чого тут неврожайний рік, як його називають прихильники компартії і Росія? Це злочин умисний, названий геноцидом тих років.

Іван ПЕРЕДЕРІЙ,
юрист, учасник бойових дій.

Василівка Запорізької області.

■ ФОТО З КОНВЕРТА

Маленька художниця.
Фото Станіслава ФЕНЕНКА.
Новгородка Кіровоградської області.

■ РІДНЕ СЕЛИЩЕ МОЄ

Відновлюється, чепуриться, веселішає

Приємно зайти в чисту, охайну, з любов'ю та смаком обставлену хату. А хіба менш приємно в'їхати в селище, яке відразу милує око, і хочеться знову і знову побувати у ньому.

Наше селище — Муровані Курилівці раніше чепурилося лише тоді, коли хтось приїжджав «зверху» або на свята. А кілька місяців тому обрали головою селищної ради Галину Цибульську і одразу наше селище почало відновлюватися. Вже відремонтували та заасфальтували найбільш занедбані дороги, найважливіша з них до райлікарні. Тепер можна і вночі сміливо йти цими вулицями і не боятися, що поламаєш ноги.

Також облаштували територію біля кладовища, на яку вже давно ніхто не звертав уваги. Відчувається турботлива і дбайлива рука господині.

Галина Миколаївна не забуває і про ветеранів праці. Вітає пенсіонерів-ювілярів квітами та цінними подарунками. Це — зворушливі хвилини радості для них та рідних.

Покращується у Мурованих Курилівцях і культурне життя. Частіше лунає музика концертів та вечорів відпочинку.

Ми, жителі селища, щиро бажаємо нашому новообраному голові успіхів у нелегкій роботі. Віримо, що Галина Миколаївна не зміниться з часом і залишиться такою само чуйною, доброзичливою, дбайливою, співчутливою до чужих проблем, готовою допомогти кожному, хто цього потребує.

З повагою,
жителі селища Муровані Курилівці Вінницької області.

Велике, як-то кажуть, мерсі!

Я — дитина війни, інвалід з дитинства першої групи. Пенсія в мене досі була трудова, плюс деякі доплати.

А недавно, 7 грудня, Управління праці повідомило мене про те, що з першого січня з цієї суми (549 гривень) мені знімають надбавки. І моя пенсія становитиме близько 429 грн. на місяць. «Чудовий» сюрприз від влади і «приємний» подарунок до Нового року. Мало того, зажадали, щоб я розписалася, що мені повідомлено про це заздалегідь.

Ще запропонували перейти на допомогу. Але мене це зовсім не влаштовує, тому що я все-таки працювала. Зарплата в мене, на той період часу, не мінімальна. Мало того, з 1990 по 1995 роки я була депутатом райради 21 скликання.

Що ж, величезне «спасибі» нашому урядові за таку «турботу». Єдине очевидно — себе депутати не скривдили. А про підтримку інвалідів з дитинства так багато сурмили, що я, наївна, і справді повірила. Ці слова знову виявилися брехливими обіцянками наших «демократів».

Ліна ТОМЧІ.

Одеса.

Відкрите акціонерне товариство «Енергопостачальна компанія «Житомиробленерго», ідентифікаційний код 22048622, 10014, м. Житомир, вул. Пушкінська, 32/8.

Оголошення про проведення тендеру з виконання проектних робіт щодо реконструкції ПЛ-110кВ «Житомир-Коростишів-Макарів» було опубліковане в газеті «Голос України» від 15 листопада 2006 року № 214(3964).

Вартість договору (з урахуванням ПДВ) про виконання робіт становитиме 950000 (дев'ятсот п'ятдесят тисяч) грн. 00 коп.

Переможцем визнано товариство з обмеженою відповідальністю «Південна енергетична компанія», ідентифікаційний код 13877727, 65045, м. Одеса, вул. Буніна, 23, телефон (048) 722-00-07.

Господарський суд м. Києва (01030, м. Київ, вул. Б. Хмельницького, 44-в) Постановою № 15/735-б від 16.11.06 р. ПП «Агротрейд-лизинг» (02099, м. Київ, вул. Ялтинська, 5-б, код 32345320), Постановою № 15/734-б ТОВ «Торговий дім «АПК» (02099, м. Київ, вул. Волго-Донська, 58, кв. 72, код 31168828) визнано банкрутом.

Ліквідатором призначено ДПІ у Дарницькому районі м. Києва (02068, м. Київ, вул. О. Кошиця, 3).

ПТ «ЛОМБАРД КОМПАНІЯ СКІФ-2» КІРПАЧ і К», ЄДРПОУ - 21624495, повідомляє про закриття філії № 1 Повного товариства ломбард «Компанія Скіф-2», ЄДРПОУ - 25282146 за такою адресою: 01004, м. Київ, вул. Горького, 4/6. Претензії приймаються по тел. 4250459.

Повідомляємо про прийняття Фізичною Особою - Підприємцем Панасовським Валерієм В'ячеславовичем рішення щодо припинення підприємницької діяльності у зв'язку з ліквідацією.

Господарським судом Рівненської області ухвалою від 30 жовтня 2006 року порушено справу №9/67 про банкрутство Відкритого акціонерного товариства «Млинівський завод продтоварів», вул. Народна, 50, м. Млинів, Рівненська область, 35100.

Розпорядником майна про справі №9/67 ВАТ «Млинівський завод продтоварів» призначено арбітражного керуючого Дуплику Павла Георгійовича (ліцензія АБ №216942 від 28.04.2005 р., поштова адреса: 33023, Рівненська обл., м. Рівне-23, абонентська скринька №27, тел.: 8-067-314-42-14).

Просимо надсилати кредиторські вимоги до ВАТ «Млинівський завод продтоварів» протягом 30-ти календарних днів на адресу: м. Рівне-23, абонентська скринька №27, тел.: 8-067-314-42-14.

Шановні акціонери ВАТ «Полтаваелектро»

(код за ЄДРПОУ 00132535). Акціонери, що в сукупності володіють понад 10% статутного фонду товариства, повідомляють про проведення загальних зборів акціонерів, які відбудуться 1 лютого 2007 року о 12-00 годині за адресою: м. Київ, вул. Ізюмська, 5.

ПОРЯДОК ДЕННИЙ:

11. Про збільшення розміру статутного фонду (капіталу) товариства.
12. Про отримання кредиту для розвитку Товариства.
13. Про участь Товариства в інших юридичних особах.
14. Відкликання Голови правління та членів Правління Товариства.
15. Обрання Голови правління Товариства та членів Правління Товариства.
16. Відкликання та обрання членів Наглядової ради Товариства.
17. Відкликання та обрання членів Ревізійної комісії Товариства.
18. Про викуп товариством власних акцій.
19. Про розподіл акцій, викуплених товариством.
20. Про внесення змін та доповнень до Статуту Товариства.

Інформація про збільшення статутного фонду:

а) мотиви, спосіб та мінімальний розмір статутного фонду: Статутний фонд (капітал) збільшується з метою залучення коштів для розширення діяльності товариства. Статутний фонд (капітал) планується збільшити шляхом збільшення кількості акцій існуючої номінальної вартості. Мінімальний розмір збільшення статутного фонду становитиме 12 000 000 грн. (дванадцять мільйонів гривень).

б) проект змін до статуту акціонерного товариства. Пов'язаних із збільшенням статутного фонду: статутний фонд (капітал) Товариства становить 928 206,50 гривень.

Статутний фонд (капітал) поділений на 1 856 413 простих іменних акцій номінальною вартістю 0,50 гривень кожна.

в) дані про кількість акцій, що випускаються додатково та їх загальну вартість: додатково випускаються акції у кількості 24 000 000 штук, загальною вартістю 12 000 000 грн. (дванадцять мільйонів гривень).

г) відомості про нову номінальну вартість акцій: плануються випустити акції номінальною вартістю 0,50 грн. (п'ятдесят копійок). Акції з новою номінальною вартістю не випускаються.

д) права акціонерів при додатковому випуску акцій.

Права акціонерів при додатковому випуску акцій не змінюються. Акціонери товариства мають переважне право на придбання акцій додаткового випуску у кількості пропорційно їх частці в статутному фонді товариства на дату прийняття рішення про емісію акцій. Для реалізації свого переважного права на придбання акцій, що випускаються додатково, протягом встановленого для цього терміну, акціонер повинен подати до правління товариства заяву про придбання акцій додаткового випуску та оплатити їх відповідно до умов випуску.

е) дата початку і закінчення підписки на акції, що додатково випускаються:

Підписка на акції додаткового випуску буде проводитись з 1 травня 2007 року (включно) по 19 травня 2007 року (включно) у два етапи.

є) порядок відшкодування власникам акцій збитків, пов'язаних із зміною статутного фонду:

Наявність збитків при збільшенні розміру статутного (фонду) товариства не передбачається.

З документами, пов'язаними з проведенням загальних зборів акціонерів, можна ознайомитися за місцем проведення загальних зборів акціонерів або замовити по телефону 8-067-703-93-27.

Реєстрація учасників відбудеться за місцем проведення Загальних зборів акціонерів з 11:00 до 11:45.

Для участі в загальних зборах акціонерам необхідно мати при собі документ, що посвідчує особу.

Представникам акціонерів потрібно мати документ, що посвідчує особу, та право участі у загальних зборах, оформлену у відповідності до законодавства України.

ТБ «Універсальна товарно-сировинна біржа» (м. Київ) реалізує через біржові торги комп'ютерну техніку, що належить АКАПБ «Україна».

З переліком комп'ютерної техніки, яка пропонується до продажу, можна ознайомитися на офіційному сайті ТБ «УТСБ» **http://www. utsb. aaa. ua/**

Ознайомитися з майном можна у робочі дні за адресою: м. Київ, пров. Рильський, 10, тел. 271-16-98, 271-15-92.

Прийом заяв на участь у біржових торгах проводиться з 19 грудня 2006 року Брокерською конторою № 38 — ТОВ «Інформаційно-аналітична група «Аукціон» за адресою: м. Київ, вул. Магнітогорська, 1, Будинок культури, офіс 40, тел. 537-28-70. Прийом заявок завершується о 17:00 за дві доби до початку торгів.

Біржові торги відбуватимуться на торгівельному майданчику Товарної біржі «Універсальна товарно-сировинна біржа» починаючи з 21 грудня 2006 року по вівторках та четвергах об 11 год., за адресою: 02002, м. Київ, вул. М. Раскової, 15.

Постановою Господарського суду Хмельницької області (29000, м. Хмельницький, майдан Незалежності, 1) визнано банкрутом закрите акціонерне товариство Полонська фабрика по переробці вторинної сировини «Вторресурси» (30500, Хмельницька обл., м. Полонне, вул. Привокзальна, 68, код ЄДРПОУ 01878420).

Ліквідатором призначено Костенка Костянтина Володимировича, ліцензія АВ №158368, м. Хмельницький, вул. Шевченка, 49, к. №4. Претензії кредиторів приймаються протягом 30 днів з моменту опублікування оголошення.

В об'яві про банкрутство ТОВ «Укренергосервіс» (71500, м. Енергодар, Запорізької області, промзона, а/с 11, код ЗКПО 31575604), яке було надруковано у газеті «Голос України» № 193 від 17.10.06 р., слід читати:

«Розпорядником майна призначена арбітражний керуючий Герасименко Олена Володимирівна... (далі по тексту).

Заяви кредиторів приймаються протягом тридцяти днів з дня опублікування оголошення.

Ліквідатор АКБ «Інтерконтинентбанк» Щербань О. М., який призначений Постановою Правління Національного банку України №127 від 03.04.2006 р. повідомляє, що відповідно до ст. 96 Закону «Про банки та банківську діяльність» затверджено Реєстр вимог кредиторів АКБ «Інтерконтинентбанк» (м. Київ, вул. Воровського, буд. 22, код 20015535) на загальну суму 181,9 млн. грн., з наступною черговістю погашення: 1, 2, 6 черги погашення - відсутні, 3 черга - 38,4 млн. грн., 4 черга - 33,9 млн. грн., 5 черга - 43,5 млн. грн., 7 черга - 66,1 млн. грн. Задоволення вимог кредиторів буде проводитися за рахунок коштів одержаних в результаті ліквідаційної процедури.

Постановою Господарського суду Вінницької області (21036, м. Вінниця, вул. Хмельницьке шосе, 7) від 16 листопада 2006 року ТОВ «Гніванський комбінат хлібопродуктів», м. Гнівань, код 31774384 (Вінницька область, Тиврівський район, м. Гнівань, вул. Промислова, 1, р/р №26000000677001 в філії АКБ «Надра» м. Вінниця) визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру, справа №10/171-06.

Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Вознякевич Надію Іванівну - м. Вінниця, вул. Хмельницьке шосе, 2-а, к. 712, ліцензія АБ №216832 від 14.03.2005 року, тел.: 55-49-60, 66-07-85.

Заяви кредиторів приймаються протягом тридцяти днів від дня опублікування оголошення.

Господарським судом Полтавської області (36000, вул. Зигіна, 1) 11.09.2006 р. порушено справу про банкрутство № 716/9-20-18/317 Орендного підприємства «Флора» (м. Кременчук, вул. 1905 року, 27, код ЄДРПОУ 03351964). Розпорядником майна призначено арбітражного керуючого Чорнокондратенко Інесу Петрівну (ліцензія № 271565 від 01.12.2005).

Заяви кредиторів та санаторів приймаються протягом тридцяти днів з дня публікації оголошення.

Господарський Суд Запорізької області (69001, м. Запоріжжя, вул. Шаумяна, 4) Постановою від 13.11.2006 р. по справі № 25/144 визнав банкрутом Товариство з обмеженою відповідальністю «Царекостянтинівська машинно - технологічна станція» (71000, Запорізька обл., смт. Куйбишеве, вул. Ілліча, 127; код ЄДРПОУ 25477542, р/р № 260002466 в ЗОД АППБ «Аваль», МФО 313827) та відкрив ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Васильцова Сергія Анатолійовича (ліцензія — серія АБ № 176124; 71118, Запорізька обл., м. Бердянськ, пр. Праці, 33/55, офіс № 407, тел. (06153) 7-18-00).

Претензії кредиторів приймаються протягом місяця з дня опублікування оголошення.

Господарським судом Хмельницької області (29000, м. Хмельницький, майдан Незалежності, 1) порушено справу № 17/240-Б про визнання банкрутом сільськогосподарського товариства з обмеженою відповідальністю «Гатнянське» (32200, с. Гатна, Деражнянського району Хмельницької області, р/р 260015786 в Деражнянському відділення ХОД АППБ «Аваль», МФО 315966. Код ЄДРПОУ 03788069).

Розпорядником майна призначено Білика Володимира Анатолійовича (м. Старокостянтинів, вул. Попова, 15, кв. 63, ліцензія серії АВ № 271791 від 06.05.2006 р.).

Письмові заяви кредиторів та можливих санаторів направляти в місячний термін з дня публікації до господарського суду та розпорядника майна.

Постановою Господарського суду м. Києва (01030, вул. Богдана Хмельницького, 44-В) за заявою ДК «Укргазвидобування» в особі ГПУ «Шебелинкагазвидобування» відповідно до ст. 52 Закону України «Про відновлення платоспроможності боржника або визнання його банкрутом» визнано банкрутом Науково-виробниче приватне підприємство «Гюсс» (03040, Київ, вул. Стельмаха, 6-А, ЄДРПОУ 19491242, п/р 26000301255951 у Московському від. ПІБ, МФО 322175) та відкрито ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Дашка Олександра Івановича (ліц. АВ № 081142 від 24.07.06 р., м. Київ, пр. Героїв Сталінграду, 59, кв. 174).

Претензії приймаються протягом місяця від публікації оголошення.

Шановні акціонери (учасники) ВАТ АБ «Укргазбанк»!

Правління ВАТ АБ «Укргазбанк» повідомляє, що за пропозицією акціонера ВАТ АБ «Укргазбанк», який володіє понад 10 відсотками голосів у статутному капіталі ВАТ АБ «Укргазбанк», виходячи з прав акціонерів, що їм надаються частиною другою статті 43 Закону України «Про господарські товариства», порядок денний позачергових загальних зборів учасників ВАТ АБ «Укргазбанк», які відбудуться 26 грудня 2006 року, доповнено таким питанням:

— Затвердження змін до Статуту ВАТ АБ «Укргазбанк».

Правління ВАТ АБ «Укргазбанк».

Постановою Господарського суду Харківської області від 19.10.06 р. по справі № Б-50/194-06 приватне підприємство «Діалог» (ЄДРПОУ 312355666) визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором призначено Петрова М. А.

Заяви кредиторів приймаються протягом 30 днів від публікації оголошення за адресою: 61129, м. Харків, вул. Героїв Праці, 49, кв. 25.

Господарський суд Харківської обл. (Держпром, 8-й під., пл. Свободи, 5, м. Харків, 61022) постановою від 04.12.2006 р. по справі № Б-39/170-06 визнав банкрутом Шевченківське колективне підприємство «Завод залізобетонних виробів», (Харківська обл., смт. Шевченкове, вул. Піонерська, 84, ЄДРПОУ 05423708).

Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Чаговець Т. П. (ліц. АБ № 116164 від 24.12.04 р., 61045, м. Харків, вул. Шекспіра, 10, к. 5-А, тел. 773-01-30). Претензії приймаються протягом місяця від публікації оголошення.

Господарським суд Черкаської області (18000, м. Черкаси, б-р Шевченка, 333) постановою від 16.11.2006 року по справі №10/5213 визнав банкрутом Агропромислову корпорацію «Златокрай» (код ЄДРПОУ 21377795, Черкаська обл., Золотоніський р-н, с. Нова Дмитрівна, вул. Шевченка, 202).

Ліквідатором призначено Управління Пенсійного фонду України в Золотоніському районі. Претензії кредиторів приймаються протягом місяця від дня опублікування оголошення за адресою: 19700, Черкаська область, м. Золотоноша, вул. Шевченка, 68-а.

Постановою господарського суду Тернопільської обл. (46000, м. Тернопіль, вул. К. Острозького, 14-А) від 22.11.2006 р. по справі 15/Б-687 приватне підприємство «Іва» (ЄДРПОУ 30903384, с. Козівка, Тернопільської р-ну Тернопільської обл.) визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру згідно ст. 22 ЗУ «Про відновлення платоспроможності боржника або визнання його банкрутом».

Ліквідатором призначено Міхненко Н. І. (ліц. АА № 630110 від 23.12.03 р.), 46011, м. Тернопіль-11, а/с 408.

Господарським судом Київської області (01032, м. Київ-32, вул. Комінтерну, 16) постановою від 06.12.2006 р. по справі №327/11б-06 визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру Приватного підприємства «Пауланер плюс» (код ЄДРПОУ34509529, місцезнаходження: 08150, Київська область, Києво-Святошинський р-н, м. Боярка, вул. Вокзальна, 45; р/р 26005012037318 в Київській філії ВАТ КБ «Промекономбанк», МФО 380032).

Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Ванжулу Я. В. (ліцензія: серія АВ №158448 від 29.11.2006 р.).

Вимоги кредиторів до банкрута приймаються протягом місяця з дня опублікування оголошення за адресою: 01601, м. Київ-24, вул. Богомольця, 4, оф. 18.

Господарським судом Черкаської області (18005, м. Черкаси, б-р Шевченка, 307) порушено справу №01/5550 про банкрутство Сільськогосподарського товариства з обмеженою відповідальністю «Шабельники» (19700, Черкаська обл., Золотоніський р-н, с. Шабельники, код ЄДРПОУ 31718314).

Розпорядником майна призначено Горбача Сергія Федоровича (ліцензія АБ №116083 від 23.11.2004 р., 08720, Київська область, м. Українка, а/с 45).

Заяви кредиторів до боржника приймаються протягом одного місяця з дня опублікування оголошення.

Ухвалою Господарського суду Житомирської області (10002, м. Житомир, майдан Путятинський, 3/65) від 17 жовтня 2006 року порушена справа №4/191-Б про банкрутство Приватного сільськогосподарського підприємства «САН» (12132, Житомирська область, Володарсько-Волинський район, с. Поромівка, вул. Леніна, 33, код ЄДРПОУ 31380563, р/р №26007055901843 в Житомирській філії районного управління ЗАТ КБ «Приватбанк», МФО 311744).

Ухвалою Господарського суду Житомирської області від 29 листопада 2006 року розпорядником майна призначено Повідайко Тараса Петровича, ліцензія АБ №271716 від 27.02.2006 р. Адреса: 10009, м. Житомир, вул. Вітрука, 42/7, кв. 192, тел.: 8-097-496-36-29.

Вимоги кредиторів приймаються протягом тридцяти днів з дня опублікування оголошення.

Господарським судом Вінницької області (21036, м. Вінниця, вул. Хмельницьке шосе, 7) від 19.10.2006 р. у справі №5/381-06 визнано банкрутом Товариство з обмеженою відповідальністю «Теренівка» (22111, Вінницька область, Козятинський район, с. Тернівка), банківські реквізити: рах. №260018146 в АППБ «Аваль» м. Вінниця, МФО 302247, код ЄДРПОУ 03732152 та розпочато ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором призначено Вінницький обласний сектор з питань банкрутства.

Претензії кредиторів приймаються протягом 30 днів з моменту опублікування оголошення.

Господарський суд Волинської області (43010, м. Луцьк, пр. Волі, 54-а) постановою від 04.12.2006 р. по справі № 4/121-Б визнав банкрутом ДП «Фаворит маркет» Голобського СТ (45072, Волинська обл., Ковельський р-н, с. Нужель, код ЄДРПОУ 33125390, п/р 2600930110926 в філії відділення ПІБ в м. Ковель Волинської області, МФО 303194) та відкрив ліквідаційну процедуру. Ліквідатором призначено Ковельську МДПІ (представник — Ілюшик С. І.) (45000, м. Ковель, вул. Ст. Бандери, 5, тел. (03352) 59926). Претензії кредиторів приймаються протягом тридцяти днів з дати опублікування цього оголошення.

ТОВ «Європроф-Ліга» (02097, м. Київ, вул. Бальзака, 81/1, код ЄДРПОУ 33297467) повідомляє про ліквідацію згідно наказу № 2 від 20 листопада 2005 року та рішенням Господарського суду міста Києва № 46/605 від 15 листопада 2005 р.

Претензії кредиторів приймаються протягом 2-х місяців від дня публікації оголошення

ТОВ «ЮККА-7» (02225, м. Київ, вул. Ніколаєва, 7, Код ЄДРПОУ 32978268) повідомляє про ліквідацію згідно наказу № 3 від 12.04.05 р. та рішенням Господарського суду м. Києва № 33/162 від 08.04.05 р.

Претензії кредиторів приймаються протягом 2-х місяців.

ТОВ «Ентерпрайс» (02217, м. Київ, вул. Закревського, 9-А, код ЄДРПОУ 33399513) повідомляє про ліквідацію згідно наказу № 2 від 15 лютого 2006 року та рішенням Господарського суду міста Києва № 46/54 від 10 лютого 2006 р.

Претензії кредиторів приймаються протягом 2-х місяців від дня публікації оголошення.

ТОВ «Ідеал-Ліга» (02217, м. Київ, вул. Закревського, 9-А, код ЄДРПОУ 33399545) повідомляє про ліквідацію згідно наказу №2 від 2 квітня 2006 року та рішенням Господарського суду міста Києва №6/129 від 28 березня 2006 р.

Претензії кредиторів приймаються протягом 2-х місяців від дня опублікування оголошення.

ТОВ «Фандора Лтд» (02156, м. Київ, вул. Братиславська, 14-Б, код ЄДРПОУ 33632962) повідомляє про ліквідацію згідно наказу №3 від 12.07.2006 р. та рішенням Господарського суду м. Києва №6/386 від 06.07.2006 р.

Претензії кредиторів приймаються протягом 2-х місяців.

ТОВ «Вадрол» (02156, м. Київ, вул. Братиславська, 14-Б, Код ЄДРПОУ 32978378) повідомляє про ліквідацію згідно наказу № 3 від 13.04.05 р. та рішенням Господарського суду м. Києва № 33/158 від 08.04.05 р.

Претензії кредиторів приймаються протягом 2-х місяців.

ТОВ «Самош» (02232, м. Київ, вул. Драйзера, 24, код ЄДРПОУ 33148926) повідомляє про ліквідацію згідно наказу № 2 від 15 лютого 2006 року та рішенням Господарського суду міста Києва № 46/49 від 10 лютого 2006 р.

Претензії кредиторів приймаються протягом 2-х місяців від дня публікації оголошення.

ТОВ «Майбах» (02094, м. Київ, вул. Червоноткацька, 59-А, код ЄДРПОУ 33297446) повідомляє про ліквідацію згідно наказу № 4 від 20 листопада 2005 року та рішенням Господарського суду міста Києва № 46/606 від 15 листопада 2005 р.

Претензії кредиторів приймаються протягом 2-х місяців від дня публікації оголошення.

Господарським судом Вінницької області (21036, м. Вінниця, вул. Хмельницьке шосе, 7) порушено справу №5/407-06 про банкрутство Селянського (фермерського) господарства «Колос» (22152, Вінницька область, Козятинський район, с. Блажіївка), банківські реквізити: рах. №26008301170424 в АКБ «Національний кредит» м. Вінниця, МФО 302894, код ЄДРПОУ 20117264.

Розпорядником майна призначено Капітонова Віктора Вікторовича (м. Коростишів Житомирської області, ліцензія АБ №630031 від 10.11.2003 р.).

Претензії кредиторів приймаються протягом 30 днів з моменту опублікування оголошення.

Шановні акціонери!
АТЗТ «Костянтинівська ковбасна фабрика»

Повідомляє про проведення загальних зборів акціонерів, які відбудуться 16 лютого 2007 року о 12.00 за адресою: Донецька обл., м. Костянтинівка, вул. Горького, 38 в актовому залі АТЗТ «Костянтинівська ковбасна фабрика».

Порядок денний:

1. Звіт правління про результати фінансово-господарської діяльності товариства за 2006 рік.
2. Перевибори голови та членів Наглядової Ради, та затвердження нового Положення про Наглядову Раду.
3. Надання повноважень Голови правління АТЗТ «Костянтинівська ковбасна фабрика».
4. Інше.

Для реєстрації при собі мати документ, що посвідчує особу, для представників акціонерів - відповідне доручення.

Телефони для довідок: (06272) 4-09-91, 4-14-14.

Господарський суд Дніпропетровської області постановою від 07.12.2006 р. по справі №Б 24/340-06 визнав банкрутом та відкрив ліквідаційну процедуру у відношенні ТОВ «ТМТ 96», код ЄДРПОУ 33906676, адреса: 49000, м. Дніпропетровськ, вул. Русанівська, 125.

Ліквідатором призначений арбітражний керуючий Талан Леонід Григорович, тел.: (0562) 92-53-18, поштова адреса: 49000, м. Дніпропетровськ, а/с 158.

Господарський суд Дніпропетровської області постановою від 07.12.2006 р. по справі №Б 24/339-06 визнав банкрутом та відкрив ліквідаційну процедуру у відношенні ТОВ «Підприємство «УКРКОМПЛЕКТ», код ЄДРПОУ 32510511, адреса: 49000, м. Дніпропетровськ, вул. Панікахи, буд. 2, корп. 11, к. 503.

Ліквідатором призначений арбітражний керуючий Талан Леонід Григорович, тел.: (0562) 92-53-18, поштова адреса: 49000, м. Дніпропетровськ, а/с 158.

Ухвалою Господарського суду м. Севастополя (99011, м. Севастополь, вул. Л. Павліченко, 5) від 04.08.2005 р. по справі №20-10/218 порушено справу про банкрутство Приватного малого підприємства «Пассат» (місцезнаходження: 99057, м. Севастополь, вул. Льотчиків, 3, р/р 26006255794001, р/р 26007255794022 в СФ ЗАТ «Приватбанк», м. Севастополь, МФО 324935, р/р 26002945038651 в СФ АКБ «Укрсоцбанк», м. Севастополь, МФО 324195, код ЄДРПОУ 20724473).

Ухвалою Господарського суду м. Севастополя від 27.11.2006 р. по справі №20-10/218-12/296-4/268 введена процедура розпорядження майном боржника. Розпорядником майна призначена Захарченко Ірина Вікторівна (54052, м. Миколаїв, пр. Жовтневий, буд. 325/4, кв. 53, ліцензія серії АВ №081053 від 19.05.2006 р.).

Претензії кредиторів і заяви санаторів приймаються протягом місяця з дня опублікування оголошення.

Господарський суд Дніпропетровської області (49600, м. Дніпропетровськ, вул. Куйбишева, 1-А) згідно з вимогами статті 51 Закону України «Про відновлення платоспроможності боржника або визнання його банкрутом» визнав банкрутом і відкрив ліквідаційну процедуру Товариство з обмеженою відповідальністю «Крещендо» (49064, м. Дніпропетровськ, вул. Маяковского, 3-А, код ЗКПО 33669856, справа №Б 15/237/06, постанова від 07.12.2006 р.

Ліквідатором призначено Сенченко Ірину Іванівну, ліцензія АБ №116194 (49000, м. Дніпропетровськ, пр. Петровського, буд. 50-А, кв. 33, тел.: (056) 371-30-74).

Претензії і вимоги кредиторів приймаються судом і ліквідатором протягом місяця з дня опублікування оголошення.

Постановою Господарського суду Харківської обл. (Держпром, 8-й під., пл. Свободи, 5, м. Харків, 61022) від 13.11.06 р. по справі № Б-31/82-06 приватне підприємство «Електрон» (ЄДРПОУ 22676117, Харківська обл., Лозівський р-н, с. Царедарівка, вул. Південна, 24) визнано банкрутом згідно ст. 52 Закону України «Про відновлення платоспроможності боржника або визнання його банкрутом» і відкрито ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Калюжного Д. В. (ліц. АА № 779114 від 01.07.2004 р., 61157, Харків, вул. Ак. Богомольця, 63, кв. 2, тел. (066) 700-19-00).

Претензії приймаються протягом 30 днів від публікації оголошення.

Господарським судом Хмельницької області (29000, м. Хмельницький, майдан Незалежності, 1) за заявою Державної податкової інспекції в Новоушицькому районі Хмельницької області, смт. Нова Ушиця, у справі №13/4/188-Б (ухвала суду від 24.11.2006 р.) відкрите акціонерне товариство «Комунар», с. Комунар Новоушицького району Хмельницької області, код ЄДРПОУ 14176151, р/р 2600103114801 в Дунаєвецькій філії ФАБ «Укооспілка», МФО 315676, визнано банкрутом та введено ліквідаційну процедуру згідно ст. 16, 22, 23, 30 Закону України «Про відновлення платоспроможності боржника або визнання його банкрутом».

Ліквідатором призначено Синишина Олега Андрійовича (тел.: 8-067-920-50-78, ліцензія серія АБ №271637 від 29.12.2005 р.).

ТОВ «Дамбо» (02660, м. Київ, вул. Червоноткацька, 61, код ЄДРПОУ 33149301) повідомляє про ліквідацію згідно наказу №2 від 15.02.2006 р. та рішенням Господарського суду м. Києва №46/51 від 10.02.2006 р.

Претензії кредиторів приймаються протягом 2-х місяців.

Продається приміщення аптеки

Адреса об'єкта: м. Черкаси, бульвар Шевченка, 258.

Вбудовано-прибудовані приміщення до десятиповерхового будинку загальної площею 119,3 м/кв. Приміщення підключені до міських інженерних мереж енергопостачання, водопостачання, опалення, каналізації, зв'язку та обладнані пожежною та охоронною сигналізацією.

Вартість об'єкта складає 1 200 000 грн. (початкова вартість), при наявності двох і більше потенційних покупців проводяться торги.

Термін подання заявок претендентів на купівлю-продаж нерухомого майна складає 14 днів від дати оголошення в газеті.

Заявник на купівлю вносить 10% грошових коштів від оціночної вартості на відповідний рахунок.

Конкурс з продажу проводити на наступний день після закінчення терміну приймання конкурсних заявок.

Об'єкт знаходиться в оренді, оренда припиняється з моменту продажу майна

Звертатись за адресою м. Черкаси вул. Леніна 31, тел. 80472321326, 80472320642. «Бізнес-Ріелті»

Господарським судом Полтавської області (36000, м. Полтава, вул. Зигіна, 1) порушено справу № 7/72 від 23 листопада 2006 р. про банкрутство колективного підприємства фірми «Валтекс» (37500, Полтавська область, м. Лубни, вул. Радянська, 98, код ЄДРПОУ 00307017, р/р 26005301490295 ФАКБ «Національний кредит», МФО 331746).

Розпорядником майна призначено арбітражного керуючого Болтіка Сергія Михайловича (ліцензія АА № 779134 від 02.07.2004 року), поштова адреса: 36009, м. Полтава, вул. Степана Кондратенка, 6, II поверх). Претензії кредиторів приймаються протягом одного місяця з дня опублікування оголошення.

Чоловічі та жіночі парфуми,

що існують лише в кількох екз. Флакони зроблені склодувами власноручно. Строк виготовлення від 3-х до 20 днів. Проспект Перемоги, 108/1.

Тел. 8 (066) 575-06-44. СПД Уманець М. І.

Загублено свідоцтво про держ. реєстрацію ТОВ «РОЛС»: серія АОО № 070126, виданий 15.01.99. Свідоцтво вважати не дійсним.

ТОВ «Абідос» (02156, м. Київ, вул. Братиславська, 14-Б, код ЄДРПОУ 33149191) повідомляє про ліквідацію згідно наказу №2 від 15 лютого 2006 року та рішенням Господарського суду міста Києва №46/50 від 10 лютого 2006 р.

Претензії кредиторів приймаються протягом 2-х місяців від дня опублікування оголошення.

ТОВ «Сінергія-Ефект» (02232, м. Київ, вул. Драйзера, 24, код ЄДРПОУ 32978996) повідомляє про ліквідацію згідно наказу №2 від 20 листопада 2005 року та рішенням Господарського суду міста Києва №46/608 від 15 листопада 2005 р.

Претензії кредиторів приймаються протягом 2-х місяців від дня опублікування оголошення.

ТОВ «Стандарт-Груп» (02097, м. Київ, вул. Бальзака, 77, код ЄДРПОУ 32914251) повідомляє про ліквідацію згідно наказу №2 від 19 листопада 2005 року та рішенням Господарського суду міста Києва №46/602 від 15 листопада 2005 р.

Претензії кредиторів приймаються протягом 2-х місяців від дня опублікування оголошення.Претензії кредиторів приймаються протягом 2-х місяців від дня публікації оголошення.

ТОВ «Бонсат» (02156, м. Київ, вул. Братиславська, 14-Б, оф. 301, код ЄДРПОУ 32978383) повідомляє про ліквідацію згідно наказу № 3 від 19 листопада 2005 року та рішенням Господарського суду міста Києва № 46/604 від 15 листопада 2005 р.

Претензії кредиторів приймаються протягом 2-х місяців від дня публікації оголошення.

ТОВ «ПЕРЛІТ» (02156, м. Київ, вул. Братиславська, 14-Б, Код ЄДРПОУ 32913923) повідомляє про ліквідацію згідно протоколу загальних зборів засновників № 3 від 20.11.05 р. за рішенням Господарського суду м. Києва № 46/603 від 15.11.05 р.

Претензії кредиторів приймаються протягом 2-х місяців.

ТОВ «Флореаль» (02217, м. Київ, вул. Закревського, 29-Б, кв. 86, код ЄДРПОУ 32733071) повідомляє про ліквідацію згідно протоколу загальних зборів засновників №4 від 12.04.2005 р. та рішенням Господарського суду м. Києва №33/159 від 08.04.2005 р.

Претензії кредиторів приймаються протягом 2-х місяців.

ТОВ «ГЕОФІТ» (02225, м. Київ, вул. Ніколаєва, 7, код ЄДРПОУ 32914010) повідомляє про ліквідацію згідно наказу №2 від 20.06.2005 р. та рішенням Господарського суду м. Києва №33/257 від 13.06.2005 р.

Претензії кредиторів приймаються протягом 2-х місяців.

Постановою від 17.11.2006 р. у справі № Б-24/119-06 Товариство з обмеженою відповідальністю «УКРКВАР» (Код ЄДРПОУ 30753206) визнано банкрутом і відкрито ліквідаційну процедуру. Поштова адреса підприємства: Харківська обл., Харківський р-н, смт. Покотилівка, вул. Інтернаціональна, 31, кв. 35.

Постанова винесена Господарським судом Харківської обл. (м. Харків, Держпром, 8 під'їзд). Рахунок 26007825139580 відкрито в ХОФ АКБ «Укрсоцбанк, МФО 351016.

Ліквідатор Кокорев Едуард Олександрович, т. 8 (067) 579-48-57.

Господарський суд Вінницької області (21100, м. Вінниця, Хмельницьке шосе, 7) порушив справу № 5/398-06 про банкрутство СТОВ «Клембівка В» (24532, Вінницька обл., Ямпільський р., с. Клембівка, р/р 26001055300746, Приватбанк, МФО 302689, Код 31915275).

Розпорядником майна призначено Демець Ліну Василівну (21016, а/с 5894, м. Вінниця, ліцензія АБ 176279 від 03.10.2005 р., тел. 35-63-09).

Претензії кредиторів і заяви санаторів приймаються протягом місяця з дня опублікування оголошення.

ПАРАД ПОРАД

П'ЯТНИЦЯ, 15 ГРУДНЯ 2006 ■ № 238 (3988)

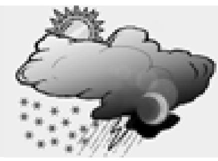

16 грудня в Україні хмарно з проясненнями, без істотних опадів. Вітер південно-західний, 5—10 м/с. Температура вночі від 2° морозу до 3° тепла, на узбережжі морів до 7° тепла, на сході та заході місцями 3—5° морозу; вдень 3—8° тепла, у південній частині до 12°.

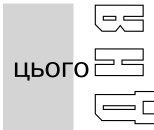

15 ГРУДНЯ

■ *1583. У Львові помер Іван Федоров (Москвитін), засновник книгодрукування в Україні й Росії. Серед виданого ним — Острозька Біблія (1581), на якій нині складає присягу Президент України.*

■ *1883. Народилася Ганна Собачко-Шостак, майстер народного розпису.*

■ *1917. В УНР затверджено форму українських грошових знаків. Перші банкноти було випущено в січні 1918-го.*

■ *1921. Декретом Раднаркому всіх колишніх підданих Російської імперії, що перебували за кордоном, позбавлено радянського громадянства.*

■ *1934. Народився Станіслав Шушкевич, білоруський фізик, в 1991-1994 роках — голова Верховної Ради Білорусії. Один з підписантів Біловезької угоди 1991 року.*

■ ЖИВИЙ КУТОЧОК

Мешканці підвідного царства

Ми нещодавно купили великий акваріум. Поки в ньому живуть трохи гупі, пара мечоносців і пара дискусів. Хочемо ще докупити рибок, але не знаємо, яких саме. Порадьте нам, будь ласка, породи яких акваріумних риб «уживаються» між собою.

Наталя ФОРСОВА.

Конотоп
Сумської області.

Відповідає менеджер одного із зоомагазинів Києва Олексій ВАРЧУК:

— Перед тим, як купувати акваріумних рибок, ви маєте знати, що вони бувають кількох видів: холодноводні, що споживають мало кисню, і ті, котрі потребують багато повітря. Тепловодні, що живуть у воді з мізерною кількістю кисню, з малою кількістю, і тепловодні, котрі полюбляють багато повітря.

Гупі і мечоносці, що є у вас, належать до тепловодних, споживають малу кількість кисню. А от дискусам потрібно подавати багато повітря.

Тому, купуючи рибок, намагайтеся брати їх з однієї групи. Розміри, корм, умови утримання і рослини — все має бути таке, як належить для різних порід. З гупі і мечоносцями «дружать» калліхт, гамбузія, макропод, даніо, гурамі плямистий і гурамі блакитний, плятипециліус, барбус.

А от з дискусами — молієнезія чорно-оксамитова і парусоподібна, цихліди, скалярії, хроміти, акари.

■ КОСМЕТИЧКА

Лише кубик льоду

Застосування косметичного льоду набагато ефективніше, ніж ранкове вмивання водою. Ця приємна процедура омолоджує шкіру, розгладжує зморшки, звужує пори і сприяє появі природного рум'янцю.

Кубики льоду для протирання роблять з води, але ні в якому разі не водопровідної. Хороший варіант — мінеральна негазована вода, а найкращий — настої трав.

Важливо підібрати їх для свого типу шкіри. Настої з ромашки, череди, м'яти, звіробою, шавлії та липового цвіту годяться всім.

Приготувати суміш нескладно. Столову ложку однієї, двох трав чи їх суміші заливають склянкою окропу і настоюють півгодини. Потім розливають у спеціальні формочки і ставлять до морозильної камери. Зберігати лід не більше тижня.

Для нормальної шкіри рекомендується валеріана лікарська. Її можна змішувати з подорожником великим і деревієм звичайним. Добре підходять фіалка триколірна та аптечний кріп. Відвар з цих трав робиться так само, як і універсальний, і зберігається стільки ж часу.

Для сухої шкіри використовується лід, приготовлений як із трав, так і з ягід та плодів. Для такої шкіри незамінний збір із глоду криваво-червоного, елеутерококу колючого, кореня кульбаби. Лід готувати за звичайною схемою і так само зберігати. Можна також приготувати косметичний лід з настоїв ягід, краще червоних: 3 ст. ложки ягід залити 2 склянками холодної води. Через 2—3 години утворену рідину процідити й заморозити. Ще для сухої шкіри рекомендується лід із плодів горобини: 2 ст. ложки ягід залити 1 склянкою гарячої води, настояти приблизно годину, потім заморозити. Такий лід можна зберігати в морозильній камері не довше п'яти днів.

Жирній шкірі підходять арніка гірська, нагідки лікарські (календула), софора японська, хвощ польовий, кореневища бадану товстолистого, перстач прямостоячий (калган). Готуючи лід із цих трав, можна додати сік свіжого огірка й кілька крапель лимонного соку.

При комбінованому типі шкіри підійдуть такі ж збори трав, як і для нормальної та жирної шкіри. Їх можна всіляко поєднувати, але соки огірка й лимона краще не використовувати.

Давайте підемо до театру!

■ УРОКИ ЕТИКЕТУ

Нещодавно я була в театрі. Мене вразило, як люди там поводяться. З'ясовується, в нас геть відсутні правила гарного тону! Штовхаються, можуть вилаяти, поспішають, мобільні телефони під час спектаклю не відключають, розмовляють, коли на сцені актори. Будь-яке, навіть найпозитивніше, враження від спектаклю зникає, і ти думаєш про те, як скоріше піти.

Але в «Голос України» я пишу не для того, щоб обурюватися, а щоб нагадати всім нам про елементарні правила поведінки. Можливо, мої рекомендації в рубриці «Парад порад» комусь і стануть у пригоді.

Збираючись до театру, краще одягти класичний костюм або сукню спокійних тонів. Чудовий привід побачити чоловіків у краватці, а дам — у сукнях.

Не спізнюйтеся на спектакль. Адже передусім ви заважаєте акторам.

Чоловіки, що супроводжують дам, не повинні забувати відчиняти двері, допомагати знімати верхній одяг, проводжати до зазначеного в квитку місця. Ви прийшли з дамою, і не ходіть по театру так, наче ви між собою не знайомі.

Пам'ятайте, милі жінки, що фарбувати губи, поправляти зачіску та вбрання у гардеробній — неприпустимо. Для цього є дамські кімнати.

Якщо вам спектакль не сподобався, не обговорюйте його в стінах театру. Не варто також голосно сміятися, навіть якщо постановка дуже смішна.

Якщо ви зголодніли, дочекайтеся антракту і спустіться до буфету. Купіть сік і бутерброд. Але в жодному разі не слід діставати свої продукти та їсти.

Не йдіть із залу під час спектаклю. Якщо він вам не сподобався, дочекайтеся антракту. І не тікайте наприкінці, якщо актори ще на сцені. Почекайте, поки опустять завісу.

Марія ГАНКІНА.

Львів.

■ СМАЧНОГО!

Піца «Небилиця»

Нам знадобляться такі продукти: 0,5 л кефіру, 150 г маргарину, борошно, сода, сіль, цукор, 1—2 моркви, 1 цибулина, 250 г сиру, 1 помідор (можна замінити кетчупом), майонез, яйце, кріп.

Щоб приготувати тісто, змішайте 0,5 л кефіру і 150 г маргарину. Додайте 0,5 ч. л. соди, погашеної оцтом, сіль і цукор — за смаком.

Борошна додавайте стільки, щоб тісто було трохи м'яким. Замісіть і покладіть його в холодильник на 30 хвилин.

Через півгодини з охолодженого тіста зробіть млинець (висотою не більше сантиметра). А зверху покладіть моркву, обсмажену з цибулею, сир, порізаний помідор, і все це полийте майонезом, змішаним із яйцем. Зверху можна посипати зеленню. Випікайте в духовці до готовності.

Вікторія ДВОРСЬКА.

Київ.

■ ЧЕКАЮ НА РЕЦЕПТИ

Як подолати цукровий діабет?

Звертаюся до тих людей, котрі не байдужі до чужого горя. Річ у тім, що моєму чоловікові поставили діагноз — цукровий діабет 1 типу. Усі ми пережили великий стрес. Знайомі та рідні заспокоюють і просять змиритися. Але я не можу! Адже ця хвороба — на все життя...

Люди добрі, можливо, хтось знає, як подолати цукровий діабет, тому що сам переборов. Я вас дуже прошу, напишіть про це.

Олександра Н.

Рівненська область.

Телевізор не втече. А от зір — може

■ ЗДОРОВ'Я МАЛЯТИ

Скажіть, будь ласка, скільки часу дітям можна сидіти біля телевізора і як зберегти їм зір?

Марина ПАНЬКОВА.

Херсон.

Радить Ганна БОЙЧУК, дитячий офтальмолог:

— Малята дошкільного віку раджу проводити біля телевізора не більш як 30 хвилин на день. А коли дитина вже піде до школи, цей час можна збільшити, але, бажано, щоб він не перевищував двох годин.

☞ Важливо привчити маля дивитися телевізор, сидячи у кріслі або на стільці. Але ніяк не лежачи! І стежте, щоб відстань була не менш як 3—4 метри від екрана.

☞ Якщо ваша дитина проводить біля телевізора або, до речі, комп'ютера часу більше, ніж треба, пам'ятайте, що зір її від цього не одразу погіршуватиметься. Цей процес відбувається повільно і поетапно. І щоб не допустити якоїсь патології, водіть її регулярно до дитячого офтальмолога. Лікар спостерігатиме за дитиною, радитиме якісь вправи або вітамінки, щоб підтримувати і зміцнювати зір.

☞ Усім, і не тільки дітям, важливо робити перерви. Під час фільму або передачі нині часто показують рекламу. Комусь вона заважає, але й у ній є великий плюс. У цей час ви можете відвернутися від екрана, постояти, приміром, на балконі і подихати свіжим повітрям.

☞ Працюючи за комп'ютером (удома або на роботі), також не забувайте робити хоча б 5-хвилинну перерву кожні 20—30 хвилин.

☞ Під час відпустки, якщо є можливість, поїдьте до моря або в гори. Присвятіть собі й дитині хоча б два-три тижні відпочинку від комп'ютерів, телевізорів і мобільних телефонів!

☞ Й останнє. Не дивіться телевізор у темряві. Намагайтеся, щоб десь горіло неяскраве світло. Настільної лампи або бра буде цілком достатньо!

Сторінку підготували Ірина ВАСИЛЬЧЕНКО та Оксана КАЛУГІНА. Мал. Олексія КУСТОВСЬКОГО

Редактор номера Леонід БРОВЧЕНКО.

Головний редактор Анатолій ГОРЛОВ.

Засновник — Верховна Рада України

Свідоцтво про реєстрацію періодичного друкованого видання— КВ № 1 від 26.05.1994 р.

Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі й понеділка) українською і російською мовами.

Передплатні індекси: для фізичних осіб — 40224, 08775. для підприємств і організацій — 60955.

Передплатна ціна на 2007 рік: для фізичних осіб — 3,50 грн. та 2,00 грн.

для підприємств і організацій — 10 грн на місяць.

Ціна в роздрібній мережі — договірна.

Загальний тираж 159037.

СПДФО Гайденко В. І. (Друкарня «Нормальные цены») 61068, м. Харків, вул. Тарасівська, 2а.

Зам. 272

ВАТ «Видавництво «Київська правда» 04136, м. Київ, вул. М. Гречка, 13.

Зам. 4629

Фотоформи виготовлено в КЦ редакції газети «Голос України»
1 2 3 4 5 6 7 8 9 0

Газета виходить з 1 січня 1991 року.

Адреса редакції: 03047, Київ-47, вул. Нестерова, 4.

☎ ТЕЛЕФОНИ:
для довідок — 503-68-72;
телефакс — 234-72-54;

відділ реклами — 449-72-53, 453-44-56, 453-44-57;
телефакс — 449-85-62.

E-mail: mail@golos.com.ua — **загальний**

reklama@golos.com.ua — **відділ реклами**

let@golos.com.ua — **відділ листів**

foto@golos.com.ua — **відділ ілюстрацій**

При підготовці матеріалів використовується інформаційно-пошукова система Верховної Ради України «Законодавство»